

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

123
III

Ա 42408

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԻ

2408

Ք Ս Ա Ն Ա Մ Ե Ա Յ

Ը Ե Ղ Ե Կ Ա Գ Ի Ր

Սամասարեան Վարժարամի

14124

1881 - 1901

Կ. ՊՈՒԽՈ
ՑՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՐ-ՆԵՐՍԵՍԱՆ

1903

Եռօրեք Խաչքածառայի այց Վիճակ:
15 սեպտեմբեր 1911 ամ. Կ. Ա. Հաջոյան
Խիստ աշխատ է աշխատ և աշխատ է աշխատ
Վիճակ աշխատ և աշխատ է աշխատ

ՍԱՂԱՔԻԱ ԾԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒԽԻ ՔՐԻՍՏՈՆԻ
ՊՆՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲ ԱՅՑՈՒՆՈՅ ԵՒ ՇՆՈՐՀԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՈՅ
ԵՒ ԿԱՄՈՔ ԱԶԳԻ ԱՐՔԵՊՈՒՏԿԱՊՈՅ ԿՈՍՅԱՆԴՆՈՒՎՈԼՍՈՅ
ԵՒ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՀԱՅՈՅ ՔՈՒՐՔԻՈՅ, Համօնի ազգային Պատ-
ուարժան ժողովոց եւ Խորհրդոց, Խնամակալութեանց եւ Հոգա-
բարձութեանց որ ի Մայրաքաղաքիս եւ ի գաւառս Պատրիարքու-
թեանս մերոյ եւ արտաքոյ, ողջունիւս սիրոյ եւ մաղրանօֆ օհնու-
թեանց յայս առնեմ:

Խորիսական պարտիք են եղեալ ի վերայ երախտաւորելոց եւ
բարերարելոց, պատուել եւ մեծացուցանել զյիշատակ երախտաւո-
րայ եւ բարերարաց՝ ըստ ամենոյն պայմանաց, եւ մանաւանդ ար-
դեամբ գործոց եւ ոչ բանիւ լոկով, կամ արտաքնայարդար հանդի-
սից կերպարանք. խղճամիտ հոգածութեամբ պահել զաւանդ բա-
րերարութեանն, անկեղծաւոր ծշդութեամբ յարգել զկամս բարերա-
րին, իմաստոն մատակարարութեամբ արդիւնաւորել զհասս եւ զար-
դիւնս, խոհական հնարամութեամբ առաւելուլ զարգասիս, եւս եւ
ըստ պայմանեալ ժամանակաց ածել ի գիտութիւն որոց անկն իցէ
զինթայս գործոց եւ զեղելութեանցն բովանդակութիւն, որ գեր-
քան զամենայն քերթուածոց հիւսուած եւ զհուետորական բանից
ճռումութիւն բարձրացուցանէ զանուն եւ զարգանս բարեյիշատակ
Արանցն:

Ի այսն կրթեալ մտաց ուղղութիւն եւ արժանայարգ Խնամա-
կալութիւնն որ ընդ մերովս նախագահութեամբ հսկէ գործադրու-
թեան ազգօդուտ կտակին եւ վարչութեան վարժարանին հաստա-

տեղոյ ի քաղաքին կարնոյ ի մեծանուն եւ բարեաց յիշատակաց արժամաւոր առնէն, ի հանգուցեալ Ասպետէն Մկրտչ Սարգսեան Սահասարեանց, թէպէտեւ ընդ ժամանակս ժամանակս մասնաւոր հրատարակութեամբք ածելովք ի ըստ ծանուցեալ էր զհանգամանս հիմնարկութեան եւ զառաջին եղելութեանց, այլ զի լիագոյն տեղեւկութեանց բովանդակութիւն լաւագոյն եւս ունէր պարզել զհանգամանս գործոյն, փոյթ յանձին կալաւ այժմիկ զամենայն, որ ի քսան ամաց հետէ գործեցաւ եւ արդիւնաւորեցաւ՝ համառօտակի որչափ հնար էր, այլ եւ անթերի ըստ ամենայն մասանց ամիսովելի մի, եւ Մեք սովին պաշտօնական կոնդակաւս առաջի առնեմք զայն ի ծանօթութիւն ընդհանուր Ազգիս:

Ակն ունիմք եթէ ճշմարտութիւն իրացն եւ պատմութիւն արդասեացն գրեալ անսեթեւեթ, եւ առաւել քան յերկար բացատրութիւնս՝ հիմնեալ յաղիւսակս եւ ի ցուցակս, ցուցյէ ակներեւ թէ որչափ եւ որպէս դտաւ օգտակար Հաստատութիւնն Սանասարեան, հիմնեալ ի ներքնագաւառս եւ կալեալ նախատակ տալ կրթութիւն գործնական եւ յարմարաւոր դաւառացի պատանեաց վարժելով զնոսա յուսմունս կարեւորս ի զարգացումն մոաց եւ յարհեստս օգտակարս ի հայթաթամսս կենաց, եւ կանդաղեալ յուղիդ եւ յանբասմիր բարոյականութեանն որք եղեալ են կէտ գիտման երջանկայիշատակ Բարերարին, եւ արժամաւոր խորհրդականի նորին Վաեմ Ասպետին կարապետի Յարութիւնեան Եղեանց, եւ է նպատակ ջանից եւ աշխատութեանց Խնամակալութեան եւ Հոգաբարձութեան եւ Ցեսութեան, որք ըստ իւրաքանչիւր պարունակի եղեալ կան ի կարգադրութիւն եւ ի գործադրութիւն այսր ամենայնի:

Յորդորելով զամենայն Խնամակալ եւ Հոգաբարձու խորհուրդս ընդ սոյն գնալ ճանապարհ եւ զգործոց իւրեանց համար եւ տեղեւկութիւն տալ ի ըստ ըստ պատշաճ ժամանակաց, օրհնեմք զյիշատակ հանգուցեալ Սանասարեան բարերարին եւ զաշխատանս Հոգաբարձութեան եւ Ցեսութեան եւ Ցեսութեան եւ Աւատրութեան վարժարանին, եւ զջանս եւ զփոյթ ամենայն սանուց առհասարակ, եւ գովեմք զգիտումն եւ զարդիւնս Պատուարժան Խնամակալութեան որոյ ահա տեղեկագրին բովանդակութիւն:

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՔ
ՍԱՆՏՈՒՄՆԱԳՐԱԿԱՆ ԳԱԼԵՐԱԿԱՆ

1903

Խ. Տ. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.

Պ. Կարապետ Եղեանց

ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ Կ. ՊՈԼՍՈՅ

ՆԱԽԱԴԱՀ. — Տ. Տ. Մաղաքիս Ա. Ալբ. Օրմանեան, (Պատրիարք Կ. Պոլսոյ)

Անդամ. — Արքիլ էֆէնտի Ռևնձեան
Գաբրիէլ » Նորաստոնկեան (Նախանդահ)
» Գէորգ » Ալանեան
» Գրիգոր » Կիւմիւշկերասան
» Պատրիկ » Կիւլպէնկեան (Գանձապէտ)
» Վահան » Էսաեան

Փոխ. Անդամ. — Արշակ » Գարակէօղեան
» » Հրանտ » Աստուր

ՏԵՂԱԿԱՆ ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ Ի ԿԱՐԻՆ

Նախագահ. — Տ. Զաւէն Ծ. Վրդ. Տէր-Եղիաեան (Առաջն. Կարևոյ)
Անդամ. — Դանիէլ էֆէնտի Խարաճեան (Նախանդահ)
Կարապետ » Տէր-Ազարեան (Գանձապէտ)
» Մարտիրոս » Գավագիեան
Փոխ. Անդամ. — Առաքել » Աւետիսեան
» Զաքար » Խէրապէկեան
» Մենեքերիմ » Վասիլեան

Տ Ե Ս Ո Ւ Չ Ք

Գէորգ էֆէնտի Արտէեան
Յովանի » Մատաթեան
Սարգիս » Սովիկեան

Ալբ. միանդամայն անդամ են տեղական Հոգաբարձութեան.

ՔՍԱՆԱՄԵԱՅ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

Սահմանական Վարժարանի

1881 - 1901

Ն Ե Գ Ա Ծ Ա Ե Ը Ն Ե Ը Ն

Բարեյիշատակ Մկրտիչ Սանասարեանի Կարնոյ մէջ հիմնած
վարժարանին 1891—92ի, 1892—93ի, եւ 1893—94ի դպրոցա-
կան ապրիներու ուսումնական տեղեկագիրները, եւ 1892—93ի եւ
1893—94ի անտեսական տեղեկագիրները հրատարակուած են ար-
դէն, իսկ 1894էն 1901ի եօթը տարիներուն անտեսական եւ ու-
սումնական տեղեկագիրները, զորս վարժարանին Կարնոյ Հոգաբար-
ձութիւնը եւ Տեղութիւնը պատրաստած եւ զրկած էին Կ. Պոլսոյ
Խնամակալութեան, հրատարակուած ըլլալով ցարդ, յարմար դատ-
ուեցաւ մէկ տեղեկագրի մէջ ամիսովել վարժարանին քսան տարուան
պատմութիւնը, իրեն վերաբերեալ կարեւոր վաւերագիրներով։ Այս
նպատակաւ Խնամակալութիւնը պատրաստել առաւ Տեղութեան
1881էն 1891ի տասը տարիներուն ուսումնական եւ անտեսական
տեղեկագիրներն ալ, թէեւ այդ տարիները դուրս եղած ըլլան Խնա-
մակալութեան պաշտօնավարութեան շրջանէն, որ կը սկսի 1892ին։

Այդ զանազան տեղեկագիրներէն, ինչպէս նաև Կտակակա-
տարաց 1895ին հրատարակած տեղեկագրէն եւ Խնամակալութեան

ատենագրութիւններէն քաղուած են ահա այս քսանամեայ տեղեկադրին պարունակած տեղեկութիւնները։

Ինչպէս պիտի երեւայ յետագայ էջերուն մէջ, Սանասարեան վարժարանը 1881էն ի վեր յարաւեւ կերպով շարունակած է իր կրթական գործը ընդ հովանեաւ Թուրքիոյ ուսումնասէր Վեհապետին՝ Վեհապետ ԱՊՏ-ԻԽ-ՀԱՄԻՑ ԽԱՆԻ, եւ ունեցած է 1881—1901 քսանամեայ շրջանի վերջը 110 ընթացաւարաններ, որոնք Պետառութեան հաւատարիմ հպատակներ ու Ազգին օգտակար անդամներ եղած են՝ ամենամեծ մասամբ դաւառներու մէջ մնալով իրք երկրագործ, արհեստաւոր, ուսուցիչ, պաշտօնեայ եւ առուտուրի մարդ։

Խնամակալութիւնը այս տեղեկագրին մէջ պատկերացնելով Սանասարեան վարժարանին քանն տարուան ուսումնական եւ տնտեսական վիճակը, պարտ անձին կը համարի պարզել ինչ արդիւնք որ ունեցած են վարժարանին բարեկիշատակ Հիմնադրին, կտակակատար Վահեմ. Պ. Կարապետ Եղեանցի եւ վարիչ մարմիններուն Սանասարեան վարժարանին ուղղութեան եւ զարգացման համար ըրած ջանքերը, այսպէս նոր առիթ մը տալով ամեն բարեսիրաց օրհնելու ազնիւ յիշատակը Մկրտիչ Սանասարեանի, որ իր կենդանութեան իսկ օժտած է Թուրքիոյ Հայերը այս օգտակար հաստատութեամբ եւ իր մահէն ետքն ալ ապահոված է անոր գոյութիւնը՝ թողած կտակին շնորհիւ։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

— ๘๐๙ —

Մկրտիչ Սանասարեան, որ կրթութիւն ստացած էր Տփխիսի ներսէսեան վարժարանին մէջ, նշանաւոր սատարող մը հանդիսացաւ միջնակարգ եւ բարձրագոյն դաստիարակութեան գործին։ Իր ծախքով Եւրոպայի զանազան համալսարանները զրկած է ուշիմ երիտասարդներ մասնագիտական ուսմանց մէջ կատարելագործուելու համար։ Այս խումբին կը վերաբերին Պ. Պ. Սեգրաք Մանդինեան Տփխիսցի, Փիլիպպոս Վարդանեան Եկատերինոստարցի, Աղեքսանդր Սիմոնեան Տիլիճանցի, Պողոս Դերիեան Արարկիր-Վաղչենցի, Սարգիս Սողիկեան Խարբերդցի, Յովսէփ Մատաթեան Սամոնցի, Գէորգ Աբուլեան Տփխիսցի, Էմմանուէլ Անանեան Վահեցի, Եւայն։ Մկրտիչ Սանասարեան այս երիտասարդները Գերմանիոյ մէջ ուսուցիչ պատրաստել տուած էր այն վարժարանին համար զոր մտադիր էր հիմնել հայալմակ կեդրոնի մը մէջ։

1880ին Մկրտիչ Սանասարեան որոշեց Կարնոյ մէջ հաստատել եր վարժարանը, գտառական յարմարագոյն քաղաքը նկատելով զայն, յետ քննութեան եւ ըստ առաջարկութեան Օրմանեան Մաղաքիա վարդապետի, որ այդ միջոցին Առաջնորդ էր Կարնոյ։

Սանասարեան սաներէն Պ. Պ. Սեգրաք Մանդինեան եւ Փիլիպպոս Վարդանեան արդէն իրենց ընթացքը լրացուցած ըլլալով, դարձած էին Եւրոպայէն, եւ Սանասարեան վարժարանը դեռ գոյութիւն չունենալուն, ուրիշ պաշտօններ ստանձնած, ամուսնացած եւ հաստատուած էին, իսկ Պ. Պ. Աղեքսանդր Սիմոնեան եւ Էմմանուէլ Անանեան ուսումնին չաւարտած վերադարձած էին իրենց հայրենիքը։ ուստի այդ չորսին չաւաջարկուեցաւ Կարին փոխադրուիլ։ Մնացեալ չորս սաները, Պ. Պ. Աբուլեան, Դերիեան, Մատաթեան եւ Սողիկեան, որոնք իրենց մանկավարժական ընթացքը աւարտած էին իշնայի վարժապետանոցին եւ Յիւրիխի համալսարանին մէջ, հաւատարիսմ իրենց խոստման, ստանձնեցին ուսուցչութիւն ընել Կարին հաստատուելիք վարժարանին մէջ։

Պ. Պօղոս Դելիքեան արդէն վերադարձած էր իր ծննդավայրը 1879ին, եւ 1880ին Կարնոյ Արձնեան եւ Ծնկերական վարժարանուներուն մէջ ուսուցչական սլաշտոն կը վարէր, իր թոշակը Մկրտիչ Սահմանականէ ստանալով։ Պ. Յ. Մատաթեան ալ 1881 Օգոստոս 28ին Կարին կ'երթայ իր հետ տանելով Սահմանական վարժարանին բացման համար Հիմնադրին տուած հրահանդները. յաջորդ ամսուն կ'ուղեւարի դէպի ի վան, Մշոյ եւ Վանայ վիճակներէն սամներ ընտրելու եւ բերելու համար։ Ի բայց ակայութեան Պ. Մատաթեանի տեղի կ'ունենան վարժարանին տեղուոյն եւ կարասեաց նախապատրաստութիւնները, ձեռաքբ Պ. Պօղոս Դելիքեանի եւ Օրմանեան վարդապետի, որ գործին գլուխ կանդնած էր բարերարին մասնաւոր յանձնաբարութեամբ։

1881 Հոկտ. 1ին իրը վարժարանի չեղ կը վարձուի Կարնոյ Կանայ ճամբայ թաղի, Քիւլքճիպաշեանց (Մակարեանց) գերդաստանին սունը, ուր Հոկտ. 5ին կը հաստատուի Պ. Մատաթեան իր հետ բերած Մշեցի չորս սանիկներով եւ ուր հետզետէ կ'ընդունուին հաւեւ Վանէն, Խոնուսէն, Կարինէն, Քղիէն եւ ուրիշ տեղերէ հասած աշակերտներ։ Հոկտ. 25ին Պ. Դելիքեան կը սկսի ընակիլ վարժարապետականներ։ Հոկտ. 25ին Պ. Դելիքեան իր սկսուած էր 12ի։

Վարժարանին բայցումէն սկսեալ Օրմանեան Մաղաքիա վարժապետ առաջնորդ ու աշակից կը հանդիսանայ Պ. Պ. Դելիքեանի եւ Մատաթեանի, վարժարանին ուսումնական կազմակերպութեան, ներքին կարգադրութեանց եւ տնտեսական մատակարարութեան վերերատ խնդիրներու մէջ։

Տակաւին գասախօսութիւնները կանոնաւորապէս չսկսած, 1881 նոյմ. 18ին Պ. Դելիքեան կը մեռնի ուղեղային կաթուածի հետեւանքով եւ կը թաղուի Կարնոյ գերեզմանատունը (։)։

1882 Փետրուար 18ին Կարին կը հանին Սահմանականի միւս

(.) Պ. Պօղոս Դելիքեան ծնած էր Արարկիրի Վաղէն գիւղը, եւ նախական ուսումն ստացած էր Կ. Պոլիս Ղալաթիոյ Ազգ. վարժարանին մէջ։ 1872ին Սահմանական սան ընտրաւելով գացած էր Եւրոպա, եւ 8իւրիիվ վարժապետանոցին, ինչպէս իշնայի եւ Սթրադպուրկի համալսարաններուն մէջ ուսած էր ընդհանուր մանկավարժութիւն։ Մասնագիտական ճիւղ ընտրած էր իրին ուսուղական գիւղութիւնները։

երկու սամներն ալ, Պ. Պ. Գէորգ Արուլեան եւ Սարգիս Սողիկեան, եւ ըստ ժամանակացոյցի, կանոնաւորաբար գասախօսութիւնները կը սկսին տեղի ունենալ 1882 Մարտ 8ին։

Սահմանարեանի գլխաւոր նպատակն էր գաւառներու համար յարմար ուսուցիչներ եւ տեղական արհեստից վարդացման օգնելու կարող անհատներ պատրաստել, եւ այս ուղղութեան համեմատ յօրինուած կրթական ծրագիր մը սկսաւ դործագրուիլ։

Առաջին տասը տարիները վարժարան կ'ընդունուէին նոյն իսկ այնպիսի տղայք որ նախակրթական ո՛ եւ է պատրաստութիւն չունէին, այնպէս որ մինչեւ 1891—92ի տարեշրջանը, վարժարանին սւամանց ընթացքն էր ինը տարի եւ աւանդուած առարկաները, որոնց մանրամասնութիւնները նշանակուած են տեղեկագրիս Մրագիր վարժարանի Գլուխին մէջ։

Վարժարանին Հիմնադրութեան առաջին երկու տարիներուն մէջ իսկ, հետզետէ ձրիավարժ աշակերտներու թիւը աւելնալով եւ դիշերօթիկ թոշակաւորներ ալ ընդունուելով, վարժարանին յատկացուած չենքը անբաւական դարձաւ, ուստի 1882ին աշակերտները Կարնոյ առաջնորդարանը փոխադրուեցան, իսկ 1883ին ալ՝ Կարնոյ նորակառոյց աղջկանց գպրոցի չենքը, որ պարապ էր։ Թէ եւ 1883ին Մկրտիչ Սահմանարեան Կարնոյ մէջ գնել տուաւ ինը կտոր արտէ բարդացեալ ընդարձակ հող մը, ուր պիտի կառուցուէր վարժարանը, սակայն զինուորական իշխանութեանց կողմէ հարկ ցոյց տրուած ըլլալով որ մերձակայ ամրութեանց պատճառաւ չենքը միայարկ ըլլայ եւ ոչ բարձր, եւ տեսնուելով որ կարելի չպիտի ըլլայ վարժարանը այդ գետնին վրայ կառուցանել ըստ ներկայացուած յատկագծին, վարժարանը ուրիշ տեղ փոխադրելու մասին բանակցութիւններ տեղի ունեցան Ազգ. Պատրիարքարանի եւ վարժարանին Հիմնադրին միջեւ։ Ամեն Վեհապետեան Յարութիւն Պատրիարքի եւ Վաւում. Պ. Եղեանցի հաւանութեամբ, սան տեսուչներէն Պ. Պ. Արուլեան եւ Սովորիկեան 1887 Օգոստ. 22ին մեկնեցան Կարինէն՝ տեղափոխութեան համար խնդրոյ տակ եղող Խարբերդի Սօրուորու վանքը եւ Սերաստիոյ Ս. Նշանի վանքը ուսումնասիրելու, եւ հարկ եղած քննութիւնը կատարելէ յետոյ կարծիք յայտնեցին թէ Խարբերդի Սօրուորու վանքը Սերաստիոյ Ս. Նշան վանքէն նախընարելի է։ Մկրտիչ Սահմանարեան

հաւանած ըլլալով Խարբերդի Սօրսօրու վանքը փոխադրել վարժարանը, 1888 Ապրիլ 7ին իրը վարժարանի շինութեամ դետին գնուեցաւ վանքին յարակից Թրնտուղը ըսուած հողը։

Վարժարանին սեփական չենքին շինութեան հրովարտակին ստացման համար հարկ եղած դիմումը տեղի ունենալով, 1889 նոյեմբեր 18ին (1307 Իէպիւ ամսը 18) Կայսերական Ֆէրման մը արտօնեց վարժարանը Սօրսօրու վանքի Թրնտուղը ըսուած կողմը շինել սակայն կառուցումը չիրագործուեցաւ պարագայից բերմամը, այնպէս որ Կարնոյ աղջկանց դպրոցի չենքը, նոր յաւելուածներով որոնք պարեցուեցան Սանասարեանի ծախքով, ծառայեց յարդ իրը վարկառուցուեցան Սանասարեան հաստատութեան։

Վարժարանը իր հաստատութեան առաջին տարիներէն ի վերքանիցս Կարնոյ Առաջնորդներուն կողմէ Կարնոյ Մէարիֆի Վարչութեան ներկայացուած ցուցակներուն մէջ նշանակուած էր, սակայն 1899—900 տարեցրջանին ստացուեցաւ Կարնոյ Մէարիֆի Վարչութենէն պաշտօնական արտօնադիր մը, ուր վարժարանին աստիճանը նկատուած է իրը բարձրագոյն նախակրթարան եւ միջնակարգ վարժարան (րիշչիկ եւ իտասի)։ Հանդէպ Կառավարութեան, վարժարանին օրինական պատասխանատու եւ վերատեսուչ ճանչցուած է Կ. Պոլոյ Հայոց Պատրիարքը, որ կնքած է հաստատութեան ուսուցիչներուն եւ դասադիրքերուն ցուցակը Մէարիֆին ներկայացուելով արտօնադիր առնելու համար։

Վարժարանին վարչութիւնը կարելի է երկու շրջանի բաժնել։ Առաջին շրջանին մէջ, որ տեւած է 1881ին 1892, վարժարանին վերին հակողութիւնը կը վարէր Հիմնադիրը։ Այդ միջոցին Կարնոյ մէջ վարժարանին վրայ կը հակէր Ռւսումնական ժողով մը, որ վարեց վարժարանին ուսումնական գործերը եւ մատակարարութիւնը։ այս ժողովը 1882 Փետրուարին կազմուած էր եւ կը բաղկանար Օրմանեան Մողաքիա վարժապետէն (Հիմնադրէն՝ ժողովին նախագահ նշանակուած) եւ Պ. Պէրդ Արտևանէ, Յովսէփ Մատաթեանէ եւ Սարգիս Սողիկեանէ, որոնք կը վարէին միանդամայն ներքին տեսչութեան պաշտօնը հաւաքական պատասխանատուութեամբ։ Մամաւորապէս Պ. Արտևան կը կատարէր Կտակարարին հետ հարկ եղած թղթակցութիւնը, Պ. Մատաթեան կը ներկայացրէր վարժարանը

բատարին յարաբերութեանց մէջ, եւ կը հակէր Արհեստանոցին եւ Թանգարանին վրայ, եւ Պ. Սողիկեան կը վարէր վարժարանին ներքին հակողութիւնը եւ օրագրութիւնը, աշակերտաց ծնողքներուն հետ հարկ եղած թղթակցութիւնը ու կը հակէր Գրադարանին վրայ։

1884ին կազմուեցաւ նաեւ Տնտեսական Խորհուրդ մը, որ կը բաղկանար Կարնեցի պատուաւոր ազգայիններէ եւ յիշեալ երեք տեսաւըներէն, նախագահութեամբ Օրմանեան վարդապետի, պաշտօն ունենալով մասնաւորապէս զբաղի մատակարարութեան գործով։

1881—82 եւ 1882—83 տարեցրջաններուն Օրմանեան վարդապետ անձամբ վարեց Գանձապետութեան պաշտօնը, 1883—84ին՝ Պ. Մատաթեան եւ 1884ին 1892՝ Պ. Արտևան։

Այս առաջին շրջանին մէջ է որ Մկրտիչ Սանասարեան, փափարելով մօտէն աեւսնել իր հիմնած վարժարանը, 1885ին Կարին այցելեց, 15 օրի չափ հան մեաց եւ ներկայ գտնուելով տարեկան քընութեանց, առիթ ունեցաւ մօտէն դնահատելու իր հիմնած հաստատութեան արդիւնքները։ Նոյնպէս 1886 Սեպտեմբերին Վսեմ: Պ. Կարապետ Եղեանց այցելեց Սանասարեան վարժարանը, եւ 18 օր Կարին մնալով տեղեկացաւ վարժարանին ներքին սպայմաններուն եւ ընդհանուր վիճակին։ Այս կրկին այցելութիւնները նոր թափ մը տուին վարժարանին, որ 1886—87 տարեցրջանին արդէն հասած էր բարզաւած վիճակի։ Ա. Էն Լ. գասարանները կազմուած էին, 35 ձրիավարժ գիշերօթիկներու քով կային 123 գիշերօթիկ թոշակաւորներ, որոնք Փոքր Ասիոյ ամեն կողմերէն եկած էին. մասնաւորապէս Կարին՝ որ ունէր 44 աշակերտ, Տրապիզոն՝ 26, Արարկիր 14, Երիզա՝ 7, Վան՝ 6, Խարբերդ՝ 5 եւայլն, կ'օգտուեին հոն աւանդուած խնամեալ կրթութենէն։

1887 Յուլիսին Օրմանեան Արբազան, թողլով իր առաջնորդական պաշտօնը, կը հեռանար Կարինէն, եւ այս հեռացումը կը դրկէր վարժարանը կարեւոր օժանդակութենէ մը։

1888—89 տարեցրջանին, ինչպէս հետեւեալ երկու տարեցրջաններուն, մինչեւ 1891 Սեպտեմբեր, նոր աշակերտներ չեն ընդունուիր տեղոյ անձկութեան պատճառաւու, եւ այս կերպով կարելի կ'ըլլայ կազմել Զ. Լ. Բ. Թ. գասարանները եւ 1890—91 տարեցրջանին վերջը տալ ազգին 21 շրջանաւարտներ։

Դժբաղդարար Մկրտիչ Սանասարեան չկրցաւ իր վարժարանին առաջին շրջանաւարտները տեսնել, որովհետեւ 1890 Մայիսին վախճանեցաւ Փարիզի մէջ, թողարկ կտակ մը, որ կ'ապահովէր իր վարժարանին գոյութիւնը: Այս կտակով Հիմնադիրը կը թողուր Սանարեան Հաստատութեան կարեւոր դրամագլուխ մը, ինչպէս նաեւ իր մատենագարանը, ալզօմները, հաւաքածները, եւայլն: Կտակակատար կարգուած էին Վաեմ: Պ. Կարապետ Եղեանց, Պ. Գէորգ Եւանդուլեանց ու Հանդուցելցին քեռորդին Պ. Լեւոն Տիգրանեանց, որոնք ձեռնարկեցին անմիջապէս կտակին գործադրութեան: Կտակակատարներէն Պ. Լեւոն Տիգրանեանց 1891ին հրաժարեցաւ, եւ Պ. Պ. Եղեանց եւ Եւանդուլեանց շարտանակեցին կատարել իրենց վրայ դրուած պարտականութիւնները, ասոնք կանոնաւոր գործունէութեամբ արդիւնաւորեցին կտակեալ դրամագլուխը, ինչպէս մանրամասն կերպով բացագրուած ներկայ Տեղեկագրին Բ. Գլուխին մէջ:

Վաեմ: Պ. Կարապետ Եղեանց Սանասարեանի կտակով իր վրայ դրուած պարտականութեան համաձայն պատրաստեց կտակին հիման վրայ՝ կանոնադրութիւն մը, որ 1892 Յուլիս 16ին Ազգ. Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ վաւերացուեցաւ. այդ կանոնադրութիւնը, որ յատուկ տեղադրու հրատարակուած է արդէն, կը սահմանէ վարժարանին հիմնական կանոնները եւ անոր վարչութեան եղանակները:

Կանոնադրութեան գործադրութեան դրուելու օրէն սկսեալ, այսինքն 1892էն, կտակին համաձայն ընդհանուր դրամագլուխի եւ կամուտին 9/0ին 10էն կազմուեցաւ դրամագլուխ մը որ յատկացած է ուսուցիչներ պատրաստելու Սանասարեան վարժարանի համար:

Նոյնպէս Հիմնադրին մահէն (1890) յետոյ, սկիզբ դրուած է ըստ յիշեալ կանոնադրութեան՝ պահեստի դրամագլուխի մը, որ կազմուած է վարժարանին տարուէ տարի վճարուած սովորական եւ արտասովոր նպաստներու վճարումն ետքը տարեկան եկամուտներէ աւելցած դրամով:

Սանասարեանի կտակած գումարներէն զատ՝ 1893 նոյեմբեր 1ին վախճանած Բարեյիշատակ Տիկին Մարտիրոս Կազաչ կեանց ալ, մօրաքոյր Վաեմ Պ. Կարապետ Եղեանցի, կտակած է Սանասարեան վարժարանին 10,925 ռուպիի տոկոսարեր արժեթուղ-

թեր, որոնք 'ի պահ գրուած են նոյնպէս Խուսիոյ Պետական Պահքան յանուն Սանասարեան վարժարանին:

Վարժարանին վարչութեան մասին Պ. Կարապետ Եղեանցի ըստ կտակի վերապահուած իրաւասութենէն զատ, 1892ի կանոնադրութեան համաձայն վարժարանը ունեցաւ հետեւեալ վարիչ մարմինները.

1⁰. Վ. Պոլսոյ Խնամակալութիւնը, որ Սրբազն Պատրիարքի նախագահութեամբ՝ Պոլսերնակ վեց անդամներէ բաղկացած մնայուն մարմին մըն է Ազգ. Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ ընտրուած: Բայտ կանոնադրութեան 21րդ յօդուածին, երբ մահուան, հրաժարման եւ կամ ուրիշ որ եւ է պատճառաւ Խնամակալութեան մէկ կամ աւելի անդամէ պակախն, մնացեալ անդամները յատուկ նատի մը մէջ հարկ եղած թուով երկպատիկ ցանկ մը կը պատրաստեն եւ կը ներկայացնեն Սրբազն Պատրիարքին, որ անոր մէջէն կ'ընտրէ պակասներուն տեղ նոր անդամներ:

Կտակակատար Պ. Եղեանցի հաւանութիւնը առնուելէ յետոյ, Ազգ. Կեդր. Վարչութեան որոշմամբ Կանոնադրութեան 26րդ յօդուածին վրայ հետեւեալ յաւելումն ալ տեղի ունեցած է 1899ին. «Ե. Պոլսոյ Խնամակալութիւնը ունի երկու օժանդակ անդամներ որոնք կ'ընտրուին բուն անդամներու պէս եւ փոխանորդաբար կ'անդամակցին Խնամակալութեան նիստերուն, տեղակալելով անդամոց՝ նոցաբացակայութեան կամ հիւանդութեան կամ հրաժարման կամ պաշտօնէ դադարման պարագայից մէջ»:

Խնամակալութեան պաշտօնն է գլխաւորաբար հոգ տանիկ վարժարանին անշարժ ստացուածքին եւ արժեթուղթերուն պահապահն եւ արդիւնաւորման, բարեկոսիել եւ վաւերացնել Տեղական Հոգաբարձութեան կողմէ ներկայացուած տարեկան ելմուցոյցը, քննել եւ վաւերացնել հաշիսները, հսկել Տեղական Հոգաբարձութեան գործաւնութեանց վրայ, ընտրել եւ հրաժարեցնել վարժարանին վերատեսուչը եւ ընդհանուր պաշտպան հանդիսանալ վարժարանին նիւթական եւ բարոյական շահերուն:

2⁰. Տեղական Հոգաբարձութիւնը, նախագահութեամբ վարժարանին գտնուած տեղոյն Առաջնորդին: Այս Հոգաբարձութեան կանդամակցին ըստ Կանոնադրութեան վերատեսուչն զատ վարժա-

ըանին գտնուած տեղւոյն եկեղեցեաց ժողովրդեան կողմէ ընտրուած վեց անձեր, երեքը իր անդամ եւ երեքը իր փասանորդ անդամ. Ուստուցչական Մասնաժողովն ալ իրաւունք ունի իր մէջն երկու անդամ ընտրել եթէ Տեսչութեան անդամներու թիւը պակսի Հոգաբարձութեան մէջն. նոյնպէս ընթացաւարտ աշակերտները իրենց մէջն մէկ անդամ կրնան ընտրել, եթէ առ նուազն եօթը ըլլայ ընտրողաց թիւը Ասոնցմէ զատ Հոգաբարձութեան ցիեանս անդամ են. 1°. Վարժարանին երեք Սան-Ցեսուչները. 2°. Միանուագ հաղար 0ամ. լիրակամ համարժէք կալուած նուիրող անձերը, եւ 3°. Վարժարանին Ուստուցչական Մասնաժողովին այն անդամները՝ որոնք 25 տարի վարժարանին մէջ ուստուցութիւն ընելէ յետոյ պաշտօնէ կը գագրին: Կ. Պոլոյ Խնամակալութեան 1895 Փետր. 4ի յատուկ Հրահանգին համաձայն կարնոյ եկեղեցեաց ժողովրդեան կողմէ անուանուելիք անհամաց ընտրութիւնը կը կատարեն Ազգ. Դաւառական Վարչութեան կրօն. եւ Քաղ. Ժողովոյ անդամները եւ Գաւառական Ժողովոյ ու Թաղական Խորհրդոյ Դիւանի անդամները գումարուելով Առաջնորդին նախագահութեան տակ: Բայ Կանոնադրութեան 39րդ յօդուածին Հոգաբարձութեան տեղայի Յ անդամները եւ Յ փոխանորդ անդամները կը պաշտօնավարեն Յ տարի եւ անոնց 1/3 մասը կը փոխուի իւրաքանչիւր տարի, առաջին երկու տարիները վիճակաւ եւ յետոյ կարգաւ:

Ա.յս Հոգաբարձութեան պաշտօնն է գլխաւորաբար Խնամք տանիլ վարժարանին գոյքերու պահպանութեան, պատրաստել ելմիւտացոյցը, որոշել ուսուցիչներու թոշակները, ընտրել ձրիավարժ աշակերտները եւ Երուպա զրկուելիք սաները, կատարել ծախքերը ըստ ելմուացոյցին եւ ընդհանրապէս հսկել վարժարանին նիւթական մատակարարութեան վրայ:

3°. Վերատեսուչը, զոր կ'ընտրէ Կ. Պոլոյ Խնամակալութիւնը եւ որ կը հաստատուի Պատրիարքական պաշտօնագլուխ, պեսն է վարժարանին ներքին Վարչութեան. իր պաշտօնն է հոգ տանիլ վարժարանին օրէկներուն եւ կանոններուն անթերի գործադրութեան, ընտրել եւ արձակել ուսուցիչները, հսկել անոնց պաշտօնավարութեան, աշակերտներուն վարժութեանց եւ ընդհանրապէս վարժարանին կարգապահութեան վրայ, եւայլն:

4°. Ուսուցչական Մասնաժողովը, որ կը բաղկանայ վարժարանին բարձրագոյն երեք գասարաններուն զիսութեանց եւ լեզուներու ուսուցիչներէն, Վերատեսչն ատենապետութեամբ։ Ուսուցչական Մասնաժողովին պաշտօնն է որոշել վարժարանին մէջ աւանդելի ուսմանց նիւթերն ու արձեստները, կազմել աւանդելի առարկաներու եւ արձեսաներու մանրամասն ծրագիրը, ընտրել վարժարանին մէջ կարգացուելիք գասագիրքերը, եւայլն։

Ա.յապէս, ըստ այսօն կանոնագրութեան, նոր կազմակերպութեամբ 1892ին կը սկսի վարիչ մարմիններու նոր շրջանը։

Ա.յս երկրորդ շրջանին եւս Վահան Պ. Կարապետ Եղեանց ընձեռեց իր օժանդակութիւնը վարժարանին վերին հսկողութեան մասին, ըստ կտակի։

1°. Կ. Պոլոյ Խնամակալութիւնը կազմուեցաւ 1892ին հետեւեալ կերպով.

Տեարք	Արիկ	Էֆէնտի	Ունճեան
"	Գարրիէլ	"	Նորատունկեան
"	Յովհաննէս	"	Էսաեան
"	Յովհաննէս	"	Նուրեան
"	Պատրիկ	"	Կիւլպէնկեան
"	Սիմոն	Պէ.յ	Մաքսուտ

Ասոնցմէ Սիմոն Պէ.յ Մաքսուտի (+1895 Յունուար 10) յաջորդեց Սեպուհ Պէ.յ Մաքսուտ, որ քիչ ետքը հրաժարեցաւ. իրեն յաջորդեց Տիգրան Էֆ. Գարակէօվեան (+1896 Յունուար 16) որուն աել Խնամակալութեան անդամ ընտրուեցաւ Գրիգոր Էֆ. Կիւլպէնկերան 1898 Հոկտ. 15ին։

Յովհաննէս Էֆ. Էսաեան ալ 1889ի սկիզբները իր վատառողջութեան պատճառաւ հրաժարելով. անոր տեղ Խնամակալութեան անդամ ընտրուեցաւ 1899 Փետրուար 16ին Վահան Էֆ. Էսաեան, որ արդէն օժանդակ անդամ ընտրուած էր քիչ առաջ (*):

Յովհաննէս Էֆ. Նուրեանի (+1900 Փետրուար 4) յաջորդ ընտրուեցաւ Գէորգ Էֆ. Ապանեան 1900 Փետրուար 9ին։

(*) Վահան Էֆ. Էսաեանի հետ օժանդակ անդամ ընտրուած էր նաև Մկրտիչ Էֆ. Մանուկեան, որ հրաժարեցաւ։

Խնամակալութեան նախանդամ՝ ընտրուած էր 1892 ին Գարւըիկը էֆ. Նորաստանկեան, եւ Գանձապետ Յովհաննէս էֆ. Էսաեան՝ որուն յաջորդեց 1895 օգոստոս 12 ին Պատրիկ էֆ. Կիւլպէնկեան։

Չ. Կարնոյ Հոգաբարձութիւնը 1892 ի վերջերը կազմուեցաւ կ. Պոլոյ Խնամակալութեան կողմէ հետեւեալ կերպով։

Բուն անդամներ՝	Դանիկը էֆ. Խարաճեան Կարապետ „ Տէր Ազարեան Յակոր „ Համամճեան
Փոխանորդ անդամներ՝	Զաքար էֆ. Խէրպէկեան Մկրտիչ „ Գայթամճեան Յակոր „ Տիգրանեան

Հոգաբարձութեան կ'անդամակցէին նաեւ երեք Սան-Տեսուչները, ըստ Կանոնագրութեան։

1892 ին մինչեւ 1901 Հոգաբարձութիւնը կրեց հետեւեալ փոփոխութիւնները։

1894-95 ին՝ Կարապետ էֆ. Տէր Ազարեան վիճակաւ դադրեցաւ եւ վերընտրուեցաւ ըստ 1895 Փետր. 4 ի Հրահանգին։ Նոյնպէս փոխանորդ անդամ՝ Մկրտիչ էֆ. Գայթամճեանի յաջորդեց Առաքել էֆ. Վարդանեան։

1896 ին՝ Յակոր էֆ. Համամճեան մեկնեցաւ Կարինէն եւ անոր տեղ անցաւ փոխանորդ անդամ՝ Զաքար էֆ. Խէրպէկեան։

1898 ին՝ Զաքար էֆ. Խէրպէկեան վիճակաւ դադրեցաւ եւ աշխատ յաջորդեց Առաքել էֆ. Աւետիքեան։ Յակոր էֆ. Նոր յաջորդեց Առաքել էֆ. Ա. էֆ. Վարդանեան Կասը Տիգրանեան վախճանած եւ Ա. էֆ. Վարդանեան Կարինէն մեկնած ըլլալով, փոխանորդ անդամ՝ ընտրուեցան Աստուածատուր Զիլինկիրեան, Զաքար Խէրպէկեան եւ Մարտիրոս Գավագեան էֆէնտինները։

1899 ին՝ Վիճակաւ դադրեցաւ Դանիկը էֆ. Խարաճեան որ վերընտրուեցաւ Աստուածատուր Զիլինկիրեանի տեղ փոխանորդ անդամ՝ ընտրուեցաւ Գէորգ էֆ. Փամպուղեան։

1900 ին՝ Երջանի լրացմանը դադրաբեալ նկատուեցաւ Կարապետ էֆ. Տէր Ազարեան, որ վերընտրուեցաւ, եւ Զաքար էֆ. Խէրպէկեան՝ որուն յաջորդեց Սէնկընիմ էֆ. Վասիլեան։

Հոգաբարձութեան Գանձապետ ընտրուեցաւ 1892 ին Յակոր էֆ. Համամճեան, որուն յաջորդեց Կարապետ էֆ. Տէր Ազարեան 1896 ին։

3^ր. Թէեւ ըստ Կանոնագրութեան վարժարանը պիտի ունենար մէկ վերատեսուչ, սակայն վարժարանին տեսչութիւնը վարեցին երեք Սան-Տեսուչները այն կարգադրութեանց համաձայն զորս Կտակակատարը իր 1891 Յունուար 31 թուական պաշտօնագրով ըրած է անոնց պաշտօնավարութեան եղանակին նկատմամբ։ Այդ պաշտօնագրով երեք Տեսուչներուն հաւաքական պատասխանատութեան ներքեւ կը թողուի վարժարանին տեսչութիւնը։

Ա. — Պ. Գ. Աբուլեան. — 1.) Կը ներկայացնէ վերատեսուչը Հոգաբարձութեան խորհուրդին մէջ եւ կը ստանձնէ անոր հետ կապուած բոլոր պարտաւորութիւնները, պաշտօնական գործողութիւնները եւ թուղթերու ստորագրութիւնը, եւ 2.) կը կատարէ վարժարանին դրամական ու հաշուական հսկողութիւնը եւ հաշիւներու ճշգորդիւնն ու վաւերացումը։ Առանց անոր վաւերացման որ եւ է վճարում չըլլար. անիկա հարկ եղած դրամը կը ստանայ գանձապետէն եւ կը յանձնէ մատակարարին։

Բ. — Պ. Ս. Սողիկեան. — 1.) Կը ներկայացնէ վերատեսուչը Ուսումնական Մանաժողովին մէջ եւ կը ստանձնէ անոր հետ կապուած պարտաւորութիւնները, 2.) կը վարէ վարժարանին օրագրութիւնը, 3.) կը կատարէ աշակերտաց ծնողներուն հետ հարկ եղած թղթակցութիւնը, եւ 4.) կը հսկէ Գրադարանին բարեկարգ պահպանութեան վրայ։

Գ. — Պ. Յ. Մատաթեան. — 1.) Կը ներկայացնէ վերատեսուչը կառավարական, պաշտօնական եւ արտաքին յարաբերութեանց մէջ. 2.) կը ստանձնէ վարժարանին ընդհանուր գոյքերուն եւ մասնաւորապէս թանգարանին հսկողութիւնն ու բարեկարգ պահպանութիւնը, եւ 3.) հոգ կը տանի վարժարանին Արհեստանոցներու բարեգործացքին ու արդիւնաւորման։

Երբ երեք Սան-Տեսուչներէն մէկը բացակայ ըլլայ, միւսները կը ստանձնեն անոր պարտաւորութիւնները։

Բայց ի իրենց մասնաւոր պարտաւորութիւններէն, որոնց համար երեքն ալ հաւաքարապէս պատասխանատու են, երեքին հաւա-

քական պարտաւորութիւնն է հոգ տանիլ վարժարանին ընդհանուր նիւթական, ուսումնական եւ բարոյական բարելաւութեան, հսկել վարժարանին օրինաց անթերի գործադրութեան եւ ուսուցչաց ու այլ պաշտօնէից պաշտօնավարութեան վրայ, եւայլն։

4º. Ուսուցչական Մասնաժողովն ալ կազմուեցաւ 1893 Յունուարին եւ Կանոնադրութեան համաձայն պաշտօնավարեց կանոնաւորապէւ։

1891—92 տարեցրջանէն սկսեալ որոշուած էր արդէն վարժարան ընդունիլ այն կարգի աշակերտները միայն՝ որոնք ստուցած էին նախակրթութեան տարրական ծանօթութիւնները. այս կերպով կարելի եղած էր եօթը տարուան տմիտիկել վարժարանին շրջանը, առանց իջեցներու անոր կրթական մակարդակը։ Առաջին տասնամեւակին մէջ աւանդուած բոլոր ուսումները տւանդուեցան վերջին տասնամեւակին ալ։

Վարժարանը շրջանաւարտի խումբեր ունեցաւ յաջորդաբար հինգ տարի, այսինքն 1891 էն 1895. իսկ 1896, 1897, 1898 եւ 1899 տարիներուն չորս տարի շրջանաւարտ չտուաւ. ասիկա հետեւանկըն էր այն կարգադրութեան, որով տեղույ անձկութեան պատճառաւ. 1888—1891 նոր աշակերտներ չեն ընդունուած վարժարան 3 տարի յաջորդաբար, ինչպէս նաեւ 1887—88 տարեցրջանին ալ նոր դասարան չէր կազմուած։

1899—900 տարեցրջանէն սկսեալ, վարժարանը ունեցաւ իր ամբողջ եօթը դասարանները եւ անկէ ի վեր կանոնաւորաբար ամէն տարի շրջանաւարտ կու տայ։

Թոշակաւոր գիշերօթիկներու թիւը՝ 1887—88 տարեցրջանին՝ բարձրացած էր 127 ի որ ամէնէն բարձր թիւը եղած է։ Թոշակաւոր գիշերօթիկները պակսեցան հետզհետէ այդ թուականէն ետքը՝ գրլիստրաբար ժողովրդի տնտեսական վիճակին պատճառաւ։ 1892—93 ի տարեցրջանին աշակերտներու թիւը պակսեցաւ. Կարնոյ մէջ տիւ հսկաւուած հնտախտին հետեւանքով։ 1895—96 տարեցրջանին թոշակաւոր գիշերօթիկներու թիւը 25 ի իջած ըլլալով՝ նոյն տարին պաշտպանեալ թոշակաւորներուն դրութիւնը մտածուեցաւ եւ յաջողութեամբ գործադրուեցաւ։ Առաջին տարին 4 աշակերտ զրկուեցան Պոլէ իրը պաշտպանեալ, հետեւեալ տարին՝ 20 աշակերտ, զանազան քաղաքաշտական պաշտպանութեան է առաջական գործադրութեան մասնակից պաշտպանութեան համար մասնակից պահել եւ վարչի մարմինները չեն ընկրկած։

ներէ, որոնց թիւը ի վերջոյ հետզհետէ 72 ի բարձրացաւ շնորհիւ վաեմ. Պ. Կարապետ Եզեանցի ջանքերուն։

Թէեւ 1882 էն մինչեւ 1886 քանի մը Կարնեցի թոշակաւոր յերեկեայ աշակերտներ ընդունուած էին վարժարան, սակայն ցերեկեայի գլութիւնը մէկ կողմ թողուած էր, նկատելով գիշերօթիկ թոշակաւորներու թիւին յարածուն յաւելումը։ 1894—95 տարեցը շամին, գիշերօթիկներու թիւը զգալապէս պակսած ըլլալուն՝ որոշուեցաւ նորէն ընդունիլ թոշակաւոր յերեկեաներ որոնց թիւը 1900—901 տարեցրջանին 50 եղաւ։ Այսպէս, քանամեայ շրջանին վերջին երկու տարիներուն մէջ՝ վարժարանը ունեցաւ աշակերտաց բարձրագոյն թիւը (1899—900 տարեցրջանին 187 եւ 1900—901 տարեցրջանին 183)։

Բայ կտակի, Սամասարեան վարժարանի մէջ պէտք է ուսնին աւնուազն 30 ձրիսվարժներ, այսինքն 30 Սանասարեան սաներու թիւը իջաւ 19 ի որովհետեւ շրջանաւարտ ելլողներուն տեղ նոր աշակերտներ չեն ընդունուեցան կարնոյ մէջ տիրող հնտախտին (choléra) պատճառաւ. 1893—94 տարեցրջանին՝ անոնց թիւը վերածուեցաւ 30 ի եւ յաջորդաբար 6 տարի 30 է տեղի էին։ Իսկ 1899—900 ի տարեցրջանին Մարզուանի Ամերիկեան Գոլէճի Եւդոկեացի աշակերտներէն 14 տղաք տարեկան 12 Օսմաննեան սկրոյ՝ այսինքն կիսաթոշակ ընդունուեցան։

Գալով ուսուցչական մարմնոյն, վարժարանին վարչութեան գիսաւոր ջանքը եղած է միշտ լաւագոյն տարրերէ կազմել զայն։ այսպէս երեք տեսաւնիներէն զատ որոնք համալարաննական կրթութիւն առած ըլլալով ստանձնած են վարժարանին կարեւորագոյն գաւերտուն աւանդումը, չանացուած է ունենալ մասնագէտ ուսուցիչներ որոնց ձեռնհասութիւնը անվիճելի ըլլայ իրենց աւանդած առարկաներուն մասին։ Ի կարին ուր կառավարական իւտահի վարժարանէն զատ չկան ուրիշ բարձրագոյն կամ երկրորդական վարժարաններ, գիտար էր կարող այցելու ուսուցիչներ ունենալ (որոնք համեմատաբար նուազ թոշակով կը նան գոհանալ), ուստի հարկ եղած է իւրաքանչիւր առարկայի համար մեայուն ուսուցիչներ պահել եւ վարիչ մարմինները չեն ընկրկած։

ի եղածին չափ խնամեալ կրթութիւն մը տալու համար Սահասարեան վարժարանին աշակերտաց։

Ուսումնական բաժնէն զատ մասնաւոր խնամք տարուած է նաեւ վարժարանին արհեստական բաժնին։

1883 ին Ուսումնական բաժնի հետեւող աշակերտներէն ու մանկ սկսած են սորվիլ կաղմարարութիւն եւ աստաղձագործական վարժութիւններ կատարել, որք տեւած են մինչեւ 1886։ Այդ թուականէն ետքն է որ Արհեստանոցը ստացած է յատուկ կաղմակերպութիւն մը, նախ կոպղարարութեան եւ 1887 ին աստաղձագործութեան դասերու մասնագէտ ուսուցիչներով։ Արհեստանոցին ընթացքը չորս տարի որոշուած էր, եւ արհեստի հետեւող աշակերտները երկու տեսակ էին, այսինքն անոնք որ Ուսումնական բաժնին կը հետեւէին եւ օրական մէկ երկու ժամ կը յատկացնէին արհեստ սորվելու, եւ անոնք որ միայն արհեստ կը սորվէին՝ այս վերջինները գրեթէ ամենքն ալ ցերեկեայ Կարմեցիներ։ 1895 էն ետքը նոր ծրագիր պատրաստուեցաւ Արհեստանոցին համար, եւ նկատելով որ օրական մէկ երկու ժամ բաւական չէ արհեստ սորվելու, որոշուեցաւ որ արհեստի յարմարութիւն ունեցող աշակերտները Ուսումնական բաժնին կարգ մը առարկաներուն միայն հետեւին եւ իրենց ժամանակին մեծ մասը յատկացնէն արհեստի։ 1900 Յուլիսին, Արհեստանոցին ծրագիրը բարեփոխուեցաւ, որուն համեմատ Ուսումնական բաժնի աշակերտներուն օրական մէկ ժամ իրբեւ կամաւոր առարկայ արհեստ սորվելու դրութիւնը բոլորվին ջնջուեցաւ, որովհետեւ օդտակար արդիւնք չէր ունեցած, եւ Արհեստանոցին մէջ աշխատեցան միայն արհեստի հետեւող աշակերտները, ինչպէս նաեւ անոնք որ իւրենց ժամանակին մեծ մասը արհեստի յատկացուցած էին։

1886 էն 1901 Արհեստանոցը ունեցաւ 16 շրջանաւարտներ, որոնցմէ 7ը կոպղարար եւ 9ը կահագործ եւ արտագրեց զանազան կահեր եւ երկաթեայ զանազան տեսակ առարկաներ։ Դարով կազմարարութեան, վարժարանին աշակերտներէն ումանք հետեւեցան այդ ճիւղին եւ զբաղեցան վարժարանին վերաբերեալ գերբեր կազմակը նշանով։

Ընդհանուր աշակերտներու առողջական վիճակը շատ գոհացուցիչ եղած է այս քսանամեայ տարեցնանին մէջ։ Հակառակ վար-

ժարանական շէնքին անյարմարութեանց, համեմատարար քիչ հիւանդութիւններ պատահած են, չնորիւ կարնոյ մաքուր օդին ու ջուրին, ինչպէս նաեւ ի գործ գրուած առողջապահիկ կարգագրութեանց նոյնպէս գոհացուցիչ եղած է աշակերտներու վարքն ու բարքը։

1881 էն 1901 քսանամեայ շրջանին մէջ վարժարանին ընդհանուր ծախքը եղած է 7,131,701 զրուց, 0ամ. ոսկին 103 զրուցի հաշուող։ այս ծախքին կէսէն քիչ մը աւելին, այսինքն 3,733,537 զրուցը, հոգացուած է Հիմնագրին կողմէ իր կենդանութեան, եւ իր մահէն ետքն ալ իր կտակած գրամագլխին հասոյթով. մնացեալ գումարը (3,398,163 զրուց) հոգացուած է աշակերտներուն վճարած թոշակիներով, Արհեստանոցի արդիւնքներով եւ ուրիշ զանազան հասոյթներով։

Պէտք է դիտել թէ ծախքերուն զգալի մէկ մասը յատկացած է առաջին հաստատութեան պէտքերուն, այսինքն շէնքի նորոգութեան, նոր շէնքերու կառուցման, կահաւորման, թանգարանի, մատենագարանի, եւայն։ Ասկէ զատ տատցական մարմնոյն համար մնայուն կարեւոր տարբեր ունենալու պէտքը պիտի ծանրաբեռնած է, ուրով քսան տարուան մէջ երկու միջին զրուցի մօտ գումար մը վճարուած է ուսուցիչներու, ինչ որ հետեւանին է, ինչպէս վերը բացատրուեցաւ, Սահասարեան վարժարանին Կարնոյ պէս գաւառական քաղքի մը մէջ հաստատուած ըլլալուն։ Բայնք նաեւ թէ վարիչ մարմնները ջանացած են որ Սահասարեան սաներուն տատեստի եւ հագուստի հարկ եղած խնամքը տարուի, եւ իւրաքանչիւր աշակերտի յատկացուած տարեկան ծախքի գումարը, կարելի եղածին չափ խնայողական ըլլալով հանդերձ, զանոնք չզրկէ կարեւորէն։

Ի՞նչ եղած է այդ ծախքին փոխարէն ձեռք բերուած արդիւնքը։ Սոյն քսանամեայ շրջանին մէջ վարժարան ընդունուած են ընդ ամէնը 544 հոգի (308 թոշակաւոր գիշերօթիկ կամ ցերեկեայ եւ 336 ձրիավարժ գիշերօթիկ կամ ցերեկեայ) որոնցմէ 414ը Ուսումնական բաժնի հետեւող, 88ը Ուսումնական բաժնի ինչ ինչ առարկաներուն եւ արհեստի հետեւող, իսկ 42ը միայն արհեստի հետեւող։

Մինչեւ 1900—1901 վարժարանական տարւոյ վերջը իրբեւ կիսուարտ կամ թերաւարտ վարժարանին եղած են 259 հոգի, որոնցմէ ումանք կը հետեւին հիմայ բարձրագոյն վարժարաններու եւ հա-

մալսարաններու այս կամ այն ճիւղի ընթացքին, տմանք ուսուցչութեամբ կը զբաղվին քաղաքներու եւ գիւղերու մէջ, որիշներ արհեաւտով կամ առուտուրով, մէկ քանին զանազան պաշտօններ կը վարեն եւ սուհասարակ իրենց գործունէամբ եւ կազմած գիրքով պատիւ կը բերեն Սանասարեան վարժարանին։ Թերաւարտներէն ումանք ալ, հաղիւ գործի սկսած, կնքած են իրենց մահկանացուն։

Վարժարանը մինչեւ նոյն 1900—1901 տարեցրջանին վերջը ընծայած է նաեւ 110 ընթացաւարտ, որոնցմէ 94ը Աւսումնական բաժնէն, 16ը Արհեասագիտականէն։

Վարժարանին ընթացաւարտներուն արդի վիճակը կարելի է դասաւորել հետեւեալ կերպով։

Ուսուցիչ Սանասարեան եւ այլ վարժարաններու մէջ	22
Համալսարանի կամ բարձրագոյն վարժարանի ուսանող	12
Առեւտուրով զբաղող, վաճառական, սեղանաւոր, յանձնակառ, եւայլն	26
Պաշտօնեայ (Կառավարական, Երկաթուղոյ, Ռէժիս, եւն.)	11
Արհեասաւոր, երկրագործ	19
Փաստարան, գծագրիչ, եւայլն	12
Եկեղեցական	1
Մեռած	7
	110

Այս ընդհանուր տեսութեամբ Սանասարեան վարժարանի սկզբնաւորութեամն եւ գարգացման փրայ ամիսով գաղափար մը տառէ յետոյ, հարկ կը համարինք աեղեկադրիս մէջ յատուկ գլուխներով մանրամասնորին ներկայացնել այն կարեւոր ծանօթաթիւնները որոնք կը վերաբերին Սանասարեանի կեանքին եւ կտակին, վարժարանի ծրագրին, շէնքին, ուսուցիչներուն, աշակերտներուն, Արհեասաւանոցին, վարժարանի ներքին կեանքին, ուսումնական միջոցներուն, հասոյթի աղբիւրներուն ու ծախքերուն, կալուածներուն, եւ այլն։ Յուցակներ կցած ենք այս ծանօթաթիւնց, որոնք մէկ ակնարկով կը պատկերացնեն վարժարանին քսանամեայ վիճակը զանազան տեսակէամներով։

Ա.

ՄԿՐՏԻՉ ՍԱՆԱՍԱՐԵԱՆԻ ԿԵԱՆՔԸ

Կենսագրական տեղեկութիւններ։ — Մկրտիչ Սանասարեան ծնած է Տփիս 1818ին։ իր հայրն է Վանեցի Սարգիս Սանասարեան եւ մայրը Մարիամ Հէյրանեան՝ գուստը Վանեցի նշանաւոր վաճառական Գէորգ աղա Հէյրանեանի, որ 1818ին Վանէն Տփիս եւ ապա Բարիղ Երթալով վաճառականութեամբ մեծ հարստութեան տիրացած էր։

Սանասարեան Մկրտիչ Աբամելիք անունով քահանայէ մը կարդալ կը սորիի, որովհետեւ իր մանկութեան տարիներուն Տփիսի մէջ տակաւին կանոնաւոր գպրոց չկար։ 1824ին կը բացուի ներսէսեան վարժարանը ուր Մկրտիչ կը ստանայ իր նախնական կրթութիւնը։ գեռ գպրոցին ընթացքը շաւարտած իր գաալնկերներէն Ռուսումնանցի հետ (ապա բժիշկ եւ հիմնադիր Բագրաի Մարգարիտական լնկերութեան) ճամբայ կ'ելլէ գէպի Կարին, Վենետիկ երթալու եւ հոն բարձրագոյն կրթութիւն ստանալու նպատակաւ։ սակայն 1835ին արգէն իր հայրը մեռած ըլլալով անոր Երեմիա քեռին, որ ինամակալութիւն կ'ընէր, իրենց ետեւէն կը համի, կը բռնէ Մկրտիչն ու անոր Կարապետ եղբայրը եւ ուսական բանակին մէջ զինուոր արձանագրել կու տայ։

1835 էն մինչեւ 1845 տասը տարի զինուորական ծառայութեան մէջ կը մնայ եւ զանազան ճակատամարտներու առթիւ երկիցածանրապէս կը վիրաւորուի։ կը ստանայ Ս. Գէորգի շքանշանը եւ վտանգի ենթարկուածներ ազատելուն համար շքագրամ մը։ կրած ծանր վէրքերուն պատճառաւ 1845ին կը թողու զինուորական ասպարէզը ուր հասած էր մինչեւ ենթասպայի աստիճանին։ վիրաւորուած ըլլալուն համար՝ Ռուս Կառավարութիւնը իրեն կը յատկացնէ հանգստեան թոշակ մը զոր ստացած է մինչեւ իր մահը։

Մկրտիչ Սանասարեանի պապը, Գէորգ Հէյրանեան, առանց կտակի մեռած ըլլալով անոր մեծ հարստութիւնը կ'անցնի արու որդւոյն Գէներալ Երեմիայի։ Ասոր վրայ Մկրտիչ Սանասարեան եւ իր

Կարապետ եղբայրը կը դիմեն (1844) Տփղիսի գաւառական դատաւրանին եւ կը պահանջեն հանգուցեալ Դէորդ Հէյրանեանի ժառանակութեան այն մասը, որ կ'իշնար իրենց մօրը՝ քոյր Գեներալ Երեւմիայի։ Այս դատին կարգադրութիւնը Պետական Խորհրդոյ յանձնուելով 1851 ին կ'որոշուի վերջ տալ անոր՝ Վախթանգի օրէնսդրութեամբ, եւ որովհետեւ այդ օրէնքով Վրաստանի մէջ կարելի չէ իւգական սեռէ ժառանգորդներուն անշարժ կալուածներ տալ ցորչափ արական սեռէ ժառանգորդներ կան, ուստի եւ Սանասարեան եղբայրներուն դատը ի նպաստ իրենց չի վճռուիր։

Այս դատին պատճառաւ Մկրտիչ Սանասարեան 1849 ին իր բնակութիւնը հաստատած էր Բեթերապուրիկ իր ինայած դրամին մէկ մասը յատկացուցած ըլլալով Կալիկազ եւ Մէրկուր շոգենաւային ընկերութեան բաժնետամներուն գննան, հետզհետէ յարաբերութիւն կ'ունենայ այդ ընկերութեան բաժնեկիցներուն հետ եւ կ'ընտրուի նոյն ընկերութեան Տնօրէն՝ պաշտօն զոր ուրիշ քանի մը անօրէններու հետ վարեց մինչեւ մահուան օրը։ Այդ ընկերութիւնը, որ հաշորդակցութիւն հաստատած էր Ռուսաստանի, Կովկասի եւ Պարսկաստանի միջեւ, իր շոգենաւերը կը բանեցնէր Վօրկայի եւ Կասպից ծովուն մէջ։ 1889 թուականին, այդ ընկերութիւնը հանդիսաւոր կերպով տօնեց Սանասարեանի քաննընդհամեայ անօրէնութեան յորելեանը, եւ ի յիշատակ անոր այս ծառայութեան, իր նաւերէն մէկը անուանեց «Մկրտիչ Սանասարեան»։ Պարսկց նահն ալ պատուած էր զինքը Շիր ու Խուրշիտ պատանշանով։

Բեթերապուրիկ հայ հասարակութիւնը 1888 ին արդէն հանդիսաւորութեամբ տօնած էր Մկրտիչ Սանասարեանի եօթանանամշեակը։

Մահ, յուղարկաւորութիւն եւ հոգինանգիսներ։ — 1889 ին Սանասարեան կը հիւանդանայ եւ նոյն տարւոյ նոյեմբերին կը փոխադրուի Ֆրանսայի նիս քաղաքը ընկերակցութեամբ բժիշկ Պ. Թագէս Զաքարեանի. ասդա կը փոխադրուի Բարիզ ուր հակառակ բըշտիշներու խնամքին, կը վախճանի 1890 Մայիս 19 ին (Հ. Տ.)։ Մարմինը կը զմւատի եւ կը պահուի Բէռ Լաշէզի գերեզմանատունը։ Մայիս 30 ին Բարիզարնակ Հայեր յիշեալ գերեզմանատունը կ'երթան եւ երկու պատկեր գնելով անոր դադաղին վրայ գամբանականներ կ'ար-

տասաննեն։ Դադաղը երկաթուղիով Մարսիլիա կը տարուի եւ անկէ շոգենաւ կը դրուի Պաթում փոխադրուելու համար։ Երբ մարմինը կը համնի Կ. Պոլսոյ նաւահանգիստը, արդէն քանի մը օր առաջ Ամեն։ Սրբազն Պատրիարք Հօր հրամանով հոգեհանգստեան պաշտօն կաւարուած էր մայրաքաղաքիս բոլոր հայ եկեղեցիներուն մէջ։ Հոգեհանգստան արարողութիւն կը կատարուի շոգենաւին մէջ ալ, եւ պատկեր կը դրուին դադաղին վրայ։ Նոգենաւը Կ. Պոլսէն ճամիսայ կ'ելլէ իր մէջ ունենալով Գեր. Տ. Խորէն Արքեպիսկոպոս նար Պէյը, Կեդրոնական Վարչութեան կրօնական Ժողովոյ Ատենապետն, որ այդ ժողովին կողմէ իրը ներկայացուցիչ կ'ուղեկցի դադաղին մինչեւ Տըփիղիս։ Հոգեհանգստան պաշտօններ կը կատարուին նաեւ Սամանի, Կիրասանի եւ Տըփիղինի մէջ երբ դադաղակիր շոգենաւը կ'ողջունէր այդ նաւահանգիստները։ Մարմինը Պաթում համնելով կը փոխադրուի եկեղեցի բազմաթիւ յուղարկաւորներով, եւ Յունիս 15 ին կը համնի Տփիս, ուր Յունիս 17 ին ամենամեծ հանդիսաւորութեամբ կը կատարուի յուղարկաւորութեան ու թաղման հանգէսը։ Թափորին կը նախագահէր նար Պէյ Սրբազն, որ խօսեցաւ գամբանականը վանքին Մայր եկեղեցւոյն մէջ։ Սանասարեան կը թաղուի այդ եկեղեցւոյ բակին հիւսիսային կողմը։ թէեւ ըստ կտակի հանդուցեալին մարմինը պիտի թաղուէր այն տեղ՝ ուր վարժարանը կը գտնուէր, սակայն իր քեռորդին բժիշկ՝ Պ. Լեւոն Տիգրանեան՝ Ամենայն Հայոց Սրբազն Հայրապետէն հրաման ստանալով Սանասարեանի մարմինը վերայիշեալ տեղը թաղել տուաւ, կտակին այդ տրամադրութեան գործադրութիւնը ապագային վերապահէլով^(*)։ Հանգուցեալին դադաղին նուիրուած էին բազմաթիւ պատկեր, որոնք ապա Կարին զրկուեցան իր վարժարանին մէջ պահուելու համար, ի բաց առեալ արծաթեայ երկու շքեղ պատկեր՝ որոնց մէկը նուիրուած էր յանուն Կ. Պոլսոյ Ազգ. Վարչութեան Քաղաքական Ժողովոյ, եւ միւսը յանուն Բեթերապուրիկ հայ հասարակութեան։

Մայիս 26 ին Սանասարեանի մահը գումուած ըլլալով Կարին վարժարանի Տեսչութեան, նոյն հետայն Կարնոյ Առաջնորդ Տ. Պէորդ

(*) Սանասարեանի մահարձանը կանգնուեցաւ 1894 Յունուար 29 ին իր թաղուած տեղը Տփիս, ի ներկայութեան Ն. Ս. Օծութիւն Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին եւ խուռան բազմութեան։

Ե. Վարդապետ Խըթիւնեան, ինչան սղոյ, կը դադըցնէ Քաղաքաւքական Ժողովոյ նիստը, եւ հետեւեալ օրն ալ Ա. Պատարագ մատուցանելով հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարէ. սեւապատ մահաբերին վրայ կը դրուին ի յիշատակ բարերարին նուիրուած բազմաթիւ պատկիներ ու փունջեր, եւ Առաջնորդ Սրբազնը կը խօսի հանգուցեալին դամբանականը, յիշելով անոր բարեգործութիւնները որոնց գլխաւորն է Սանասարեան վարժարանի հիմնադրութիւնը։ Հոգեհանգը սահանան պաշտօն կը կատարուի նաեւ Մայիս 28, 29, 30, 31, Յունիս 1 եւ 2 օրերուն մէջ, եւ Մայիս 27 ին ալ Կարնոյ Յունաց Եկեղեցին։

Սանասարեանի ի յիշատակ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարեց Օրմանեան Սրբազն Յունիս 3 ին Արմաշու Զարխափանի Եկեղեցոյն մէջ, ուր Դպրեվանքի վերատեսուչ էր. նոյնպէս հոգեհանգեցույն մէջ, ուր Դպրեվանքի վերատեսուչ էր. Նոյնպէս հոգեհանգատեան պաշտօններ կատարուեցան Խարբերդի, Ղըզլարի, Պանորդագատեան պաշտօններ, Տիարակերի, Արարկերի, Պիտարմայի, Մշոյ, Ա. Երուսաղէմի, Տիարակերի, Արարկերի, Պիտարմայի, Աստրախանի, Զմիւռնիոյ, Նախիջեւանի Ա. Խաչ վանքին, Ալեքսանտրովի, Վանայ, Կարսի եւ ուրիշ քաղաքներու ու վանքերու, ինչպէս նաեւ Ամերիկայի Ռւսար քաղաքին մէջ։

Բարեգործութիւնները. — 1860 էն ետքը Սանասարեանի Բեյթերսպուրկի տան գուռները բաց էին հայ ուսանողներուն առջեւ. մերսպուրկի տան գուռները բաց էին հայ ուսանողներուն առջեւ. անոնցմէ շատեր, եւ նոյն իսկ վրացի, նիւթական օգնութիւն ստացած են իրմէ։ Սանասարեան իր բարեգործութիւնները մասնաւորապէս կրթութեան վրայ կեդրոնացուցած էր. Խոչակներ կապած էր բարձրագոյն վարժարաններու եւ մանկավարժական դպրոցներու մէջ ուսանող երիտասարդներու. իր պաշտանեալներուն վրայ միակ պարաւորութիւն մը կը գնէր, այն է ընթացաւարտ ըլլալէ յետոյ կրթական դործին ծառայել։

Սանասարեանի ուշագրութեան գլխաւոր տուարկաներէն մէկը եղած է նաեւ կանոնաւոր ուսումնարաններ ունենալու դործը. Սանասարեան իր վարժարանը հիմնելէ եւ անոր դոյութիւնը իր կտակով ապահովիլէ զատ, Էջմիածնայ Գէորգեան ձեմարանին, ինչպէս նաեւ ուրիշ դպրոցներու միշտ օգնած է. իր ծախով վերաշներուած է Վանայ Սանդխատեան աղջկանց վարժարանը զոր Վանեցիք կը կոչեն Մարիամեան, ի յիշատակ Սանասարեանի մօր. նոյնպէս Ռէտէայոց երկրին նիժ ու Վարդաշէն գիւղերուն մէջ բացած է մէյ-

մէկ վարժարան իր ծախով, եւ Խարակոնիս գիւղին մէջ բացուած վարժարանին յարատեւութեան համար կանոնաւորաբար տարուետարի վճարած է՝ 1000 ալիսն ֆրանք։

Սանասարեան զանազան առիջներով ալ գրականութեան օժանդակած է. անոր ծախով շատ մը գիւղեր եւ մանաւանդ գտասպիլքեր հրատարակուած են։ Ինքը տասնեւակ օրինակներով բաժանորդ կը դրուէր հաւաած թերթերուն, յանձնարարելով այդ օրինակները զրկել գիւղական վարժարաններու։ 1883 թուականին Տքիվի Մելու լրագրին քանըընդհանրակը կատարուած ատեն Սանասարեան անոր խմբագիր Պ. Պետրոս Սիմեօնեանցը շնորհաւորելով անոր մշտական թոշակ կը սահմանէ տարեկան 600 բուրլի, որուն կանոնաւոր վճարումը կ'ապահովէ իր կտակովն իսկ։

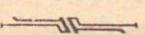

Բ.

ՍԱՆԱՍԱՐԵԱՆԻ ԿՏԱԿԸ

Խ

ԱՆՈՐ ԳՈՐԾԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

1886 Յուլիս 10 թուակիր նօտարական կտակագրով, որ Բեթերապուրի մէջ յօրինուած է ի ներկայութեան վկայից եւ որ յաւառուկ տետրով հրատարակուած է արդէն, Սանասարեան կտակած է.

1°. Իր քեռորդի բժիշկ Լեւոն Տիգրանեանցի երկու կալուած, իր տան կահկարասիքը եւ 100,000 ըուբի։

2°. 600 ըուբի ցկեանս տարեթոշակ խմբագիր Պ. Պետրոս Սիմեոնեանցի։

3°. 10,000 ըուբի Վանայ Ս. Սանդխտեան աղջկանց վարժարանի, պայմանաւ որ գրամագլուխը ընդ միշտ անձեռնմխելի մնայ եւ առկոսները վճարուին։

4°. 400 ըուբի իր երկու ծառաներուն միանուագ վճարելի։

5°. Իր մնացեալ բոլոր ստացուածքը, անշարժ կամ շարժուն, ինչպէս նաեւ իր մատենագարանը, ալպոմները, հաւաքածոները եւ տպարանական կազմածները Սանասարեան վարժարանին։

Ինչպէս կ'երեւայ, 1895 ին Վանեմ. Պ. Պ. Կարապետ Եղեանցի եւ Գէորգ Եւանդուլեանցի հրատարակած աեղեկագրէն, Սանասարեանի մահէն անմիջապէս յետոյ պէտք եղած օրինական ձեւակերպութիւնները Բեթերապուրի մէջ կատարուելով, Հաշտարար Դատաւորին կողմէ հանգուցելոյն բնակարանը կը կնքուի եւ դատարանի պաշտօնեան կը ցուցակագրէ անոր թողած կայքն ու գրամական թուղթերը։ Այս գործողութեանց ժամանակ երեւան եկած կտակագիրը, որ կտակար կարգած էր Պ. Պ. Կարապետ Եղեանցը եւ Գէորգ Եւանդուլեանցը եւ հանգուցեալին քեռորդին Լեւոն Տիգրանեանցը, 1890 Յունիս 19 ին կը վաւերացուի Բեթերապուրի նահանգական գատարանէն ի գործադրութիւն։ Յունիսի վերջերը Բեթերապուրկ կը հասնի և նաեւ միւս երկու կտակակատարները, Պ. Պ. Գէորգ Եւանդուլ

եանց եւ Լեւոն Տիգրանեանց, եւ երեք կտակակատարները անմիջապէս կը ձեռնարկին Սանասարեանի գործերը կարգի բերելու եւ անոր կտակը գործադրելու։

Կտակակատարները Յուլիս 3, 4 եւ 5 ի նիստերուն մէջ, ինչպէս կ'երեւայ աեղեկագրէն, հետեւեալ անօրինութիւնները ըստած են։

1°. Քննած են Սանասարեանի գրամեղանի արկղերուն եւ պահարանին մէջ գանուած թուղթերը ուր կային մուրհակները, պարտասոմները (մեծ մասամբ ուսանողներու), քանի մը թանկագին իրեղէններ եւ մասնաւոր թղթակցութիւններ։ Կտակակատարները կ'որոշեն ցուցակագրել թէ՛ այն մուրհակներն ու պարտասոմները որոնց տանամերակը (*) չէր անցած եւ թէ՛ անոնք որոնց տանամերակը անցած էր. կ'որոշեն նաեւ թանկագին իրեղէնները, բնակարանին բուլը կահ կարասիքով, ըստ կտակի յանձնել Պ. Լեւոն Տիգրանեանցի, իսկ մասնաւոր թղթակցութիւններէն եւ ուրիշ թուղթերէն պահել միայն անոնք՝ որոնք որ եւ է կարեւորութիւն ունին։

2°. Քննած եւ վաւերացուցած են Սանասարեանի հիւանդութեան եւ թաղման ծախքերը։

3°. Քննած եւ վաւերացուցած են Սանասարեանի Բեթերապուրիէն հեռանալէն առաջ, 1889 ի վերջերը, տուած երկու փոխանորդագիրներուն համաձայն Պ. Կարապետ Եղեանցի իր փոխանորդ կատարած գործառնութիւնները։

4°. Նկատելով որ Սանասարեանի թէ՛ կալուածական եւ թէ՛ գրամական գործերը կեդրոնացած են գլխաւորաբար Բեթերապուրի մէջ, կտակակատարները լիազօրութիւն կու տան Պ. Կարապետ Եղեանցին որ անիկա կառավարէ իր գործերը. կ'որոշեն միանգամայն փոխանորդագիր տալ անոր որպէս զի իրաւունք ունենայ ստանալ հարկ եղած տեղերէն գումարներու եւ տոկոսաբեր թուղթերու տոկոսները, պէտք եղած ժամանակ փոխանակէ տոկոսաբեր թուղթերը ուրիշ տեսակ տոկոսաբեր թուղթերով, զեղչմամբ հաջու վերջայնէ

(*) Բատ ուռւական օրէնքի, ժամանցումի (միարուրի գեման). Կ'ենթարկուին այն մուրհակները որոնց մասին բողոք եւ պահանջ չէ եղած առաջ տարուան ընթացքին մէջ։

պարտապաններու հետ, անոնցմէ մուրհակ եւ դրաւ ստանայ, եւն, միայն այն պայմանաւ որ վեց ամիսը անգամ մը Պ. Կարապետ Եղեանց կտակակատարներուն տեղեկոթիւն տայ գումարներուն վիշտակին եւ եղած ծախքերուն մասին։

Կտակակատարները, պաշտօնական ցուցակին համաձայն Սահասարեանի թողած կայքը դատարանի պաշտօնեայէն ստանալէ յետոյ, ձեռնարկեցին կարգի բերելու Սահասարեանի հաշիւները այն բուժոյ վարկային հաստատութեանց հետ որոնց պարտական մնացած էր հանգուցեալը. ասոր համար անհրաժեշտ եղաւ Սահասարեանի մնացած տոկոսաբեր թուղթերուն մէկ քանին վաճառել որոնցմէ գոյացած գումարը գործածուեցաւ վերոյիշեալ պէտքերուն։

Սահասարեանի բոլոր հաշիւները վերջացնելէ յետոյ, Պ. Կարապետ Եղեանց, Պ. Լեւոն Տիգրանեանցի ներկայութեամբ, Սահասարեան վարժարանի մնացած տոկոսաբեր թուղթերը՝ իրր վարժարանի սեպհական աւանդ՝ յանձնեց Ռուսիոյ Պետական Դրամատան, իրեն իրաւոնք վերապահելով՝ այտ ստանալ այդ աւանդը կտակի տրամադրութեանց համաձայն։ մի եւ նոյն ժամանակ կտակակատար Պ. Եղեանց Բեթերսպուրկի Վճարման եւ Փոխատութեան Դրամատան մէջ ընթացիկ հաշիւ մը բացաւ՝ յանուն Սահասարեանի կտակակատարներուն՝ առձեռոն ծախքերու յատկացած գումարներու պահպանման համար։

Կտակակատարներու կանխապէս տուած որոշման համաձայն, կտակակատար Պ. Եւանգուլեանց փոխանորդադիր մը յանձնեց կտակատար Պ. Եղեանցին հանգուցեալ Սահասարեանի գործերը վարելու համար, իսկ կտակակատար Պ. Տիգրանեանց չուզեց այս փոխառութիրը տալ, եւ ապա 1891 Մարտ 26ի յայտարարութեամբ, որոն վաւերացեալ մէկ օրինակը կը մնայ Խնամակալութեան քով, հրաժարեցաւ կտակակատարի պաշտօնէն։ Միւս երկու կտակակատարները շարունակեցին կտակարել իրենց վրայ գրուած պարտականութիւնները։

Բառ կտակի, Սահասարեանի գրամագլուխէն պէտք է ոչ աւելի քան կէսը կալուածի վերածել եւ միւս կէսը տոկոսաբեր թուղթերու։ Այդ թուղթերը՝ Սահասարեան վարժարանի անունով պէտք է պահուին կամ Ռուսաստանի Պետական Դրամատան եւ կամ Եւ-

րոպայի Պետական Դրամատաններէն մէկուն մէջ. անոնք կրնան վաճառուիլ միայն կտակակատարներու ձեռքով եւ այն ալ ցորչափ առնցմէ երկուքը կենդանի են. իսկ կտակակատարներէն երկուքին մահէն ետքը ոչ ոք իրաւոնք ունի վաճառել այդ թուղթերը կամ ծանրաբեռնել զանոնք պարագերով։

Այս պարտականութեանց ծցիւ կատարման նպատակով Պ. Կարապետ Եղեանց 1891ին ուղեւորեցաւ Եւրոպա, եւ, ուսումնասիրելով Եւրոպական առաջնակարգ Պետութեանց վարկային հաստատութիւնները, այն եզրակացութեան եկաւ թէ ներկային մէջ Եւրոպա չունի Պետական գրամատունն, որովհետեւ, ինչպէս Պերմանական Պետական Դրամատունը, նոյնպէս եւ Ֆրանսական կամ Անգլիական Պրամատունները բաժանորդական հաստատութիւններ են, ուստի կտակակատարները Ուռուսիոյ Պետական Դրամատան յանձնեցին Սահասարեան վարժարանի կտակուած տոկոսաբեր թուղթերը՝ իրը աւանդ՝ ի պահպանութիւն, այն պայմաններու հիման վրայ որոնք որոշուած են կտակի տրամադրութեանց համեմատ։ Նորին Ս. Օծութիւն Ամենայն Հայոց Հայրապետը 1891 Մարտ 19ի կոնդակով կտակակատարներու ձեռնարկութեան հաւանած ըլլալը յայտնելով օրհնեց անոնց գործունէութիւնը։

Կտակակատարները, աչքի աւած ունենալով կտակին այն տըրամադրութիւնը որով թոյլ տրուած է վաճառել տոկոսաբեր թուղթերը միայն կտակակատարներուն երկուքին կենդանութեան ժամանակ եւ որուն համեմատ անոնց մահէն ետքը այդ տոկոսաբեր թուղթերը անվաճառելի սեպհականութիւն մը կը դառնան վարժարանին համար, եւ նկատելով որ Սահասարեանի կտակած տոկոսաբեր թուղթերէն մէկ քանին մամնաւոր հաստատութեանց բաժնետոմսեր են, որոնց արժէքը ժամանակ առ ժամանակ կը տարութերի եւ որոնք երբեմն աւելի եւ երբեմն պակաս եկամուտ կը բերեն, պարտք համարեցին հետզհետէ այդ մասնաւոր տոկոսաբեր թուղթերը վերածել Պետական կամ Պետութենէն երաշխաւորուած թուղթերու, որով գոյացաւ բաւական շահ մը։

Սահասարեանի թողած մուրհակներն ու պարտատոմները կը համէին 257,285 բուպի 52 կոպէկի, որոնցմէ 51,391 ը տամնամեակը անցած մուրհակները, իսկ 205,894 բուպի 52 կոպէկը տամնամեա-

կը չանցած մուրհակներ եւ պարտառումներ։ Կտակակատարները վերոյիշեալ տանսամեակը չանցած պահանջներէն յաջողեցան գանձել 35,628 բուպի 63 կոպէկ։ մնացեալ դումարէն 42,469 բուպի 7 կոպէկ հաշուէն դուրս ձգուեցաւ գոնձումը անյուսայի ըլլալոն համար, խոկ 16,025 բուպի Սանասարեանի կողմէ դանձուած ըլլալը ապացուցուեցաւ վաւերազիրներով, եւ մնաց 112,071 բուրի 82 կոպէկ։

Պ. Կարապետ Եղեանց կոտակին մէջ իրեն յանձնուած պաշունին համեմատ պարտական էր պատրաստությ վարժարանին Կանոնադրութիւնը։ այս նպատակով 1890ի 0դոստովն եկաւ Կ. Պոլիս եւ հոսկորհրդակցելէ յետոյ տեղւոյս կարեւոր հայ ամենաորութեանց հետ՝ պատրաստեց Սանասարեան վարժարանին Կանոնադրութիւնը, որ կեդրոնական վարչութեան Խառն Ժողովոյ կողմէ քննուեցաւ եւ վաւերացուեցաւ 1892 Մայիսին եւ որուն դործագրութիւնը հրամայուեցաւ 1892 Յուլիս 16 թուակիր Պատրիարքական հրամանագրով։

Պ.

ԾՐԱԳԻՐ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

Սանասարեան վարժարանի նպատակն է դաստիարակել հայ մանուկները Հայ. Առաքելական Ս. Եկեղեցւոյ ոգւոյն ու կանոնաց համաձայն, աւանդել անոնց ընդհանուր ուսում ու կրթութիւն, եւ կըրթել զանոնք արհեստից եւ արուեստագիտութեան մէջ (Տե՛ս Կանոնագրութիւն, Յօդ. 3)։

Վարժարանը ունի.

1°. Ուսումնական բաժին, 2°. Արհեստագիտական բաժին։

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ ԲԱԺԻՆ

Վարժարանին քսանամեայ շրջանը Ուսումնական բաժնի ծրագրին տեսակէտով կարելի է բաժնել երկու տասնամեակի։

Առաջին տասնամեակի (1881 էն 1891)։ — Առաջին տասնամեակին Սանասարեան վարժարանը Գերմանացւոց դաստիարակարան (Irziehungsschule) կոչուած միջնակարգ վարժարաններու համահաւասար աստիճան ունէր անոնց պէս իննամեայ ընթացքով, այսինքն ինը դասարանով (Ա. էն Թ.)։

Վարժարանին ծրագրիը կը պարունակէր հետեւեալ ուսումները։

1°. Կրօնի (Մրազան Պատմութիւն, Քրիստոնէական վարդապետութիւն եւ Պատմութիւն Հայ. Ս. Եկեղեցւոյ)։

2°. Պատմութիւն։

3°. Աշխարհագրութիւն (բնական, աստղաբաշխական, ժաղաքական եւ վաճառականական)։

4°. Բնական գիտութիւններ (կենդանաբանութիւն, բուսաբնութիւն, հանքաբանութիւն, երկրաբանութիւն, բնարանութիւն եւ սարրաբանութիւն)։

- 5°. Հայերէն աշխարհաբար եւ գրաբար .
- 6°. Օսմաներէն .
- 7°. Թրանսերէն .
- 8°. Անգլիերէն .
- 9°. Գերմաներէն .
- 10°. Ռուսուրին (քուարանուրին, գրահաշի, երկրաշփուրին, եռանկին նաշափուրին եւ տուարակաղուրին) .
- 11°. Գեղագրուրին .
- 12°. Դժագրուրին եւ Ակարչուրին .
- 13°. Չայնական երաժշտուրին .
- 14°. Գործիական երաժշտուրին (դաշնակ եւ ջութակ) .
- 15°. Մարտնամարզ եւ չմշկուրին .

Այս ուսմանց իւրաքանչիւր տարւոյ եւ իւրաքանչիւր դասարանի մէջ քանի՛ ժամ՝ աւանդուիլը մանրամասն կերպով նշանակած ենք Ա. Ցուցակին մէջ որ կը վերաբերի առաջին տասնամերակին :

Երկրորդ տասնամեալ (1891 էն 1901) . — Առաջին տասնամեակին ուսմանց ընթացքը կը տեւէր ինը տարի եւ նոր ընդունուող աշակերտ մը աւանց ո եւ է նախակրթական պատրաստութիւն ունենալու կրնար մանել առաջին դասարանը (այսինքն ամենէն սուսրինը), սակայն 1891—92 տարեցանէն սկսեալ ուսմանց շրջանը վերածուեցաւ եօթը տարւոյ, եօթը դասարանով, այսինքն՝ Պատրաստական, Ա., Բ., Գ., Ե. եւ Զ. Հատ նոր ծրագրին, վարժարան մտնել ուղող նոր աշակերտուելը պէտք է գիտնան հայերէն վարժկարդալ, զնիքեռնի կերպով գրել, Քերականուրեան մասունք բանին սորված լրացած լրացած շարադրութիւն մը առանց ուղղագրական իուզու սիստեմունուրեան իուզու ի գիր առնել, եւ Թուարանուրեան յորս զործողուրինները վարժ կերպով կատարել կատարել . Եղած նոր բաժանման համաձայն, Պատրաստական Դասարանը կը համապատասխանէ առաջին տասնամեակին Գ. Դասարանին եւ Զ. Դասարանը առաջին տասնամեակին Թ. Դասարանին :

Երկրորդ տասնամեակին մէջ, վարժարանը կը համապատասխանէ Գերմանական “Realschule”, կոչուած միջնակարգ վարժարաններուն : Աւանդուած ուսումները նախորդ տասնամեակին ուսումներն են միշտ :

(Այդ ուսմանց իւրաքանչիւր տարւոյ եւ իւրաքանչիւր դասարանի մէջ քանի՛ ժամ՝ աւանդուած ըլլալը մանրամասն կերպով նշանակուած է Բ. Ցուցակին մէջ, որ կը վերաբերի երկրորդ տասնամեակին :)

Վարժարանին ուսմանց մանրամասն ծրագիրը պատրաստութեցաւ Ուսուցչական Մանաժողովին կողմէ՝ 1899—1900 տարեցանին : Իւրաքանչիւր առարկայի ծրագրի պատրաստութիւնը յանձնուած էր իր մասնագէտ ուսուցչին, որ աչքի առջեւ ունենալով օսմաննեան, գերմանական, զուցերիական, ֆրանսական եւ ուռուական համատիճան վարժարաններու ծրագիրներէն մէկ քանին եւ ինկատի առնելով միանգամայն միջավայրի պահանջները, կը կազմէր ծրագիրը եւ Մանաժողովին կը ներկայացնէր ի քննութիւն . Մանաժողովը ի հարկին կը բարեփոխէր զայն ձայնի մեծամասնութեամբ :

Տեսչութեան հազրութուած նոր հրահանգներու համաձայն 1900—901 ի սկիզբը դասերու նոր բաշխում մը տեղի ունեցած է, ինչ որ կ'երեւայ երկրորդ տասնամեակի Ցուցակէն (Տե՛ս Բ. Ցուցակ), սակայն աւանդուած առարկաները անփոփոխ մնացած են :

Գործիական երաժշտուրին . — Վարժարանը 1881—82 տարեցանին մէջ գործիական երաժշտութեան դաս չունէր : Դաշնակի դասախոսութիւնը 1882—83 տարեցանին սկսաւ, իսկ չութակինը 1884—85 ին : Տեսչութեան որոշմամբ 1885—86 էն սկսեալ Գործիական երաժշտութեան դասը առաջին երկու դասարաններէն շնչուեցաւ եւ Գ. դասարանէն սկսեալ աշակերտուելը կ'ուսնէին երաժշտութիւն : Դաշնակածուները եւ չութակածուները իրենց կարողութեան աստիճանին համեմատ բաժնուած էին զանազան կարգերու : Իրենց յատկացուած դասախոսութեան ժամերը կ'երեւան Ա. եւ Բ. Ցուցակներուն մէջ . իսկ կրթութեանց համար իւրաքանչիւր աշակերտի յատուկ ժամանակ որոշուած էր . այս ժամանակը՝ տարիներու համեմատ եղած է կէս ժամէն սկսեալ մինչեւ երկու ժամ :

Ա. ՐՀԵՍՍՈՅ. Գ. Ի ՏՈՒԿՈՒՆ ԲԱԺԻՆ

Գալով Արհեստագիտական բաժնի ծրագրին, այդ մասին պիտի խօսինք Արհեստանոց ընդհանուր գլուխին տակ։

ՑՈՒՑԱԿՆԵՐ

Հոս կը դնենք վերոյիշեալ երկու ցուցակները, որոնց Ա. ը կը վերաբերի Առաջին տասնամեակին եւ Բ. ը Երկրորդ տասնամեակին։

Ա. Յ Ո Ւ Ց Ա Կ

Ա. Տասնամետի մէջ պատճուած ուսումներու Ելիւրաքանչիւր դպսարանի մէջ անոնց յատկացեալ շոբարական ժամերու

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՏԱՐԵՇՐՋԱՆ		1881-82	1882-83	1883-84	1884-85	1885-1886	1886-1887	1887-1888	1888-1889	1889-1890	1890-1891
Գ	Ո	Օ	Օ	Օ	Գ	Օ	Օ	Գ	Օ	Օ	Գ
ՊԱՐՏԱԿԱՆ ԱՌԱԿԱՆԵՐ											
Պարտական առաջարկանութիւն											
Կոօնք.....	2	2	2	2	2	4	2	2	4	4	2
Եկեղեցական պատմութիւն	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Հայերէն աշխարհաբար.....	6	6	6	6	10 ²	7	4	6	6	6	3
Հայերէն գրաբար.....	—	—	—	—	—	—	—	3	3	8	7
Օսմաններէն, Օսմ. Պատմութիւն եւ Օսմ. Գեղագրութիւն...	—	1	—	2	—	—	4	—	4	4	5
Յանաբաններէն.....	—	—	—	—	—	—	—	4	4	4	4
Գերմաններէն.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Պատմութիւն.....	1	—	2	—	—	4	—	—	5	5	5
Աշխարհագրութիւն.....	—	—	—	—	—	4	—	5	5	6	5
Բնապատմութիւն.....	—	—	—	—	—	—	—	4	4	5	4
Բնաբանութիւն.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Տարրաբանութիւն.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Թուաբանութիւն.....	4	4	6	5	6	6	4	5	4	4	4
Տոմարակալութիւն.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Գրանաչիւ.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Երկրաչափութիւն.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Եռանկիւնաչափութիւն.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Գծագրութիւն.....	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1
Գեղագրութիւն.....	3	3	2	2	—	2	2	2	2	2	2
Երգ.....	2	2	2 ³	2	2	2	2	2	2	2	2
Մարմամարզ.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Դումար շաբարական ժամերու	4	4	2	2	2	2	2	1	2	2	2
Կամական առաջարկանութիւն	26	24	24	28	24	23	31	21	21	29	35
Դումար պատմական առաջարկանութիւն	26	24	52	78	105	—	—	—	—	—	—
Դումար կամական առաջարկանութիւն	—	2	4	8	8	—	10	—	16	20	30
Դումար պատմական առաջարկանութիւն	26	42	52	78	105	—	131	—	156	178	193
Ընդհանուր գումար.....	26	26	56	86	113	—	141	—	172	198	223
Միացմամբ պակաս	—	—	4	2	4	—	10	—	16	16	27
Մնացորդ.....	26	26	52	84	109	—	131	—	156	182	196
	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	176

¹ — Այս նշանը կը նշանակէ թէ դասերը միասին աւանդուած են տարրեր կարգերու, — ² Գեղագրութեան դասերը Հայերէնի հետ աւանդուած են, — ³ Երկու երգ միասին աւանդուած, երկերկու երգ ալ առանձին:

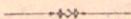

Պ.

ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՅԱՏԿԱՑԱԾ ՇԷՆՔԵՐ

1881 Հոկտեմբեր 1ին վարձուած է Կարնոյ Կանայ ճամբայ թաղի Քիւզքճիպաշի փողոցի մէջ դանուող Քիւզքճիպաշեան կամ Մակարեանց գերդաստանին տունը, որ 1881—82 տարեցքանին ծառայած է իրր վարժարանի չէնք :

1882 Օգոստոս 24ին ուսուցիչներն ու աշակերտները կը փոխադրուին Կարնոյ Առաջնորդարանը, զոր Կարնոյ Քաղաքական Ժողովը երեք տարուան համար յատկացուցած էր Սանասարեան վարժարանին՝ մասնաւոր պայմանագրով։ Առաջնորդարանը անձուկ (*) կը դառնայ որովհետեւ թոշակաւոր աշակերտները հետզհետէ կ'աւել նան։ Կարնոյ Ազգ. Վարչութիւնը տեղւոյն աղջկանց նորակառոյց դպրոցի չէնքը, յաստուկ պայմանագրով, առանց վարձի, կը յատկացնէ Սանասարեան վարժարանին, եւ 1883 Մայիս 14ին Սանասարեան հաստատութիւնը Առաջնորդարանէն կը փոխագրուի յիշեալ չէնքին մէջ հարկ եղած փոխիսութիւնները տեղի ունենալէ յետոյ։

1884—85 տարւոյ մէջ աղջկանց դպրոցն ալ անդաւական կուգայ վարժարանին, ուստի հարկ կ'ըլլայ Հիմնադրին ծախքով այդ վարժարանին արեւելեան կողմը կառուցանել տալ նոր չէնք մը որոյ ստորևայարկը կը գործածուի իրրեւ խոհանոց ու դասարան, իսկ վերանայարկը իրրեւ տեսուներու բնակարան, աշակերտաց մէկ մասին ննջարան, հիւանդանոց, եւայլն։

Կարնոյ Քաղաքական Ժողովը 1886 Դեկտեմբերի մէջ մասնաւոր նամակով կը գիմէ Հիմնադրին, եւ կը խնդրէ որ, իրրեւ փոխարինութիւն վարժարանին եկեղեցապատկան չէնքին կիրառութեան, տարեկան գումար մը վճարելով գիւրացնէ քաղաքին աղջային վարժարաններու մատակարարութիւնը. յետ բանակցու-

(*) Առաջնորդարանի ներքնայարկի սենեակներէն բանկալը վարժարանին պէտքերուն կը յատկացուի, եւ 1882 Սեպտեմբերին Հիմնադրին ծախքով նոր բանկալ մը կը շնուրի եկեղեցւոյ գաւիթիւն մէջ։

թեան, թէեւ ըստ պայմանագրի 1887—88 տարուան մէջ ալ վարժարանը իրաւունք ունէր յիշեալ եկեղեցապատկան շէնքին մէջ միաւլու առանց վարձքի, սակայն վար տրանին Հիմնադիրը կը ստանձնէ տարեկան 100 Օսմ. լիրայի գումար մը վճարել տեղւոյն Ազգ. Սնառուկին իրբեւ նոյն շէնքին գործածութեան փոխարինութիւն, այդ տարեշրջանէ սկսեալ :

1888—89 վարժարանական տարւոյն մէջ, Կարնոյ Թաղաւական Խորհուրդը եւ Քաղաքական Ժողովը վարժարանին եկեղեցապատկան շէնքին վարձքի խնդիրը նորէն կը յուզեն, եւ երկար բանակյութիւններէ ետքը 7 յօդուածէ բաղկացեալ եւ 1888 նոյեմբեր 18 թուականով պայմանագրիր մը կը կնքուի Կարնոյ Քաղաքական Ժողովին եւ Սանասարեան վարժարանի Տեսչութեան միջեւ : Հակառակ յիշեալ պայմանագրին բացորոշ տրամադրութեանց, Բարերարին մահէն տարի մը ետքը, 1891 ին, գտնուեցան Կարնեցիններ որոնք անբաւական համարելով տարեկան 100 Օսմ. լիրայի գումարն, սկսան նորէն յուզել վարձքի խնդիրը, սակայն Աշքեան 8. Խորէն Պատրիարքի 1891 Մայիս 21 թուականով Կարնոյ Պատր. Փոխանորդին ուղած մէկ Պատրիարքական պաշտօնագրիր յանուն Ազգ. Կեդրոնական Վարչութեան Քաղաքական Ժողոյ հրամայած ըլլալով յարգել յիշեալ պայմանագրիր, 1891 Օգոստոս 30 ին Կարնոյ Գաւառական Ժողովը, միաձայնութեամբ կ'որոշէ համակերպիլ Պատրիարքական հրամանին, եւ իրաց վիճակը անփոփոխ պահելով օրինաւոր ճանշնալ վերոգրեալ 1888 նոյեմբեր 18 թուակիր պայմանագրութիւնը, որ Ազգ. Կեդրոնական Վարչութեան ալ հաւանութեան արժանացած է :

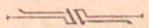
1893—94 տարեշրջանին սկիզբը, Հոգաբարձութիւնը հարկ տեսսաւ վարժարանին շէնքերուն մէջ քանի մը ներքին փոփոխութիւններ մտցնել: Հին շէնքին մէջ գտնուած ննջասրահը եւ երկու դասարանները միջնորմներու բարձմամբ կամ յարակից սենեակներու միացմամբ խիստ ընդարձակուեցան. իսկ նոր շէնքին մէջ գտնուած նընջասրահն աւելորդ գտնալով միջնորմներու միջոցաւ վերածուեցաւ քանի մը սենեակներու, որոնց մէկը կը ծառայէ իբր ընագիտութեան թանգարան ու դասարան, երկուքը իբր հիւանդանոց, մէկը իբրեւ դեղարան եւ մէկը իբրեւ տեսչական սենեակ: Ասկէ զատ ննջասրանին եւ դասարաններուն բարեխսառնութիւնները տեղի եւս կանո-

նաւորելու համար պատերուն մէջ հիւառած մեծ վառարաններ շինուեցան Ռուսաստանէն եկած վարպետի մը ձեռամբ:

Վարժարանի յրջավակին մէջ կառուցուած նոր շէնքէն վատ, 1886—87 ին շինուած է Արհեստանոց մը, ինչպէս պիտի տեսնենք Արհեստանոց Գլուխին մէջ. նոյնպէս 1896—97 ին շինուած է փայտանոց մը, Արհեստանոցին յարակից ներկատուն մը եւ փուռ մը:

Ե.

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ ՈՒՍՈՒՑՉԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԸ

Վարժարանը, երեք տեսուչներէն զատ որոնք 1891 էն մինչեւ 1901 դասավոսած են, տնեցած է գլուխոր ուսուցիչներ եւ օդնական ուսուցիչներ։

ՏԵՍՈՒՅՆԵՐ

Պ. Գ. Աբովյան. վերջին տարեցրջանին կը դասախոսէր միայն Պատմութիւն, Աշխարհագրութիւն, Գերմաներէն. քսանամեայ շրջանին մէջ տւանդած է նաեւ Մարմնամարզ, Զութակ, եւայլն։

Պ. Յ. Մատարեան. վերջին տարեցրջանին կը դասախոսէր միայն Բնապատմութիւն եւ Գերմաներէն. քսանամեայ շրջանին մէջ տւանդած է նաեւ Տարրաբանութիւն, Բնարանութիւն, Երկրաչափութիւն, Գծագրութիւն, Մարմնամարզ, եւայլն։

Պ. Ա. Սողիկեան. վերջին տարեցրջանին կը դասախոսէր միայն Կրօնք, Ֆրանսերէն եւ Դաշնակ. դասախոսած է նաեւ Երգ, Գեղագրութիւն, Գերմաներէն, եւայլն։

ԳԼՈՒԽՈՐ ՈՒՍՈՒՅՆԵՐ

Տ. Համազասպ Բահանայ Թրոյեան (1881—1883). դասախոսած է Կրօնք եւ Եկեղեցական Պատմութիւն։

Պ. Գ. Անդրեան (1884—1901). Անհասարեան սան, Բարերարին ծալիքով Բեթերապուրի Բաղմագուեսուեան վարժարանին մէջ պատրաստւած էր Աւոգական Գիտութեանց եւ Աւուցութեան. վերջին տարեցրջանին կը դասախոսէր Թուարանութիւն, Գրահաշիւ, Երկրաչափութիւն, Եռանկիւնաչափութիւն, Տոմարակալութիւն։

Պ. Ասուածառու Խաչատրեան (1885—1892 եւ 1896—1901). Ա. Էջմիածնայ Գէորգեան ձեմարանէն ընթացաւարտ, 1892—93 տարեցրջանին սկիզբը թողուց վարժարանը եւ Գերմանիա գնաց իր բանասիրական ուսումները կատարելագործելու. չորս տարի մնաց

հոն մասնաւորապէս Սթրազպուրկի Համարարանին հայագէտ ուսուցիչն Հայնրիհ Հիւպշմանի ձեռքին տակ մշակելով իր մասնագիտութիւնը. վերջին տարեցրջանին կ'աւանդէր Հայերէն (գրաբար եւ աշխարհաբար), նոյնպէս Պատմութիւն եւ Եկեղեցական Պատմութիւն։

Համբզ Մէմմէս Էֆ. (1885—1887). օդնական ուսուցիչ Կարնոյ վարժապետանոցի, աւանդեց Օսմաներէն։

Պ. Կորիւն Մկրտիչեան (1886—1892). Գէորգեան ձեմարանի ընթացաւարտ, աւանդած է Պատմութիւն եւ Հայերէն։ 1892—93 տարեցրջանի սկիզբը կը ստանձնէ նաեւ Պ. Խաչարեանի գասերը. կը վախճանի հնտախտէ 1892 Հոկտեմբեր 31 ին (*):

Պ. Խնիսա Խոյրիա (1886—1889). կ'աւանդէր Ֆրանսերէն։

Պ. Մինրան Խորթումնեան (1887—1890). ընթացաւարտ Կ. Պոլսոյ Կայսերական Լիսէն, կը դասախոսէր Օսմաներէն եւ Ֆրանսերէն։

Էօմէր Էֆ. (1888—1890). կ'աւանդէր Օսմ. Գեղագրութիւն։

Պ. Ժան Տալիզմ (1889—1890 տարեցրջանին). կ'աւանդէր Ֆրանսերէն։

Պ. Ռիչառ Վիկուռէ (1890—1893). կ'աւանդէր Ֆրանսերէն։

Մէմմէս Շիւրի Էֆ. (1890—1893). կ'աւանդէր Օսմաներէն, Օսմանեան Պատմութիւն եւ Օսմ. Գեղագրութիւն։

Պ. Նեան Մատարեան (1890—1891 տարեցրջանին). աւանդած է Բնապատմութիւն եւ Տարրաբանութիւն։

Պ. Խ. Պալտասարեան (1893—1894 տարեցրջանին). աւանդեց Հայերէն (գրաբար եւ աշխարհաբար), Պատմութիւն եւ Եկեղեցական Պատմութիւն։

Պ. Նիկոլոս Թոքվայեան (1893—1901 վերջին տարեցրջանին) կ'աւանդէր Օսմաներէն եւ Հայերէն. աւանդած է նաեւ Ֆրանսերէն։

Պ. Ժան Ռընո (1893—1894 տարեցրջանին). կ'աւանդէր Ֆրանսերէն։

(*) Պ. Կորիւն Մկրտիչեան Մշոյ Զիարէիթ գիւղէն էր. թողած է արձակ եւ ուսանաւոր գրուածներ, որոնցմէ ոմանք հրատարակուած են Արևելիքի մէջ, թաղուեցաւ Կարնոյ գերեզմանասունը Պօղոս Դելփիանի միքն քով։

Պ. Յ. Գուրգեն (1894—1896). աւանդած է Հայերէն (գրաբար եւ աշխարհաբար)։

Պ. Ա. Լապէրպիս (1896—1898). աւանդեց Թրանսերէն։

Պ. Էսմօն Կիյարմօ (1898—1900). աւանդեց Թրանսերէն։

Պ. Գ. Ճիյէրնեան (1899—1901). Սանասարեան սան, վերջին տարեցրջանին կ'աւանդէր Բնարանութիւն, Տարրաբանութիւն եւ Աշխարհագրութիւն։

Պ. Ս. Աղապալեան (1899—1901). Սանասարեան սան, վերջին տարեցրջանին կ'աւանդէր Թուարանութիւն եւ Գծագրութիւն։

Պ. Ժ. Քրէսպէյ (1900—1901 տարեցրջանին). կ'աւանդէր Թրանսերէն։

ՕԳՆԱԿԱՆ ՈՒՍՈԽՑԵԱՆԻ

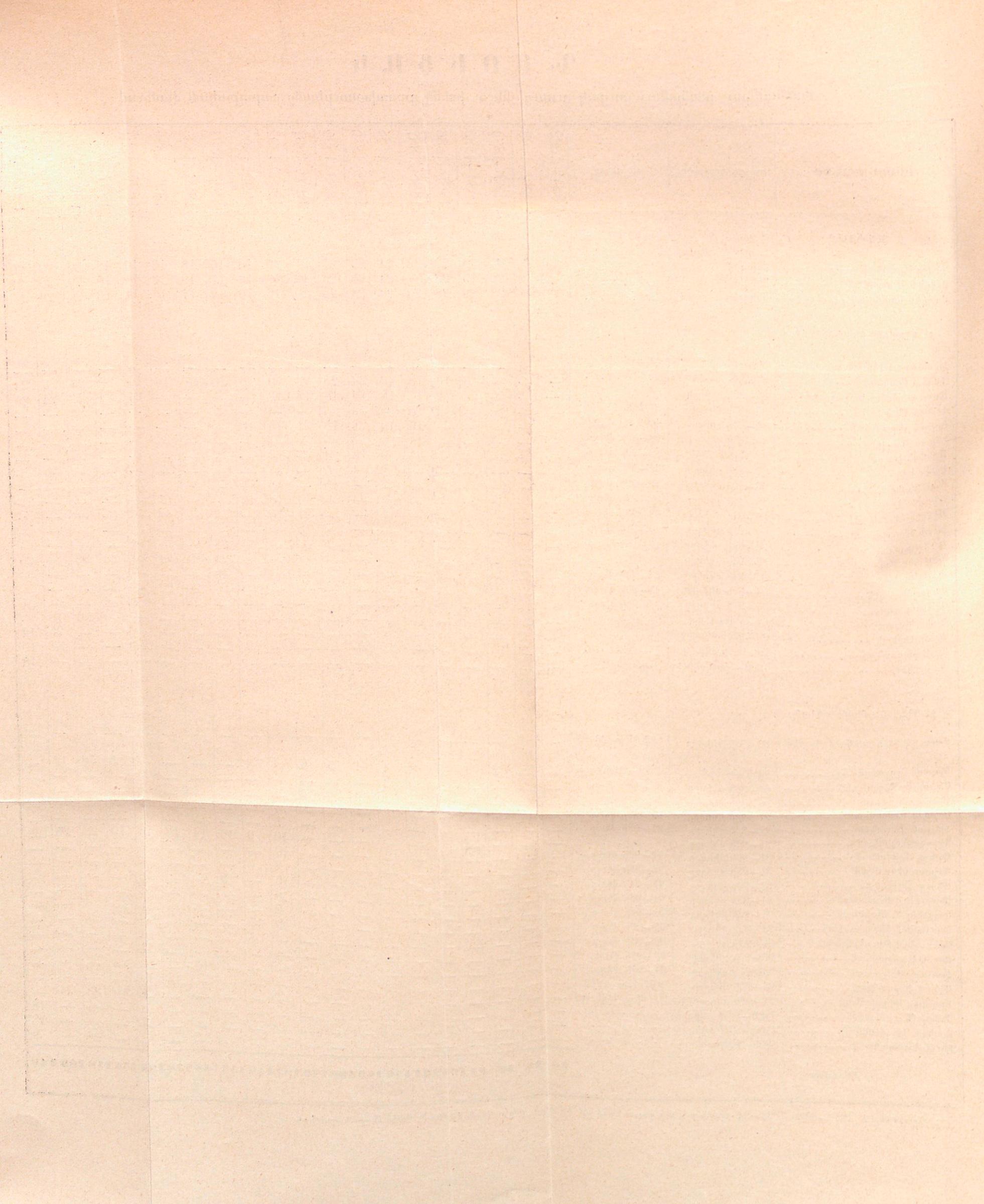
Վարժարանը ունեցած է նաեւ օգնական ուսուցիչներ որոնց անունները կ'երեւան Գ. Ցուցակին մէջ։ Ասոնք մէծ մասամբ վարժարանին ցըլանաւարտներն են եւ պաշտօնավարած են ուսուցչութեան պատրաստուելու համար։ Իրը օգնական ուսուցիչ երկարատեւ պաշտօնավարութիւն ունեցած են միայն՝ Պ. Տիգրան Բրուտեան (1884 էն 1893 եւ 1898—1900), որ կ'աւանդէր Օսմաններէն եւ Թուարանութիւն, եւ Պ. Գրիգոր Ղոյիննեան (1891—1901), որ կ'աւանդէր՝ վերջին տարեցրջանին՝ ջութակ, երգ, կրօնք եւ աշխարհագրութիւն։ Յիշենք նաեւ Պ. Միսաք Ֆէլթվաճեան, որ 1887 Փետուար 21 ին կընքեց իր մահկանացուն, 21 տարեկան։ դաշնակի ուսուցիչ էր՝ մասնաւորապէս յաջողակ գեղարուեստի եւ երաժշուութեան մէջ։

8 ՈՒ 8 ԱԿ

Գ. Ցուցակին մէջ նշանակուած է ընդհանուոր ուսուցիչներուն վարժարան մտնելու եւ վարժարաննեն ելլելու թուականները իրենց շարաթական դասախոսութեանց ժամերով։

զ.

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐ

— ս ս ս ս ս —

Հետեւեալ Դ. Ե. Զ. է. Ը. Եւ Թ. Յուցակներուն մէջ կը ներկայացնենք վարժարանին Ուսումնական բաժնի աշակերտներուն վրայ մանրամասն վիճակագրական տեղեկութիւններ .

Դ. Յուցակը կը ներկայացնէ քսանամեայ շրջանին մէջ կամոնաւորապէս դասարան փոխող, կրկնող, վարժարանական տարրոյն սկիզբ եւ ընթացքին մէջ ընդունուած աշակերտաց, ինչպէս նաև շրջանաւարտներու եւ շրջանաւարտ չեղած վարժարանին ելլող աշակերտաց թիւերը :

Ե. Յուցակը կը ներկայացնէ թոշակաւոր եւ ձրիավարժ աշակերտները իրենց ծննդավայրերուն համեմատ : Ինչպէս կ'երեւայ այս Յուցակէն, ամէնէն աւելի թոշակաւոր աշակերտներ զրկած են կարին, Արարկիր, Տրապիզոն, Եւգովիա, Կ. Պոլս, Բագէշ, Եւայն . իսկ ձրիավարժներ՝ Կարին, Վան, Ակն, Արարկիր, Մուշ, Եւայն : Այն թոշակաւորները որոնք ի վերջոյ իրերեւ ձրիավարժ ընդունուած են վարժարան, փոխանցուած են ձրիավարժներու շարքին մէջ : Այս կարգի թոշակաւոր-ձրիավարժներու թիւն է 16 :

Զ. Յուցակը կը ներկայացնէ քսանամեայ շրջանի Խրաբանչիւր տարրոյ աշակերտները ձրիավարժներու եւ թոշակաւորներու բաժանմամբ :

Է. Յուցակը կը ներկայացնէ աշակերտները դասարաններու բաժանմամբ : Ինչպէս կ'երեւայ այս Յուցակէն, 1881 էն 1891 ուսմանց ընթացքը կը տեւէր ինը տարի, սակայն 1891—92 տարեշրջանէն սկսեալ ուսմանց շրջանը վերածուեցաւ եօթը տարուան, եւ եղած նոր բաժանման համաձայն Պատրաստական դասարանը կը համապատասխանէ նախկին Գ. դասարանին . Ա. ը. Դ. ին, Բ. ը. Ե. ին, Գ. ը. Զ. ին, Գ. ն. Է. ին, Ե. ը. Բ. ին եւ Զ. ն. Թ. ին : 1895—96 ի Պ. դասարանէն կարգ մը աշակերտներ ելած ըլլալով, մնացած աշակերտները ձուլուած են նոյն տարուան Բ. դասարանի յաջողակներուն հետ եւ այսպէս կազմուած է 1896—97 ի Պ. դասարանը :

Ը. Յուցակը կը ներկայացնէ պաշտպանեալ աշակերտաց բարերարներու անունները 1895—96 ի տարեցրջաննէն սկսեալ։ 1887—88 տարեցրջանի սկիզբէն մինչեւ 1894—95 տարեցրջանին վերջը՝ Կիւրինցի Գրիգոր էֆ. Թօփալեան իր ծախքով դիշերօթիկ սան մը պահած է վարժարանիս մէջ Կիւրինի Աղդ. Դպրոցին իրը ուսուցիչ պատրաստել տալու համար զայն։ Նոյնպէս Արարկերցի Զաքար էֆ. Խէրալէկեան իր ծախքով 1899—900 ի տարեցրջանին՝ ցերեկեայ աշակերտ մը պահած է վարժարանիս մէջ։

Թ. Յուցակէն կ'երեւայ թէ իւրաքանչիւր տարի քանի՞ աշակերտ հետեւած են ջութակի եւ դաշնակի դասերուն։

Դ. ՅՈՒՅՈՒՆԻԿ

ՔԱՆԴԱՄԵԱՅ ՀԱՐԱՍՅՈՒԹ ՎԻՃԱԿԱՐԱԿԱՆ ՑՈՒՅԱԿ ԱՇԱԿԵՐՏԱՅ ՈՒՍԽԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ

ԱՇԱԿԵՐՏԱՅ	1881—1882	1882—1883	1883—1884	1884—1885	1885—1886	1886—1887	1887—1888	1888—1889	1889—1890	1890—1891	1891—1892	1892—1893	1893—1894	1894—1895	1895—1896	1896—1897	1897—1898	1898—1899	1899—1900	1900—1901	
Կանոնադրապես դասուան փոխող Կանոն	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Կրկնու	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Նոր ընդունուած	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Վերաշին ընդունուած	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Վարժարանական տառամ լրիացնին մէջ ուսոնդ Կումար Քումար Արդիական տեսչութանց	19	35	79	93	122	168	158	139	131	123	127	81	81	72	84	90	136	159	187	183	183
Վարժարանական տառամ լրիացնին մէջ պահող...	2	3	7	5	8	22	19	11	4	2	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Մինչեւ տառամ վերջը մասցող	17	32	72	88	114	136	139	128	127	121	124	81	78	72	74	87	129	154	182	178	178
Տրամաւարս	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Տրամաւարս վերջը շրջանաւարչեան դպրոցին ելլող	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Ե. ՑՈՒՑԱԿ

ՔԱՅԱՄԱՐՔ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՑՈՒՑԱԿ ՈՒՍՏՈՒՄՆԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ ԹՈՇԱԿԱԽՈՐ ԵՒ
ՀՐԱՎՐԴՅԱՔ ԱՀԱԿԵՐՏԱՅ ԿՐԵՑ ՆԵՐԵՎԱՎԱՅՐԵՐՈՒՆ ՀԱՄԵՄԱՏ

ԾՆԴԱԿԱՑՄԱՅ ԱՀԱԿԵՐՏԱՅ	ԹՈՇԱԿԱԽՈՐ	ԾՆԴԱԿԱՑՄԱՅ ԱՀԱԿԵՐՏԱՅ	ԶՐԻ ԱՎԱՐԺ
1. Կարին	74	1. Կարին	47
2. Արարկիր	35	2. Վան	15
3. Տրամիզոն	32	3. Ակն	12
4. Եղիշիս	19	4. Արարկիր	11
5. Կ. Պոլս	11	5. Մաւս	10
6. Բաղեշ	10	6. Երիս	7
7. Ալբ	8	7. Երարկիս	7
8. Կեսարիա	7	8. Բաբեռ	6
9. Սամսոն	7	9. Կիւրին	5
10. Սեբաստիա	7	10. Տիարդեփիր	5
11. Երիս	6	11. Տրամիզոն	5
12. Տիգրափ	6	12. Եղիսիս	4
13. Խնձոս	5	13. Խարբերդ	4
14. Կիւրին	5	14. Կ. Պոլս	4
15. Քոփի	5	15. Մալքիսիա	4
16. Եօզոս	4	16. Հային-Գարա-Հիսար	4
17. Մուտ	4	17. Սեբաստիա	4
18. Հապին-Գարա-Հիսար	4	18. Բաղեշ	3
19. Պայազիս	4	19. Եօզոս	3
20. Վան	4	20. Խնձոս	3
21. Արդուին (Ոռուխա)	3	21. Սղերդ	3
22. Բաբերդ	3	22. Քոփի	3
23. Խարբերդ	3	23. Այնրապ	2
24. Տիարդեփիր	3	24. Սամսոն	2
25. Տիվելի	3	25. Բայրու	2
26. Գաղատիս	2	26. Հանճըն	2
27. Կարս	2	27. Մակ (Պարսկաստան)	2
28. Ալեքսանդրապոլ (Ոռուխա)	1	28. Զարսաննազ	2
29. Աղոր լան (՞)	1	29. Զելիսանազ	2
30. Սամսիս	1	30. Տիվելի	2
31. Ալեքսապ	1	31. Ալուչերս	1
32. Գերցան	1	32. Ամասիա	1
33. Զիլէ	1	33. Արևէս	1
34. Զմիւռնիս	1	34. Բասեն	1
35. Լենկիւրին	1	35. Գոնիս	1
36. Կիւրսն	1	36. Գերշան	1
37. Հերեթ (Երազան)	1	37. Զելիսին	1
38. Հիւսիւմանսուր	1	38. Զմիւռնիս	1
39. Մարգաւան	1	39. Լենկիւրին	1
40. Նոր Նախիչենան (Ոռուխա)	1	40. Թուֆրաք Բալէ	1
41. Զարսամզա	1	41. Կեսարիս	1
42. Տիգիս (Ոռուխա)	1	42. Կիւրին (Կարին)	1
43. Օրսու	1	43. Կումիւչևանէ	1
		44. Հալէս	1
		45. Հիւսիւմանսուր	1
		46. Մանազկերս	1
		47. Մարզուան	1
		48. Նարման (Կարին)	1
		49. Պայազիս	1
		50. Պանճամա	1
		51. Պաս-Բալէ	1
		52. Պուլս	1
		53. Սասուն	1
		54. Տիգիս (Ոռուխա)	1
		55. Քիւմաս (Պուլսա)	1

Զ. ՑՈՒՑԱԿ

ՔԱՅԱՄԱՐՔ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՑՈՒՑԱԿ ԱՀԱԿԵՐՏԱՅ ՈՒՍՏՈՒՄՆԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ
ԶԲԻԱՎԱՐԺՆԵՐՈՒ ԵՒ ԹՈՇԱԿԱԿԱԽՈՐՆԵՐՈՒ ԲԱԺԱՆՄՄՈՒՅՑ

ՏԱՐԵԵՐՋԱՆ	Գիշերօրիկ ձրխակարծ (Մանասարեան սան)	Գիշերօրիկ պատշաճն էալ բռնկալար	Գիշերօրիկ կիսատրուս	Գիշերօրիկ բռնկալար	Ցերեկեալ ձրխակարծ (Մանասարեան սան)	Ցերեկեալ պատշաճն էալ բռնկալար	Ցերեկեալ պատշաճն էալ բռնկալար	Գումար
1881—1882	19	—	—	—	—	—	—	19
1882—1883	23	—	—	11	—	—	1	35
1883—1884	40	—	—	31	—	—	8	79
1884—1885	36	—	—	50	1	—	6	93
1885—1886	36	—	—	78	—	—	8	122
1886—1887	35	—	—	123	—	—	—	158
1887—1888	30	1	—	127	—	—	—	158
1888—1889	29	1	—	109	—	—	—	139
1889—1890	29	1	2	99	—	—	—	131
1890—1891	29	1	4	89	—	—	—	123
1891—1892	25	1	—	101	—	—	—	127
1892—1893	19	1	—	61	—	—	—	81
1893—1894	30	1	—	50	—	—	—	81
1894—1895	33	1	—	26	—	—	12	72
1895—1896	32	4	—	25	—	—	23	84
1896—1897	31	24	—	11	—	—	24	90
1897—1898	32	52	—	11	5	—	36	136
1898—1899	32	59	—	11	12	—	45	159
1899—1900	24	72	—	25	13	1	52	187
1900—1901	12	72	—	34	15	—	50	183

թ. 8018ԱԿ

ՅՈՒՅՈՒՆ ԶՈՒԹԱԿԻ ԵԽ ԳԱՇՆԱԽԻ ՀԵՏԵԽՈՂ, ԱՇԱԿԵՐՏԱՅ

ՏԱՐԵՏՐԶԱՆ	ԳԱՇՆԱԽԻ				ԶՈՒԹԱԿԻ			
	ԹՆԵԱԿԱԼՈՐ	ԶՐՈՎԱՐԺ	ՊԱՎԱՐԱՆԻԱԼ	ԳՐԱԴԱՐ	ԹՆԵԱԿԱԼՈՐ	ԶՐՈՎԱՐԺ	ՊԱՎԱՐԱՆԻԱԼ	ԳՐԱԴԱՐ
1882-1883	7	—	—	3	—	—	—	—
1883-1884	21	1	—	22	—	—	—	—
1884-1885	29	1	—	30	16	6	—	22
1885-1886	28	1	—	29	15	14	—	29
1886-1887	11	—	—	11	14	25	—	39
1887-1888	20	—	—	20	31	21	—	52
1888-1889	19	—	—	19	26	20	—	46
1889-1890	11	1	—	12	25	18	—	43
1890-1891	11	1	—	12	26	11	—	37
1891-1892	9	1	—	10	30	14	—	44
1892-1893	7	—	—	3	16	10	—	28
1893-1894	7	—	—	3	10	8	—	18
1894-1895	6	—	—	6	8	7	—	15
1895-1896	1	—	—	1	4	11	—	15
1896-1897	1	—	—	1	2	9	—	11
1897-1898	4	—	—	4	2	10	—	12
1898-1899	2	6	—	8	3	25	—	28
1899-1900	4	4	9	17	7	15	30	52
1900-1901	3	10	—	13	7	32	—	39

կ.

ԱՐՀԵՍՏԱՆՈՑ

(Ա. ՇԲՋԱՆ 1883-1886

Գարծատուն. — Վարժարանին հաստատովենէն գրեթէ երկու տարի ետքը, 1883 Դեկտեմբերի վերջ, տուաշխն անդամ՝ կը հաստատուի գործառուն մը ուր աշակերտներէն ումանք կը հետեւէլն կազմաբութեան եւ մերթ ընդ մերթ կը պարապէին աստաղձագործի նախնական վարժութեանց (տաշել, սղոյել, հարթել, եւայլին)։ Գործառունը Պ. Նշան Մասամբեանի հսկողութեան ենթարկուած էր. որ կազմաբութեան եւս կ'առաջնորդէր, իսկ դուրսէն վարձուածուացի վարպետներ կ'առաջնորդէին աշակերտաց աստաղձագործութեան մէջ։

1883 էն 1886 աստաղձագործական վարժութիւնք այս պայմաններուն մէջ շարունակուեցան առանց մեծ արդիւնքի, որովհետեւ կարելի չէր կանոնաւորապէս եւ մեթոսով կահագործութիւն սորվեցնել աշակերտներուն քանի որ տեղացի վարպետները անդիսակէին աստիճանական ուսուցման։ Գործառունը արտադրեց զմուսեալ կենդանիներու յասուկ ներկուած պատուանդաններ, նկատողական պատկերներու պահարաններ, շղանակներ, սեղանասան համար նստարաններ ու սեղաններ. եւ զանազան կահ կարասիններ նորոգուեցան, նոյնպէս գիրքեր կազմուեցան։

(Ա. ՇԲՋԱՆ 1886-1901

Կոպղարարութեան եւ կահագործութեան արմեսանցի համատարբիւնը. — 1886 Սեպտեմբեր 2ին, կարին հասան Բարերարէն զրկուած կոպղարարութեան վերաբերեալ գործիքները, (եւ Սեպտեմբեր 13ին Շուլավերցի Պ. Յակոբ Տ. Պօղոսեան, զոր Հիմնադիրը յղած էր իրք ուսուցիչ կոպղարարութեան. Սեպտեմբեր 30ին վարժարանին շղանակին արեւմտեան անկիւնք սկսաւ շինուիլ Բարերարին ծախսով արհեստանոց մը կոպղարարութեան բաժնին յատուկ. Նոյեմբեր 24ին արհեստանոցին չենքը բոլորովին պատրաստ

ըլլովլ աշակերտները սկսան կանոնաւորապէս հետեւիլ կոպղարտ-
ըռթեան :

1887 Սեպտեմբեր 20ին, Կարին հասաւ կահագործութեան
համար Սահասարեանի պատրաստել տուած ուսուցիչը՝ Դաղեթցի Պ.
Արշակ Խարախսանեան . նոյն տարին աշնան վերջերը Արհեստանոցին
հարաւային կողմը քանի մը մեթք երկայնութեամբ չէնք մը շնուե-
ցաւ եւ կահագործութեան բաժնին յատկացուեցաւ : Նոյեմբեր 3ին
սկսան կահագործութեան դասերը :

Ունեսանցի ծրագիր եւ պայմաններ (1886 էն 1895) . —
Վարժարանին աշակերտներէն արհեստի հետեւողներուն համար,
1886ին որոշուած էր որ օրական 1—2 ժամ պարապին կահագոր-
ծութեան կամ կողղարարութեան վերաբերեալ դործնական վար-
ժաթեամբ, որով կարելի պիտի ըլլար իրենց Յ տարուան ընթացքին
մէջ տիրանալ արհեստին . որոշուած էր Դ. դասարանի աշակերտնե-
ներէն սկսելով արհեստի հետեւող աշակերտները ընտրել, նախագա-
սելով այն հասակաւոր աղաքը որոնք երաժշտութեան համար մեծ-
ընդունակութիւն ցոյց չէին տար: Զրիավրժ աշակերտները՝ բազդատ-
մամբ թոշակաւորներուն նուաղ ընդունուեցան Արհեստանոցին մէջ,
նկատելով որ ձրիավրժները գլխաւորաբար վարժապետական կոչ-
ման կը պատրաստուին, եւ եթէ արհեստի ափրանան, դիւրաւ կրնան
թողուլ ուսուցչական ասպարէցը:

1892—93 տարեցջանին՝ վարժարանին Հոգաբարձութիւնը
բան արհեստաւոր ցերեկեայ աշակերտներու համար յատուկ կար-
բուն արհեստաւոր աշակերտներուն համար աշակերտներուն նուի-
գագրութիւն մը ըրած էր, որուն համաձայն աշակերտներուն նուի-
գագրութիւն մը ըրած էր, որուն համաձայն աշակերտներուն զուտ շահին $\frac{1}{10}$ ին 25ը,
ուել որոշուած էր վաճառելի ասլրանքներուն զուտ շահին $\frac{1}{10}$ ին 25ը,
գումար որ աշակերտին պէտք էր յանձնուել իր արհեստապետական
ուսման ընթացքը աւարտած ժամանակ: Բուն արհեստաւոր աշա-
կերտներաւն համար արհեստապետական ուսման ընթացքը 4 տարի
սահմանուած էր . ասոնք վարժարանէն կը սասմային նաեւ ամէն օր
նախաճաշ եւ ճաշ, իրենց ուսման երկրորդ տարիէն սկսեալ տարե-
կան զօյդ մը կօշիկ եւ չորրորդ տարին նաեւ ձեռք մը զգեստ: Բուն
արհեստաւոր աշակերտները չէին մասնակցեր վարժարանին ուսում-
նական բաժնի դասերուն եւ ամրող օրը կը պարապէին միայն ար-
հեստով :

1895ի ծրագիր . — Արհեստանոցը 1895—96 վարժարանա-
կան տարուան սկիզբը ստացաւ նոր կազմակերպութիւն եւ ծրագիր:
Բայ այս նոր ծրագրին, Արհեստանոցի կահագործութեան ընթացքը
եւ երեք տեսակ աշակերտաւ :

1°. Ուսումնական բաժնին չմասնակցողներ կամ ամրող օրը
միմիայն արհեստի պարապողներ, ամէնքն ալ առհասարակ կարնեցի
ցերեկեայ ձրիավրժներ :

2°. Ուսումնական բաժնի աշակերտներ որոնք կը սորուէին
արհեստ մը իրեւ կամաւոր առարկայ նուիրելով միայն օրական 1
ժամ:

3°. Այսպիսի արհեստաւոր աշակերտներ որոնք կը մասնակ-
ցէին ուսումնական բաժնի կարգ մը առարկաներու, մնացեալ ժամա-
նակնին տարով արհեստապետական պարապմոնքի:

Աւանդուած ուսումնական առարկաներն էին հետեւեալ-
ները :

Կրօնէ եւ Եկեղեցական պատմութիւն, հայերէն (աշխար-
հաբար եւ գրաբար), օսմաներէն, ուտղութիւն (բուաբանութիւն
եւ տնիարակալութիւն), բնական գիտութիւններ (բնաբանութիւն
եւ աւրրաբանութիւն), գծագրութիւն, գեղագրութիւն, երգ, փայ-
ժի եւ երկարի արուեստարանութիւն:

Արհեստաւոր աշակերտները ուսումնական բաժնի աշակերտնե-
րուն հետ միասին կը հետեւէին այն ուսմանց, որոնք ըստ ծրագրի
կ'աւանդուին թէ՛ ուսումնական եւ թէ՛ արհեստապետական բաժնի
աշակերտներուն . իսկ էապէս արհեստի վերաբերող ուսումնական ար-
հեստաւոր աշակերտներուն առանձին կ'աւանդուէին: 1895ի ծրա-
գրին կրած վերջնագոյն փոփոխութեան համեմատ՝ արհեստաւոր ա-
շակերտները գործնական աշխատութեան համար ունէին առաջին
տարին 17, երկրորդ տարին 30, երրորդին 32 եւ չորրորդին 30 ժամ.
իսկ ուսմանց համար ունէին առաջին տարին 31, երկրորդին 18, եր-
րորդին 16 եւ չորրորդին 16 ժամ շարաթական դաս:

1900ի ծրագիր եւ կազմակերպութիւն . — 1899—1900
տարւոյ մէջ Պ. Արմեն Աղապալեան Արհեստանոցի կահագործութեան
եւ կողղարարութեան ճիւղին, եւ Պ. Գէորգ Ճիյէրճեան ի նորոյ
բացուելիք տարրաբանական ճիւղին մէջմէկ ծրագիր պատրաստած

ըլլալով, 1900 ին՝ Արհեստագիտական բաժնի կազմակերպութեան համար յանձնաժողով մը կազմուեցաւ, որուն է անդամակցէին վարժարանին տեսուչները եւ յիշեալ երկու արհեստագէտները, եւ ըստ այդ յանձնաժողովից պատրաստած ծրագրին, Արհեստանոցի մեքենագիտական ճիւղերը (կահագործութիւն եւ կոպղարարութիւն) 4 ական տարւոյ գասղնթացքներ պիտի ունենան, իսկ տարրաբանական ճիւղը 3 տարւոյ շրջան մը:

Տարրաբանական ճիւղի Ա. դասարանը պիտի համապատասխանէ Ուսումնական բաժնի Դ. դասարանին, որուն հետ պիտի ունենայ հետեւեալ շարաթական դասերը. կրօնի 2 ժամ, հայերէն աշխարհաբար 1, օսմանէրէն 4, գերմանէրէն կամ Բրաներէն 5, բուաբանութիւն 2, գրահաշիւ 2: Իսկ առանձին պիտի աւանդուի այդ դասարանին անզործարանոր տարրաբանութիւնն 4 ժամ եւ գործնական աշխատանի 8 ժամ, ընդ ամէնը 30 ժամ:

Մեքենագիտական բաժնի Ա. դասարանը Ուսումնական բաժնի Գ. դասարանին հետ ունի հետեւեալ շարաթական դասերը. կրօնի 2 ժամ, հայերէն աշխարհաբար 3, օսմանէրէն 4, աշխարհագրութիւն 2, բուաբանութիւն 3. իսկ առանձին կ'աւանդուի այդ դասարանին գծագրութիւն 3, երկրաչափութիւն 3 եւ գործնական զբաղում Արհեստանոցի մէջ 18, ընդ ամէնը 38 ժամ:

Արհեստագիտական բաժնի աշակերտաները գործնական դրազումերու կը պարապին կէս օրէն յետոյ 3 ժամ անընդհատ, իսկ կէս օրէն առաջ կը հետեւին Ուսումնական բաժնի իրենց համապատասխանող դասարաններու աշակերտաց հետ վերսիշեալ դասերուն: Ուսումնական բաժնի աշակերտներուն օրական 1 ժամ իրեւ կամաւոր առարկայ արհեստ սորվելու դրութիւնը ջնջուած ըլլալով, Արհեստանոցը ունի երկու տեսակ աշակերտ:

1°. Ուսումնական բաժնի շմասնակցողներ (առոնք սուհասարակ տեղացի ձրիվարժներ են):

2°. Այնպիսի արհեստաւոր աշակերտներ սունկ կը մասնակցին Ուսումնական բաժնի ինչ ինչ առարկաներու եւ մեացեալ ժամանակներուն մէջ կը զբաղին արհեստով: Այս կարգի աշակերտներ կրնան ըլլալ դիշերօթիկ կամ ցերեկեայ, եւ կը վճարեն միեւնոյն թոշակը որ սահմանուած է Ուսումնական բաժնին վերաբերող դիշերօթիկ կամ ցերեկեայ աշակերտներու համար:

Արհեստանոց ընդունուելիք այն աշակերտաները որոնք կ'ուզեն միմիայն արհեստի հետեւիլ, պէտք է ըլլան 14—18 տարեկան եւ աւարտած Ազգ. նախակրթաբանի մը ընթացքը. անոնք որ կ'ուզեն Ուսումնական բաժնին մասնակցելով 3—4 տարուան մէջ աւարտել Արհեստագիտական բաժնի ընթացքը, պէտք է ըլլան նոյնպէս 14—18 տարեկան եւ ոնենամ այնչափ ուսումնական պատրաստութիւն որ կարենան մանել Ուսումնական բաժնի երրորդ կամ չորրորդ դասարանը. իսկ սունկ որ քառամեկայ կամ եռամեւայ (մեքենագիտութեան կամ տարրաբանութեան) ընթացքը սկսելու համար պահանջուած տարին ու հմտութիւնը չոնենան, կրնան ընդունուիլ Ուսումնական բաժնին մէջ իրենց յարմար աւելի ստորին դասարան մը, եւ հոն նաև խաղաղաբարաստութիւն հետպէսէ:

Ա. Ծ Ե Ս Ս Ա. Ն Ո Ց Ի Վ. Ա. Պ Գ Ե Տ Ն Ե Ր

Արհեստանոցը 1886 էն սկսեալ ունեցած է հետեւեալ վարպետները.

Կոպլարարութիւն

- Պ. Յակոբ Տ. Պողոսեան (1886—87 է 1890—91)
- Պ. Յակոբ Ստեփանեան (1891—92 է 1893—94)
- Պ. Յակոբ Սէմէրճեան (*) (1894—95 է 1895—96)
- Պ. Գէորգ. Գառնակերեան (1897—98 է 1900—901)

Կահագործութիւն

- Պ. Արշակ Խարախանեան (1887—88 է 1890—91)
- Պ. Սուքիս Սէլյանեան (1891—92 է 1893—94)
- Պ. Արշամ Վահանեան (*) (1894—95 է 1900—901)

(*) Պ. Պ. Ա. Վահանեան եւ Յ. Սէմէրճեան (Մէլքոնեան), ընթացաւարտք Սահմանադրան վարժարանի Արհեստանոցին, վարժարանին ծախքով նախ Տիլդիսի եւ յետոյ թէթերապութիկ Արհեստագիտական վարժարաններուն մէջ եռամեկայ ընթացք մը լրացնելէ յետոյ վերագործած էին վարժարան. Պ. Ա. Վահանեան կատարելագործած էր կահագործութեան, կառաջինութեան եւ փայտի ներկարարութեան արհեստները, իսկ Պ. Ա. Սէմէրճեան կողղարարութեան, կառաջինութեան, կալվանակերտութեան եւ երկաթի ներկարարութեան արհեստները:

Ա. ԹՀԵՍԱՎԵՏՎԵՐ

1899 ին կարին վերադարձան վարժարանին ընթացաւարտներէն եւ նախկին օդնական-ուսուցիչներէն Պ. Պ. Սիմոն Աղապալեան եւ Գ. Ճկյերճեան, որոնք 1894 ին վարժարանին ծախքով եւրոպա գայած էին արհեստագիտական ուսում առնելու։ Պ. Սիմոն Աղապալեան Աւագիոյ Ռայլիսպէրկ քաղաքի Արհեստագիտական Վարժարանէն ընթացաւարտ եղած ըլլալով, 1899—1900 եւ 1900—901 տարբերակներուն մէջ Արհեստանոցի կահագործութեան եւ կողղաշարութեան ճիւղերուն կը հակէր իրը արհեստապետ, եւ շաբաթական 5 ժամ գծաղրութիւն կը գասախօսէր մանուսորապէս կահագործութեան հետեւողներուն։ Իսկ Պ. Գէորգ Ճկյերճեան, Յիւրիիսի գործութեան հետեւողներուն։ Իսկ Պ. Գէորգ Ճկյերճեան, Յիւրիիսի գործութեան հմական գիտութեանց բաժնին ընթացաւարտ եղած ըլլալով, Արհեստանոցի տարրաբանական ճիւղին արհեստապետ կարդուեցաւ 1900 ի սկիզբները։

Ա. ՇԱ. Կ. Մ Ե Թ Վ Ե Ր

Յետագայ Ժ. Յուցակը կը ներկայացնէ մանրամասնօրէն 1886—87 ի տարեցընէն սկսեալ Արհեստանոցի զանազան ճիւղերուն հետեւող աշակերտներու թիւը։

Խնչպէս կ'երեւայ այս Յուցակէն, կողղարարութեան հետեւող աշակերտներուն թիւը վերջին տարիները բոլորին նուազած է, որովհետեւ թէ՛ աշակերտները եւ թէ՛ ծնողները արհասարակ ապագայ չխոստացող արհեստ մը նկատած են կողղարարութիւնը, քանի որ Եւրոպայէն եկած երկաթեայ ապրանքները այնպահ աժամն որ անոնց հետ մրցիլ կարելի չէ։

Նոյնպէս Ժ. Յուցակը կը ներկայացնէ միմիայն արհեստի հետեւող աշակերտներուն թիւը, իրենց ծննդավայրերուն համեմատ։

Արհեստանոցը միմիայն արհեստի հետեւող թոշակաւոր աշակերտ բնաւ ունեցած չէ։

Շ Բ Զ Ա. Կ Ա. Կ Ա. Շ Վ Ե Ր

1886 էն 1901 Արհեստանոցը ունեցած է 16 շրջանաւարտ։ ասոնցմէ միայն արհեստի հետեւած են 12 աշակերտ, որոնց 10 ը

կահագործութեան օդնական-վարպետի եւ 2 ը կողղարարութեան օդնական-վարպետի վկայական ստացած են։ Իսկ մնացեալ 4 ը, որոնք ստացած են կողղարարութեան օդնական-վարպետի վկայական, հետեւած են նաեւ Ուսումնական բաժնի ինչ ինչ առարկաներուն, եւ այդ մասին ալ վկայուած։ Այս 16 շրջանաւարտներէն մէկը, որ 1897 ին օդնական-վարպետի վկայական ստանալէ յետոյ, երեք տարի ալ Արհեստանոցը աշխատելով կատարելագործած էր իր արհեստը, կահագործութեան վարպետի վկայական ստացաւ 1899—1900 տարուան մէջ։

Ա. ԹՀԵՍԱՎԵՍԻ Ա. Բ 8 Ա. Կ Ր Ո Ւ Թ Կ Ե Ն Ե Ր

Արհեստանոցի կահագործութեան ճիւղը արտադրեց ընկոյզէ զանազան կահար (սեղան գրասեղան, գարան, պահապան, աթու, եռուսանի, մահճակալ, պատոհանի վարագոյր կախելու դլաններ օղակներով, եւայլն, եւայլն). Իսկ կողղարարութեան ճիւղը արտադրէ է զանազան տեսակ կղզանքներ, երկաթեայ մահճականներ, մանուլներ, երկաթեայ աշտանակներ, պաղպաղակի մամններ, աղոցներ, գրականներ, թիթեղագործի գործիքներ, օրորոցներ, եւայլն Մասնաւորապէս յիշատակների են հետեւեալ առարկաներու շինութիւնը.

1⁰. 1887—88 ին երկուք ու կես ամիսն շինուեցաւ հանրակառք մը (omnibus) արհեստագործ ուսուցչոց, իրենց աշակերտներուն եւ տեղայի վարպետներուն աշխատութեամբ։

2⁰. 1888—1891 եռամեայ շրջանին մէջ Արհեստանոցը արտադրեց գեղեցիկ կառք մը, որ կուսակալ Վահմ։ Սամի փաշայի յանձնաբարութեամբ շինուեցաւ։

3⁰. 1893—94 տարուան մէջ մեծ ընկոյզէ գրասեղան մը Կարոնոյ Վահմ։ Կուսակալին համար։

4⁰. 1900—901 տարեցընէն մէջ ընկոյզէ քանդակազարդ մահճակալ մը։

Արհեստանոցի գլխաւոր յաճախորդներն են կառավարական Պաշտոնեայներ, Հիւպատոսներ, Կարնեցիք, ինչպէս նաեւ Վարժագագաններ։

ԿԱՂՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ

1885—86 տարւոյ մէջ այդ ճիւղին նոր կաղմակերպութիւն մը արուեցաւ. 1885 Դեկտեմբեր 8ին վարժարանը Հիմնադրէն ստացաւ կաղմարարութեան վերաբերեալ զանազան գործիքներ. մինչեւ 1891 Պ. Ն. Մասաթեան կ'առաջնորդէր կաղմարար աշակերտներուն, որնկը կը կազմէին հին դասագիրքեր, տունարներ, տետրակներ, պարբերական թերթեր, եւայլն. 1891էն մինչեւ 1901 աշակերտներէն ունիկ երբեմն առաջնորդութեամբ օդնական-ուսուցիչներու եւ երբեմն կաղմարարութեամբ մէջ յաջողակ աշակերտներու, շարունակեցին զբաղիլ այս ճիւղին :

Ճառ քիչ անդամ կաղմասան վերաբերեալ յանձնարարութիւններ կ'ընդունուէին դուրսէն:

ՑՈՒՑԱԿՆԵՐ

Հոս կը դնեալ վերոյիշեալ Ժ. Եւ ԺԱ. Ցուցակները:

ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐ	1886 և 1901	ԺՈՒՑԱԿ	ԱՐՀԱՆԴԱ ՀԵՏԱԽՈՇ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐ	1900—1901
Գլուխական բաժնի օրական 1—3 ժամ արհեսի հետեւ	20 17 9 —	21 17 —	21 19 20	15 11 8
Կողուարարութիւն	—	—	17	10 7 4
Կանգուծութիւն	—	—	1	1 4
Միայն արհեսի հետեւ յերկինս արխակարգ	—	—	1	1 4
Կողուարարութիւն	—	—	—	—
Կանգուծութիւն	—	—	—	—
Սուրաբանի բաժնի ից ից առ արհեսի մասնակցու	—	—	—	—
Կողուարարութիւն	—	—	—	—
Կանգուծութիւն	—	—	—	—
Սուրաբանի նիւթ	—	—	—	—
Գումար	20	27	40	42 43 34 29 22 11 8 13 20 29 44 44 22

ԺԱ. ՑՈՒՑԱԿ

ՑՈՒՑԱԿ ՄԻՄԻԱՅՆ ԱՐՁԵՍԻ ՀԵՏԵՒՈՂ ԱՇԱԿԵՐՏԱՑ
ԻՐԵՆՑ ԾՆՆԴԱՎԱՅՐԵՐՈՒՆ ՀԱՄԵՄԱՑ

1886 և 1901

ԹԻՒ	ԾՆՆԴԱՎԱՅՐ ԱՇԱԿԵՐՏԱՑ	ԶԲԻԱՎԱՐԺՔ
1.	Կարին	34
2.	Մուս	2
3.	Դերջան	1
4.	Բարերդ	1
5.	Խարբերդ	1
6.	Մակու	1
7.	Սղերդ	1
8.	Քղի	1
	ԳՈՒՄԱՐ	42

Պ.

ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՆԵՐՔԻՆ ԿԵԱՆՔԸ

Տնակարգ. — Վարժարանին մէջ օրուան ժամանակի ըաշխումը կատարուած է հետեւեալ ժնակարգին համաձայն.

«Առաւուուեան զանգակը հնչուածին պէս, աշակերտները իրենց անկողնէն կ'ելլեն, ձմեռը ժամը 6 ին (Բ. Ե.), իսկ ամառը ժամը 5 ին՝ «Ելելու համար տրուած նշանէն կէս ժամ յետոյ աշակերտները արդէն հագուած, լուայուած եւ սանտրուած ըլլալով, կ'ընեն առաւուուեան ազօթքը՝ որ կը բաղկանայ «Առաւու լուսոյ» երդէն, «Հայր մեր» էն եւ «Գոհանակը զքէն 8էր Աստուած մեր» առաւուուեան մաղթամքէն։ Ազօթքէն յետոյ կը սկսի առաւուուեան սերտողութիւնը որ կը տերէ ձմեռը 6⁴⁰ էն մինչեւ 7⁴⁰, իսկ ամառը 5⁴⁰ էն մինչեւ 6⁴⁰։

«Զմեռը 7⁴⁰ ին, ամառը 6⁴⁰ ին աշակերտները սեղանատան մէջ կը նախաճաշէն՝ ստանալով հաց, թէյ եւ պանիր, իսկ ամառնային օդափոխութեան միջոցին, ի Սրտաձոր, կաթ եւ հաց կը տրուին իրեւ նախաճաշ։

«Նախաճաշը, ճան ու ընթրիքը կը սկսին եւ կը վերջանան ազօթքով։

«Նախաճաշէն յետոյ, մինչեւ դասերուն սկսիլը զբօսակը ժամանակ է։

«Զմեռը 8 էն մինչեւ 12, իսկ ամառը 7 էն մինչեւ 11 իւրաքանչիւր դասարան կ'առնէ չորս դաս։

«Իւրաքանչիւր դաս կը տերէ $\frac{3}{4}$ ժամ, իսկ մէն մի դասամիւլոց $\frac{1}{4}$ ժամ։

«Զմեռը ժամը 12 ին, իսկ ամառը 11 ին տեղի կ'ունենայ ճաշը որ կը բաղկանայ սովորաբար ուտիք աւտրոց մէջ մէկ տեսակ պարզ կամ բանջարեղբէնով խառն մսեղէն կերակուրէ եւ շաբաթը մէկ անգամ պատողէ, մէկ անգամ խանորդէնէ եւ մէկ անգամ ապուրէ։

«Ճաշէն յետոյ մինչեւ դասերուն սկսիլը զբօսակը ժամանակ է։

«Զմեռը ժամը 2 ին, իսկ ամառը 1 ին կը սկսին կէս օրէն ետու

քը եղած դասերը եւ կը տեւեն ձմեռը մինչեւ 4, իսկ ամառը մինչեւ 3։ Այն ժամերը, որոնց մէջ այս կամ այն դասարանը դաս չունի, սերտողութեան յատկացեալ են։

«Դասերէն գորս, բարձրագոյն դասարաններու ֆրանսերէն խոսակցութեան վարժութիւնները տեղի կ'ունենան կէս օրէն յետոյ մինչեւ ժամը 4 զրուանկի յատկացած ժամանակներուն մէջ։

«Հրապարակախոսական վարժութիւններու համար աշակերտաւ կան համախմբումներ տեղի կ'ունենան շաբաթ օրերը, կէս օրէն յետոյ, ժամը 4 էն 5։

«Ժամը 5 ին ընթրիք՝ որ կը բաղկանայ ուտիք աւտորոց մէջ մէկ տեսակ մսեղէն կերակուրէ եւ մերժ մսեղէն կերակուրէ եւ ապուրէ։ Անկէ յետոյ, մինչեւ ժամը 6, զրուանկի ժամանակ է։ Վեցէն յետոյ մինչեւ պառկիլը եղած միջոցը յատկացեալ է սերտողութեան։

«Զմեռը 8 $\frac{1}{2}$ ին, իսկ ամառը 7 $\frac{1}{2}$ ին տեղի կ'ունենայ երեկոյեան աղօթքը՝ որ կը բաղկանայ «Հրեշտակ զուարուն» երկճայն երգէն, «Տէր Աստուած մեր, դու պահեա զմեզ» մաղթանկէն եւ «Հայր մեր» էն։ Փոքրերը կը պառկին ձմեռը 8 $\frac{1}{2}$ ին, ամառը 7 $\frac{1}{2}$ ին, իսկ մեծերը ձմեռը 9 $\frac{1}{2}$ ին, ամառը 8 $\frac{1}{2}$ ին։

Ամէն կիրակի առաւօտ, ինչպէս նուեւ տօն օրեր, աշակերտները Ս. Եկեղեցի կ'երթան։

Այս Տնակարգը որ վերջնապէս ճշդուած է վարժարանին հաստատութեան առաջին տարիներուն իսկ, դրեթէ անփոփոխ մնացած է։ Կէս օրէն ետքի դասերը խրաքանչիւր դասարանի համար երբեմն 4 էին, վերջէն 3 ի վերածուած են։ ասոր փոխարէն միջոց մը շաբաթ օրերը եւ միջոց մըն ալ հինգշաբթի օրերը կէս օրէն ետքը դասախոսութիւններ տեղի չէին ունենար, մինչդեռ ետքը որոշուեցաւ որ տեղի ունենան։

Հրապարակախոսութեան վարժութիւնք վերջին չորս տարեցք ջաններուն մէջ տեղի ունեցան, 1897 էն 1900 հինգշաբթի օրերը, իսկ 1900 էն 1901 շաբաթ օրերը։ Ե. եւ Զ. դասարաններու աշակերտները իրենց զարգացման շրջանին համապատասխանող մատենադրական, պատմական, գիտական, աղդագրական եւ ուրիշ նիւթերու վրայ կան, պատմական, գիտական, աղդագրական եւ ուրիշ նիւթերու վրայ կարգով հրապարակախոսութեան փորձեր ըրին, իներկայութեան Դ. դասարանի աշակերտաց։ Հրապարակախոսը միշտ կ'ունենար կան։

խաւ նիւթը ուսումնասիրող ընդդիմաբան մը։ կարծիքներ կը փոխանակուեին եւ քննադատութիւններ տեղի կ'ունենային, հրապարակախոսին, ընդդիմաբանին եւ ներկայ գանուող ուրիշ աշակերտներու միջեւ։ Վարժարանին պաշտօնեանները երբեմն ներկայ կ'ըլլային այս հրապարակախոսութեանց Վիճաբանութեանց կ'առաջնորդէր հայերէնի ուսուցիչ Պ. Ա. Խաչատրեան։

Աշակերտական այս համախմբումներու ժամանակ, մերժ ընդմերժ Տեսչութեան կողմէ բարեկրթութեան վերաբերող խրատներ եւ հրահանդներ կը աղուեին աշակերտաց։

Առակերտաց առողջական վիճակը. — Ա. տամամեակին մէջ աշակերտները ընդհանրապէս թեթեւ եւ վաղանցիկ տկարութիւններ միայն ունեցան. անոնց մէջ հիւանդութեան պատճառաւ վեց մահ միայն պատահեցաւ այդ շրջանին։

1892—93 գպրոցական տարւոյն մէջ աշակերտներուն առողջական վիճակը աւելի մեծ խնամքի եւ հոգածութեան առարկայ դարձաւ, որովհետեւ 1892 Օգոստոսի վերջերէն սկսեալ երեք ամիսի չափ կարմոյ եւ շրջակայից մէջ հնտախտ կը ճարակէր. տեսչութիւննը ամէն կերպ զգուշական միջոցներ ձեռք առաւ աշակերտեամբ Քարանիշնայի տեսուչ Տոքթէօր Գութիի, որ այս շրջանին սկիզբէն այցելու բժիշկ նշանակուեցաւ վարժարանին եւ ամէն օր կ'այցելէր։ Կերպներներու ցանկէն միրգ ու բանջարեղին վերցած էին, եւ սենեակները յաճախ կը հականեխուեին։ Դուրսի հետ յարաբերութիւնները ըստ կարելոյն առհմանափակուեցան եւ սովորական շրջագայութիւնները դադրեցան. վարժարանին շրջապատ գեանին մէկ անկիւնը յասուկ փուռ մը շինուեցաւ ուր կը պատրաստոի ցարդ վարժարանին պէտք եղած հայրը։ Շնորհիւ ձեռք առնուած այս միջոցներուն, համաճարակի բոլոր տեսութեան տաեն ալ աշակերտներէն ոչ մէկը հնտախտէ բռնուեցաւ։

Վերջին տամամեայ շրջանին ալ աշակերտները ընդհանրապէս միայն թեթեւ հիւանդութեանց ենթակայ եղած են, եւ երեք աշակերտ միայն վախճանած են իրենց ծնողաց տան մէջ։

1897 Յունաւարին վարժարանին այցելու բժիշկ կարգուեցաւ Կարմոյ Առողջապահական քննիչ Տոքթէօր Կրօստան, որ ամէն օր ճշշդութեամբ կը կատարէր իր բժշկական այցելութիւնները. իրեն յա-

ջորդեց 1899 ին Քաղաքապետական բժիշկ Շերիֆ պէջ :

Աշակերտներու առողջութեան մեծապէս նպաստած են վարժարանին պարտէզին մէջ կատարուած երկրագործական կրթանկները, որոնք 1882—83 ի տարեցրջանին սկսած են առաջնորդութեամբ Պ. Նշան Մատաթեանի. ասկէ զաս, պարբերաբար տրուած մարմնամարզութեան դասերը, ցըլագայութիւնները, ձմեռը՝ չմշկութիւնը (*) եւ ամառը՝ լողալ, որոնք պարտաւորիչ են, մեծապէս կը նպաստէին աշակերտաներուն առողջութեան եւ մարմնական զարգային : Աշակերտները տարւոյն մէջ քանիցս խմբովին բազնիք կը մտնեն, իսկ ճերմակեղբներու եւ առհասարակ զգեստներու մաքրութեան մեծ հոգ կը տարուի :

Տկարակաղմ աշակերտներ ընդունուած չեն վարժարան, իսկ անոնք՝ որոնց վատաւողջութիւնը ետքէն երեւան եկած է, վերադառնուած են իրենց ծնողքին քոլ:

Աւակեցաց վարին ու բարի. — Տեսչութիւնը կարգապահութեան մասին մեծ խնամք տարած ըլլարով, աշակերտաց վարքն ու բարքը ընդհանուր կերպով գոհացուցիչ եղած է. վարժարանին ներքին հսկողութիւնը կատարած են փոխն ի փոխ քանամերայ ցըլանին մէջ ուսուցիչներ եւ օգնական-ուսուցիչներ՝ երեք Տեսչուներուն հաւաքական եւ վերին հսկողութեան տակ :

Ամբողջ քսանամերայ ցըլանին մէջ 25 ի չափ աշակերտներ արձակուած են վարժարանէն վիթամսութեան, ծուլութեան եւ յոռի վարքի պատճառաւ :

Արձակուրդ եւ ցըագայութիւններ. — Աշակերտները 1882 տարւոյ ամսունային արձակուրդը անցուցին ուսուցիչներուն հետ կարինէն 4—5 ժամ գէպի արեւելք գտնուալ կարմիր վանքին մէջ, 1883 տարւոյ ամսունային արձակուրդին մէկ մասը վրաններ

րու տակ Քըրք-Տէյիրմէն, Հինձք, Կարմիր վանք եւ Բ. Պտաճոր, 1884 ին կարմիր վանքի եւ Ծղտաճոր, իսկ 1885 ին Բ. Պտաճոր :

1885—86 տարեցրջանէն սկսեալ մինչեւ 1900—901 աշակերտները եւ ուսուցիչները գրեթէ ամէն տարի Կարնոյ մօտերը Սըրտաճոր կոչուած վայրը գացին վրանի տակ անցընել իրենց ամսունային արձակուրդը, բաց ի 1889—90 ի եւ 1893—94 ի տարեցրջաններու արձակուրդները՝ զորս կարին անցուցին :

Աշակերտները տարւոյ ցըլանին մէջ գեղեցիկ եղանակին ցըլագայութիւններ կատարած են միշտ Կարնոյ մօտակայ վայրերուն մէջ, ինչպէս Ս. Լուսաւորիչ, Խանըմ-Եօլի, Աղզի-Աշըր, Քըրք-Տէյիրմէն, Ապտիւրրահման, Կան, Կէզ, եւայլն :

Այցելութիւններ. — Քանամեայ ժամանակամիջոցին մէջ, բաց ի Հիմնագիր բարերարէն եւ Կտակակատար Պ. Կ. Եղեանցէ, վարժարանը պատուած են իրենց այցելութեամբ՝ նաեւ զանազան կարեւոր անձնաւորութիւններ, ինչպէս Կարնոյ Կուսականները, Վէհ. Սովորանին թիկնապահներէն նուրիթ վաշա, Կայսերական Քննիչ Յանձնաժողովոյ անդամներէն Միքիլիվա Զիյա վաշա եւ այլ Կառավարական կարեւոր Պաշտօնատարներ, Հիւպատուններ, Եւրոպացի գիտնականներ, եւայլն : Նոյնպէս այցելած են հայ բարձրաստիճան եկեղեցականներ եւ աշխարհականներ :

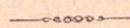
Կերպին տարեցրջաններուն աշակերտները Սրտաճոր գտնուած ատեննին Կարնոյ Կուսակալ Շերիֆ Մէհմէտ Ռէուֆ վաշա եւ զինուորական Հրամանատար Մէհմէտ Ալի վաշա, ինչպէս նաեւ կառավարական բարձրաստիճան պաշտօնատարներ այցելած են Սրտաճոր :

(*) Չմշկութիւնը, որ 1884 նոյեմբեր 27 ին Կարնոյ մէջ առաջին անգամ մուտ գտաւ Սանասարեան վարժարանի միջոցաւ, վարժարանին մէջ տեղի կ'ունենայ ընդարձակ չմշկալայրի մը վրայ : 1891—92 տարեցրջանին՝ ձմեռը Սան-Տեսուչները Գերմանիային բերել արուած սիներով (լագան կամ ձկնկօշիկ) լագնելու փորձեր կատարեցին, այդ նոր առողջար մարզանքը սորվեցնելով աշակերտներուն :

Պ.

ՏԱՐԵԿԱՆ ՔՆՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ՇՐՋԱՆԱԻԱՐՏՆԵՐ

Տարեկան քննութիւններ. — 1882—83ի տարեշրջանէն սկըսեալ, ի բաց առեալ 1885—86, 1886—87 եւ 1889—90ի դպրոցական տարիները, ամէն տարի կանոնաւորապէս տեղի ունեցան հրապարակային քննութիւններ, որոնց ներկայ կը գտնուեին ընդհանրապէս Կարնոյ Առաջնորդը, Մէարիֆի ներկայացուցիչներ, քաղաքային եւ զինուօրական բարձրաստիճան պաշտօնատարներ, հիւղասոսական մարմնոց ներկայացուցիչներ, Գտառական Ժողովոց անդամներ, աշակերտաց ծնողքներ եւ ուրիշ հայ ու օտար ունկնդիրներ։

1884—85ի տարեկան քննութեանց ներկայ էր վարժարանին Բարերարը, որ այդ միջոցին Կարին կը գտնուեր. քննութեան մէկ մասին ներկայ գտնուեցաւ նաեւ Կուսակալ Վաերմ. Մուսթափա փաշա, որուն առջեւ տեղի ունեցան գործիական երաժշտութեան, օսշա, որուն առջեւ տեղի ունեցան գործիական նուագաների նուագաներէնի եւ մարմնամարդի քննութիւններ. զինուօրական նուագաներուու խումբը նոյն օրը քննութեանց միջոցին քանի մը դեղեցիկ եղանակներ նուագեց։

1888—89 տարեշրջանին հրապարակային քննութեանց վերջին օրը ներկայ գտնուեցաւ Կուսակալ Վաերմ. Սամի փաշա, որ այդելեց նաեւ Արհեստանոցը։

Եղանաւարտներ. — Վարժարանը 1891էն 1901 ազգին նրափած է 110 շրջանաւարաններ, որոնցմէ 94ը միմիայն Ուսումնական բաժնէն, 4ը Ուսումնական բաժնի ինչ ինչ առարկաներու եւ միանգամայն Արհեստանոցի հետեւողներ, եւ 12ը միմիայն Արհեստական բաժնի հետեւողներ. ասոնց ամէնուն թիւերը կը նշանակենք իստու տարեկան խումբերու բաժնուած։

- 1891ին 21 շրջանաւարտ (18ը միայն Ուսումնական բաժնէն, 3ը քանի մը ուսմանց եւ միանգամայն Արհեստանոցի հետեւող)։
 1892ին 25 (23ը Ուսումնական բաժնէն եւ 2ը միմիայն Արհեստանոցէն)։
 1893ին 17 (Ուսումնական բաժնէն)։
 1894ին 14 (12ը Ուսումն. բաժնէն, 2ը Արհեստանոցէն)։
 1895ին 12 (11ը „ „ 1ը „ „)։
 1897ին 2 (1ը „ „ 1ը „ „)։
 1899ին 3 (միայն Արհեստանոցէն)։
 1900ին 12 (9ը Ուսումնական բաժնէն, 2ը Արհեստանոցէն, եւ 1ը ինչ ինչ ուսմանց եւ միանգամայն Արհեստանոցի հետեւող)։
 1901ին 4 (3ը Ուսումն. բաժնէն եւ 1ը Արհեստանոցէն)։

Համագումար 110 շրջանաւարտ։

Ժ.

ՏՕՆԵՐ ԵՒ ՀԱՆԴԻՍՈՆԵՐ

Տարեդանք Վեհ՛ԱՓԱՌ ՍՊԻԼԹՄԱՆի Ծննդեան եւ Գաճակալութեան . — Վարժարանին քսանամեայ շրջանին մէջ ամէն տարի Վեհափառ Սովորմանին Ծննդեան եւ Գաճակալութեան տարեգարձները լուսավառութեամբ, հրախազոթեամբ եւ արժանավայել հանդիսաւորութեամբ կատարուեցան։ Նոյն օրերու մէջ վարժարանին աշակերտաց արձակուրդ արուեցաւ։

Ներկայացումներ եւ նուազահանդէսներ . — 1881—82 տարեցրջանին սկսեալ տեղի ունեցած են դպրոցական հանդէսներ ամէն տարի Կազմադի, Ս. Ծննդեան, Բարեկենդանի եւ Ս. Զատկի առթիւ։ Այս պատճառաւ մերժ արուած են նաեւ նուագահանդէսներ եւ ներկայացումներ . այսպէս 1887 Յունուար 8ին, ի ներկայութեան ուսուցչաց եւ աշակերտաց, դաշնակահար եւ ջութակահար աշակերտները զանազան կտորներ նուագեցին, թէ խմբովին եւ թէ առանձինն։ 1888 Յունուար 7ին տեղի ունեցաւ մեծ նուագահանդէս մը՝ ի ներկայութեան Առաջնորդական Տեղապահ 8. Ցիմնթէոս Զօր, քահանայից գասուն եւ 200ի մօտ հրաւիրեալներու . աշակերտները ջութակի եւ դաշնակի վրայ նուագեցին 34 գեղեցիկ կտորներ։ 1891—92ի տարեցրջանին, Զատկին երեքշարժի իրիկունը, երկու բարձր գասարաններէն կազմուած խումբ մը, ուսուցիչներու եւ աշակերտներու շրջանակին մէջ, յաջողութեամբ ներկայացուց Մոլիէսի «Երեւակայական հիւանդը» . 1892—93 տարեցրջանին, երկու բարձր գասարաններու աշակերտները՝ նոր տարւոյ իրիկունը՝ ներկայացուցին թուքքերէն զաւեշտ մը, եւ Մոլիէսի Ակամայ բժիշկը։ 1898ին ալ ներկայացումներ տեղի ունեցան։ 1899 Յունուար 1ին Մոլիէսի Ակամայ բժիշկը . Փետրուար 27ին թուքքերէնի թարգմանուած «Երկուորեակները» (Էֆիզէր) . Ապրիլ 19ին Յակոբ Պարոնեանի «Մեծապատի մուրացկանները» . 1900ի Կազմադին դարձեալ «Մեծապատի մուրացկանները» . Նոյն տարւոյ Բուն Բարեկենդանին առթիւ, Փետրուար 16ին, ներկայացուցան Յակոբ Պա-

րոնեանի Քաղաքավարութեան վսաներէն «Կօշկակարները» . Նոյն պէս «Էֆիզէր» եւ Պէշիքթաշեանի թարգմանուած «Երևի յաջեւրը» . Կակ Փետրուար 19ին «Էֆիզէր» ներկայացուեցաւ նորէն ի ներկայութեան Վաեմ. Կուսակալին, զինուորական Հրամանատարին, Կարնոյ Առաջնորդական Տեղապահ 8. Զաւէն Ա. Հօր, կառավարական գլխաւոր պաշտօնատարաց, վարժարանին Հոգաբարձութեան եւ պաշտօնէութեան . այս ներկայացման առթիւ Կարնոյ «Խնվարը Շաբքիէ», պաշտօնաթերթը գնահատմամբ խօսած էր Սահասարեան վարժարանին վրայ . 1900—901 տարեցրջանին՝ Բարեկենդանին առթիւ ներկայացուեցան «Անրիիսամին», թուքքերէն, «Երանոս աղբար», «Վեց ու կէս պորտի ժառանգութիւն», եւ «Les martins pêcheurs» . 1901 Փետրուար 7ին նոյն թատերախաղերը ներկայացուեցան ի ներկայութեան վարժարանին պաշտօնէից եւ Կարնոյ քրիստոնեայ հասարակութեան իրը 200 հոգւոյ, մէկ կամ կէս մէծիս մուտքով։ Երկու օր յետոյ ներկայացուեցան «Անրիիսամին», եւ «Les martins pêcheurs», ի ներկայութեան Վաեմ. Կուսակալին, Առաջնորդական Տեղապահ Հօր, կառավարական պաշտօնեաներու, վարժարանին Հոգաբարձուներուն եւ թուքք հասարակութեան երեւելիներուն, Հիւպատոսներու, եւայլն, մէկ կամ երկու մէծիս մուտքով։ Վերջին երկու օրերուն մէջ գոյացած 50 սկւոյ զուտ հասոյթը սահմանուեցաւ Կարնոյ Հռիփսիմեան վարժարանին զանազան պէտքերը հոգալու։ Բոլը այս ներկայացումները կ'ընդմիջուեն երաժշտութեամբ։

Հոգեմանգստեան պատօններ . — 1891 Մայիս 19ին վարժարանին հոգելոյս Հրմանագրին մահաւան առաջին տարելիցը ըլլալով՝ Առաջնորդ Սրբազնը հանդիսաւոր Ս. Պատարագ մատոյց եւ հոգեհանդստեան պաշտօն կատարեց։ Այդ հոգեհանդստեան պաշտօնը ամէն տարի կը տօնուի կանոնաւորապէս։ Ս. Պատարագին մատուցումէն յետոյ, վարժարանին դաւթին մէջ, ուր կը կանգնի Բարերարին մարմարեայ կիսանդրին (*), հոգեհանդստեան պաշտօն կը կատարուի ուսուցիչներու, աշակերտներու եւ ժողովրդեան խուռն բազմութեան ներկայութեան։

(*) Այս կիսանդրին զետեղուեցաւ վարժարանին հրամանոցին մէջ 1893 Մայիս 19ին . անոր պատրաստութեան համար ուսուցիչներն ու աշակերտները ժամանակին իրենց մէջ հաւաքած էին 175 Օսմ. ոսկի։

1894 Նոյեմբեր 1ին հոգեհանդստեան պաշտօն կատարուեցաւ Վաեմ. Պ. Կ. Եղեանցի մօրաքոյը եւ Սանասարեան վարժարանին կարեւոր գումար մը կտակալ Տիկին Մարիամ Մարտիրոսեան Կաղազիկեանցի մահուան տարեգարձին առթիւ. Այս հոգեհանդստեան պաշտօնը ամէն տարի կատարուի կանոնաւորաբար, 1894 էն սկզբալ, Կարնոյ Եկեղեցւոյն մէջ:

Նոյնպէս Ս. Զատկի Երկրորդ օրը կ'օրհնուին դերեզմանները վարժարանին հանդուցեալ ուսուցիչներուն, Պօլոս Դերիեանի, Կ. Մկրտիչեանի եւ Մ. Ֆէժվաճեանի, որոնց ոսկորները կը հանդշին Կարնոյ դերեզմանատան մէջ. 1885 Նոյեմբեր 16ին Պ. Դերիեանի դերեզմանին վրայ Սան-Ցեսոչներուն ծափով պարզ բայց վայելու տապանաբար մը ձգուած է:

Վարժարանին անդրանիկ շրջանաւարտները 1891 Յուլիս 4ին Ս. Պատարագ եւ հոգեհանդստեան պաշտօն կատարել տուին Բարերարին հոգւոյն համար: Այս հոգեհանդստեան պաշտօնը ամէն շրջանաւարտ խումբ կատարել տուած է անկէ ի վեր՝ Յուլիսի մէջ:

Վկայականներու բաշխում. — 1891 Յուլիս 15ին շատ փառաւոր կերպով կատարուեցաւ վարժարանին 21 անդրանիկ ընթացաւարտներու (Ա. Խումբ) վկայականաց բաշխման հանդէսը՝ ներկայութեամբ Կարնոյ Վաեմ. Կուսակալ Հասան Խայրի փաշայի, Մէրժուագի պէյի, Մէարիփի Տնօրէնին եւ ուրիշ պաշտօնատարներու, ինչպէս նաեւ Գեր. Առաջնորդին եւ շուրջ 500 հանդիսականներու: Հանդէսը սկսու Համբամիչ քայլերդով զոր վարժարանին ջութակածուները եւ գաշնակածուները, Պ. Արուեկանի առաջնորդութեամբ, նուագեցին. հանդիսականը յոանկայս ունկնդրեցին Կոյսերական քայլերդին, որմէ յետոյ ընթացաւարտներէն Բարերդցի Պ. Գարբիէլ Սերոբեան կարդաց Կուսակալին ուղղեալ թուբքերէն ուղերձ մը: Ապա բոլոր աշակերտները երկու ձայնի վրայ եւ ջութակաց ընկերակյալթեամբ երգեցին Տիգրան Զոհաճեանի յօրինած «Շէին Շահի», Կոյսերական օրհներդը. աշակերտական ճառախօսութիւններէ եւ նուագածութիւններէ ետքը, Պ. Յ. Մասաթեան թուբքերէն ուղերձով մը շնորհակալութիւն յայտնեց Վաեմ. Կուսակալին ուսասուարեր այցելութեանն համար. երախտագիտական զդացմամբ լի բարեմաղթիւնները ըրտւ Օդուսափառ Վեհապետին թանկադին

կենաց համար, որուն հայրական Բարձր Հովանաւորութեան ներքեւ վարժարանը կարողացաւ ընթացաւարտներ հայնել եւ ընծայել Ազգին ու Պետութեան: Յետոյ մատնացոյց ընելով ընթացաւարտները, խողբեց Վաեմ: Կուսակալէն որ բարեհաճի վկայականները անձամբ բաշխել: Կուսակալը ընթացաւարտներուն զատ զատ խրատական խողբեր ուղղելով անոնց յանձնեց իրենց վկայականները:

Վկայականաց բաշխման յետոյ, Տեսչութեան կողմէ Պ. Սովորիկեան բանախօսեց. Պատրիարքական Փոխանորդ Արքազանն ալ խօսեցաւ գովարաններով Օգոստափառ Վեհապետին կրթութեան ծաւալման համար տարած յարատեւ ջանքերն ու խնամքները, եւ բարեմաղթութիւնները ըրտւ Նորին Վեհափառութեան արեւշատութեան եւ բարօրութեան համար: Ապա պահպանիչով վիակեց հանդէսը:

1891 էն 1901 վկայականաց բաշխման յատուկ հանդէս տեղի ունեցած չէ, բաց ի 1899—900 ի տարեշրջանին, ուր վկայական հանդէսին հանդիսական նախագահից Կարնոյ նահանգին կրթական Տնօրէն Մէհմէտ պէյ, որ անձամբ բաշխեց վկայականները շրջանաւարտներուն յարմար խրատական խողբեր ուղղելով:

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՄԻԶՈՑՆԵՐ

Գրադարան. — 1892 էն մինչեւ 1891 գրադարանսպետութեան պաշտօն վարեցին հետզհետէ Պ. Պ. Սողիկեան, Գրիգոր Շեհլէմեան, Յ. Թիւթիւնծեան, Գ. Ճիյէրճեան, Գ. Դոյինեան, Մ. Ֆեթլաճեան եւ Ա. Խաչարեան. Խոկ 1900—901 տարեցընին գրադարանսպետն էր Պ. Պ. Ճիյէրճեան, որ գասաւորեց գիրքերը եւ ընդհանուր նոր գրացուցակ կազմեց խրաքանչիւր գրքի անունը, հեղինակին անունը, տպադրութեան տեղն ու թուականը նշանակելով։

Եղած նույնատութիւններէն զատ՝ Գրադարանը գնմամբ սուայսած է քսանամեայ շրջանին մէջ բաղմաթիւ գիրքեր (գասագիրքեր, ընթերցանութեան գիրքեր, մանաւանդ մանկավարժութեան վերաբերեալ գիրքեր, հայերէն, ֆրանսերէն, գերմաներէն, եւայլ) եւ սպարերական հրատարակութիւններ։ 1885—88 եռամեայ շրջանին մէջ Բարերարը ուղարկեց ձեռագիրներ, նոյնպէս Սանասարեան առաջին սաներէն Պ. Պ. Փիլիպպոս Վարդանեան եւ Ս. Մանդինեան ուղարկեցին իրենց քով գանուած 487 կտոր գիրք։

Գրադարանը ունի ըստ ցուցակի զամազան լեզուէ 4806 հատոր գիրք 74269^{1/4}, զրուշ արժէքով։ Բեթերսպուկի մէջ ալ պահուած են 4348 հատոր գիրքեր հայերէն, ֆրանսերէն, գերմաներէն եւ ռուսերէն, տպագիր եւ ձեռագիր, որոնք Մկրտիչ Սանասարեանցի անձնական մատենադարանը կը կազմէին, եւ վարժարանին կտակուած են։

Թանգարան. — Թանգարանը ունի այսօր բնական գիտութեանց, աշխարհագրական-պատմական, երկրաշափական եւ այլ ուսմանց վերաբերեալ ճոխ ու ընտիր հաւաքածոներ, ինպէս նաեւ 66 կտոր հայերէն ձեռագիր։ Թանգարանսպետութեան պաշտօնը քսանամեայ շրջանին մէջ վարած է Պ. Մատաթեան։

Քսանամեայ շրջանին մէջ նույնատութեան պարագաները գատ,

Բարերարին կողմէ զրկուած եւ կամ վարժարանին ծախսով գնուած են բաղմաթիւ առարկաներ, որոնք եկած են ճոխացնել Թանգարանին հաւաքածոները։

1882 էն 1885. — Այս եռամեայ շրջանին՝ Թանգարանին կազմակերպութեան համար հետզհետէ պարագանութեցան պահարաններ, գնուեցան թռչունները եւ ուրիշ կենդանիներ, շիշեր, եւայլ։ 1883—84 ին Հիմնադրէն զրկուեցան բնապատմական հաւաքածոները, գաճէ մարդկային գանկեր, կենդանիներու կմախքներ։ Գնուած կենդանիները եւ թռչունները զմւուելով զետեղուեցան պահարաններու մէջ։ Պարագանութեցաւ նաեւ կենդանարաննական պարտէղ մը ուր ջրային թռչուններու համար շինուեցաւ անակ մը։ Բարերարը Բեթերսպուրէն 1884—85 ին ուղարկեց նաեւ մէկ սընտուկ շինական ձեռագործներ, խեցեմորթներ, եւայլ։

1885 էն 1888. — Այս երեք տարիներուն մէջ Թանգարանին ուղարկուեցան վարժարանին Հիմնադրէն կողմէ 18 հատ խզաներկ նկարներ, հին գրամներ, ճարոնական ձեռագործներ, երկրագունակեր, եւայլ։

Նոյնպէս վարժարանին բնապատմական հաւաքածոներուն վրայ աւելցան նաեւ տեղական զանազան թռչուններ եւ կենդանիներ որոնք վարժարանին գործասան մէջ զմւուելով զետեղուեցան բնապատմական ուրիշ հաւաքածոներու շաբքին մէջ։

1888 էն 1891. — Գիտութեանց եւ հնութեանց Թանգարանին վրայ՝ գնմամիք աւելցան խաւաքարտէ շինուած եւ մարդարանութեան վերաբերեալ կազմականներ, հին ձեռագործներ, ուղարկուելու եւայլ։

1891 էն 1894. — Այս երեք տարիներուն մէջ Թանգարանին բնագիտութեան եւ տարրաբանութեան հաւաքածոներուն վրայ աւելցան բաղմաթիւ մեքենաներ, գործիքներ, որոնց մէջ կը գտնուէր նաեւ մոգական լսալուկ մը՝ պատկերներու հաւաքածոյով։

1894 էն 1897. — Այս շրջանին մէջ գնմամիք ո եւ է յաւելում տեղի չունեցաւ Թանգարանին հաւաքածոներուն վրայ։

1897 էն 1901. — Այս չորս տարիներուն մէջ, գնուեցան լուսանկարչական նիւթեր, եւ սպեկուլ շաբք մը ապակիներ, մէկ խոշորացոյց, եւայլ։ Նոյնպէս

աւելցան բազմաթիւ տարրարանական գործիքներ եւ նիւթեր եւ քանի մը նոր վարտէներ եւ պատվերներ։

Պարտէզ. — 1884—85 ի տարեշրջանին մէջ Պ. Նշան Մաստամեան վարժարանին Հիմնադրէն ստացած ծառի եւ ծաղի հունտերը կը սերմանէ վարժարանին պարտէզին մէջ, Կալմոյ Հայոց գերեզմանատունէն եւ Զիլինի մօսակայ անտառէն բարտի եւ մայրի տառնկեր բերելով հետզետէ կը տնկէ զանոնք, եւ ածոներ, բանջարանոցներ ու բուրաստան կը կազմակերպէ։

1885—88ին պարտիզպանական ուսման գործնականորէն նպաստելու համար վարժարանը ունէր բաց ի պարտէզներէ եւ բանջարանոցներէ, ջերանոց մըն ալ, որոնց մէջ աշակերտները, աւաջնորդութեամբ Պ. Ն. Մատամեանի, կը տնկէին եւ կը մշակէին ծաղիկներ, թռուփեր, բանջարեղէններ եւ ծառեր։ Զերանոցին մէջ յառաջընդուած վարունգներու եւ ուրիշ կանանչեղէններու երախայրիքը իբր նուէր զրկուեցան Կուսակալ Մուսթաֆա Ֆոսֆոր բաշայի, զինուորական հրամանատար Մուսա բաշայի եւ ուրիշ պաշտօննեաներու։

1888էն 1891 պարտիզպանական գործնական վարժութեանց կ'առաջնորդէր միշտ Պ. Նշան Մատամեան։ աշակերտները երեսոց պարապոյ ժամերուն յաճախ կը զրադէին ծաղկեմշակութեամբ եւ պարտիզպանական ուրիշ աշխատաթիւններով։

80 Կ 8ԱԿՆԵՐ

Հոս կը դնենք Թանգարանի ձեռագիրներուն ցուցակը (Յուցակ ԺԲ.) եւ գոյքերուն մէկ ամիսու ցանկը (Յուցակ ԺԳ.)։

Ճ

• • • • •

Ճ

ԺԲ. 80 Կ 8ԱԿ

Թանգարանը ունի մեծ եւ փոքր պահարաններ ապակեայ փեղկերով, որոնք կը պարունական զանազան առարկաններ նետեւալ կերպով։

Ա. պահարան՝ կմախք, խուռաքտան մարդ զործարաններով, զմռսեալ իրական զույն, թեւ, սիրտ, ոտք, արհեստական ականչ, աչք, մորթային հատուած, սիրտ, ուղեղ, բնակնեւ զանակ զանկեր, եւայլն, համարումար 39 կտոր։

Բ. Գ. Վ. Ե. Հ. պահարան՝ 235 կտոր զմռսեալ փոքր եւ մեծ զիշակեր զանազան թոշուններ։

Ը. պահարան՝ 204 շիշ ալբոնի մէջ այլ եւ այլ կենդանիներ եւ 14 շիշ մանր իսցեներ, եւայլն։

Թ. պահարան՝ չինական առարկաններ եւ հնութիւններ, քարէ պատուղներ եւայլն։

Ժ. պահարան՝ Հնդկաստանի արտադրութիւններ, մամութի բարացած սկզբներ, այլ եւ այլ բարեր, հանքերու տեսակներ եւայլն, ընդ ամէնը 209 կտոր։

Ժ.Ա. պահարան՝ բուսաեր, կաւային խեցեմորթներու ձեւեր, փափկամարմիններու ապակեան ձեւեր եւայլն, 211 հատ։

Ժ.Բ. պահարան՝ երկրագունտ, երկրաչափական ձևեր, արեւի եւ լուսոնց շարժացոյց եւայլն, ընդ ամէնը 88 կտոր։

Ժ.Գ. պահարան՝ զգոսկերայ զանազան արժեքաւոր առարկաններ եւ 412 հատ սոկի, արժաթ եւ պղինձ հին դրամներ (*),

Պահարաններէ զուրու կան նաև ուրիշ առարկաններ։ Կան նաև նկարներ։
1 հատ Շամանեան թթվալիմուզի Հիմլուզուն։

1 » Եսթեր մեծ զիրքով (Լաբի)։

1 » Հոլմանտացի այր ու կին (ՈՒւաղինս)։

1 » Կ. Պոլսոյ Սուլթան-Ահմէտ հրապարակը (Այլազուլսի)։

1 » Կալիլ։

1 » Պօղոս-Պետրոս մանրանկար։

1 » Արեւելուհի։

1 » Պտուղներ (Կարամիլի)։

1 » Ամերիկայի զիւտը՝ իւղատիւ (Այլազուլսի)։

1 » Կալիէի զասասանը։

1 » Տեսարան թրիմէն (Օռլովի)։

1 » Ծովանկար (Այլազուլսի)։

1 » Ծովանկար (Առլովսի)։

1 » Տիլիսիի կեանքէն (Ներսիսիան)։

1 » Գոլմազոս փոթորկի բռնուած (Այլազուլսի)։

1 » Կղէովատրոս (Ցուրէկա)։

1 » Դղեակ (Գեշենշազին)։

1 » Զէրբէգ՝ իր ձիով։

1 » Արբահամ եւ Սոռա (Յուսին)։

1 » Վարժարանի Հիմնադիր-բարերարին։

1 » Վարժարանի Հիմնադիր-բարերարին սեւ մատիտով նկար։

1 » Մ. Մեսրոպի մեծաղիլը լուսանկար։

1 » Մակար Կաթողիկոսի լուսանկար։

1 » Ներսէս Ե. Աշտարակեցի՝ պիմատիւ։

1 » Զինորա։

Թ. սնգ սրանը կը պարունակէ նաև բնադիտ սկան զութիքներ։

(*) Ասոնցմէ զուրս կան նաև Պոլիս 56 կտոր հին դրամներ սակի, արժաթ եւ պղինձ, ինչպէս նաև բարեր կիսադէմը մը Շամփանար։

Ժ Գ. Յ Ո Ւ

Յ Ա Կ

ԿԱՐԳ	ԶԵՌԱԳՐԻ ԱՆՈՒՆ	ԹՈՒԱԿԱՆ	ԹԵՐԹ	ՆԻՒԹ
1.	Աւետարան	ՆԼ.Ե=986	220	հաստ գորչ մագալաթ
2.	(Տարակնոց	ԶՀԲ=1323	271	նուրբ գորչ մագալաթ
	Տօնացոյց եւ Աւետարանացոյց	1323	63	նուրբ սպիտակ »
3.	Մաղմու	Բ.ԽԵ=1596	186	բամբակեայ թուղթ
4.	Տարական	Բ.ՃԵ=1666	366	սպիտակ մագալաթ
5.	Տարական	?	291	թուղթ
6.	Յայսմաւուրք	Ո.ՀՉ=1627	474	հաստ թուղթ
7.	Մաշտոց	Ո.ՃԵ=1656	285	թուղթ
8.	Աւետարան	?	232	հաստ գորչ մագալաթ
9.	Ժամագիրք	ՊԻԲ=1373	230	հաստ թուղթ
10.	Տարական	Ո.ՃԵ=1658	271	թուղթ
11.	Աւետարան	Պ.Խ.Թ=1390	220	»
12.	Տարական	ԶՀԱ=1322	329	»
13.	Մաշտոց	Ո.ՃԻԱ=1673	318	»
	(Ժամագիրք	Ո.ՃԻԱ=1672	138	»
14.	Մաղմու	Ո.ՃԻԱ=1672	92	»
	(Տօնացոյց	?	23	»
15.	Աւետարան	Բ.ԽԵ=1596	379	»
	(Տօնացոյց, ձաշոց		232	»
16.	Տարական, եւայլն	?	9	»
	(Մաշտոց		86	սպիտակ թուղթ
17.	Մաշտոց	?	163	» »
18.	Մաշտոց	Պ.Խ.Ա=1572	156	» »
	Բակեփորիկ	Պ.Խ.Վ=1407	146	թուղթ
	Դաւիթ անյաղթ		24	»
19.	Վերլուծութիւն Պորփիւրի	?	3	»
	Սարովութիւն Արխառուկի		48	»
	Լուծմունք Պերլարմենիոսի	Պ.Խ.Բ=1383	52	»
20.	Մաշտոց	?	71	բամբակեայ թուղթ
21.	Խորհրդատեար	Ո.Ճ.Ը=1689	25	թուղթ
22.	Հին Կալկն. Ծն. Լ. Թուոց Ժ.Ա.	?	183	»
23.	Մաղմու	?	202	»
24.	Քարոզիրք ձմերան	Ո.Ճ.Ջ=1740	416	»
25.	Վարոզիրք հարանց	Ն. Ո.Ճ=1624	176	»
26.	(Եսայի	Պ.Խ.=1381	134	»
	Թուղթք Պողոսի	?	201	նուրբ մագալաթ
27.	Մաղմու	ԶԽԲ=1495	238	շատ հաստ մագալաթ
28.	Գանձարան	ԶՃ.Գ=1584	241	թուղթ
29.	Գլոք սահմանաց	?	103	»
30.	Ողբ Ծնորհալուոց	(1832)	80	»
31.	Մեկնութիւն Երկող Կրտօնն	1838 Յնս. 10	56	հասարակ թուղթ
32.	Յովհան Կաթուղիոսի	1830	76	» »

ԳԻՐ	ԳՐԻՎ	ՏԵՂԻՆ ՈՒՆ ԳՐՈՒԹԵԿ	ՆՈՒԻՐԱՏՈՒ
միջին երկաթաղիր	Աղեակ քահանայ	?	-
տպագիր	Յովհէփ »	?	{Մ. Խ. Պալլարեան
»	?	Եիս	-
մանր տպագիր	Թոլխասայի Պետր. աբեղայ	Երկնկալա	Յովհով գիւղ (Երնջակ)
տպագիր	?	?	Յ. Յ. Յարութիւնեան
»	Վարդան սարկաւագ	?	-
լոնչոր տպագիր	Յովհէփ երեց	Եկաստիս (Էռլատուն)	Յ. Մ. Պողոսիան
»	?	?	-
միջին երկաթաղիր	Գէրորդ կրօնաւոր	Մուշ	Առաքել Եփրամսեան
տպագիր	?	?	-
լոնչոր տպագիր	Յովհաննէս	Մաշկեւոր անտպատ	Լ. Եդ. Մուրասեան
միջին »	Արխակէսս սարկաւագ	Նորուց գիւղ	-
»	Սարգիս երեց	?	-
մանր »	» »	?	-
միջին »	Զիվանցի Մարտիրոս	Կ. Պոլիս	Յակոբ Տ. Պողոսիան
»	?	?	-
»	Յովհաննէս	?	-
»	Մարկոս	?	-
»	?	?	-
նոտրագիր	?	?	-
լոնչոր տպագիր	Մելքոնէթ	?	-
»	Ղրիմյի Սարգիս	?	-
մանր նոտրագիր	?	?	-
միջին »	?	?	-
»	?	?	-
նոտրագիր	Գրիգոր երեց	?	-
լոնչոր տպագիր	?	?	-
»	Աստուածատուր քհն.	?	-
մանր նոտրագիր	?	?	-
միջին տպագիր	Սաւհեր	?	-
»	?	?	-
լոնչոր տպագիր	Աւետիս աբեղայ	Ի Վանս Պալախորոյ	Ենրոէս քնչ. Վանեան եւ հայր
փոքր նոտրագիր	Մկրտիչ երեց	Մողնի գիւղ	Նորին Ղազարսա պատուիլի
մանր նոտրագիր	?	?	-
միջին տպագիր	Ղաղը. Վարժ. Վահանեան	Կարին	-

ԿԱՐԳ	ԶԵՐԱԳՐԻ ԱՆՈՒՆ	ԹՈՒՄԿԱՆ	ԹԵՐԹ	ՆԻՒԹ
33.	Բառգիրք Հարցմունք Միքայէլի Եպս. Ստորագրութիւնն Արխոպոսի Լի	{ ?	{ 269	{ հասարակ թուղթ
34.	Դաւթի գիրք էակաց Մեկնութիւնն Մատթէի (Կիւրդի Աղեքու. թուղթք Մեկնութիւնն Հաւատամքի թէողոսի Եպս. ի Խօսք	{ ?	{ 266	{ հասարակ թուղթ » » »
35.	Բառաբանն	?	226	
36.	Տաղաչափիւր Նարեկ	?	116	Կապոյտ թանձր թղթ
37.	Լուծմունք Պրոկլի	Ո.Ճ=1651	218	թուղթ
38.	Ուկիփորիկ	Ո.Ճ=1698	207	»
39.	Տօնացոյց, Գանձք, Խւայլն	?	105	»
40.	Տօնացոյց, քարոզ Խւայլն	?	136	»
41.	Ներսէս Լամբրոնացի	1822	217	հասարակ թուղթ
42.	Տօնացոյց	?	156	» » »
43.	Տէր Եղիայի պատմութիւնն	Ո.Մ.Չ=1845	11	» » »
44.	Շարականն	Ո.Ճ=1644	323	մագաղաթ
45.	Ժամագիրք և Խորհրդատեար	?	99+24	մզիթ. (99թ) բա. (24թ.)
46.	Տօնացոյց և տոմրենն, աղիւսակ	Ո.Ճ=1654	221	ողորկ ճերմակ թուղթ
47.	Խորհրդատեարի մեկնիչ	Պ.Ճ=1361	112	ողորկ թուղթ
48.	Թութունի գիրք	?	147	կակուլ »
49.	Ներսող Տիրուհւոյն	Փեար. 1846	100	ճերմակ »
50.	Քարոզ գիրք	Փեար. 1846	217	ողորկ »
51.	Մաշտոց	Ո.Ճ.Ֆ=1718	209	» »
52.	Մաղկաքաղ քարոզի	{ ?	165	ճերմակ »
53.	Յայսմաւուք	{ ?	207	ողորկ »
54.	Մաշտոց	{ ?	235	» »
55.	Կանոնագիրք	{ ?	133	» »
56.	Բառգիրք	{ ?	352	» փայլուն թուղթ
57.	Տաղգիրք	{ ?	60	հասարակ թուղթ
58.	Ոզբք	1841	57	» ճերմակ թուղթ
59.	Ժամագիրք և Խորհրդատեար	Ո.Ճ.Գ=1073	169	» փայլուն »
60.	Մաղմոս	?	141	» թուղթ
61.	Ուսուուլապի արհեստ	?	109	հասարակ փայլուն թուղթ
62.	Միքայէլ Ասորի, Սամ. Անեցի	{ ?	1286?	ճերմակ թղթ. բամբկիյ.
63.	Մաեփան Եպիսկոպոս	{ ?	45	» » »
64.	Վեց հաղարեսակ	?	15	հասարակ ճերմակ թղթ.
65.	Մէջմուայի բուհանիյէ աղանի	1810		ճերմակ թուղթ
66.	Ա. Ավանոսովի Երդք ըղձականք (Արդապետութիւնն ճշմարտութեն)	1854	49	» » »
67.	Կիրակուր քահանայից	1722	104	բմկ. ողորկ. և փլն. թղթ.
68.		Ո.Ճ.Ճ=1761	60	» » » » »

ԳԻՐ	ԳՐԻՉ	ՏԵՂԻՆ ՈՒՄ ԳՐՈՒԱԾ Է	ՆՈՒԻՐԱԾՈՒ
{ միջին տպագիր	{ Եսայի արեւայ	{ ?	{ —
{ միջին տպագիր	{ ?	{ ?	{ —
նոտրագիր	Ղաղաբոս Վահանեան	? ?	Տիգրան Գէորգեան Ն. ք. Վ. Հնենն. և հայրը
հաստ նոտրագիր	Սրբին Կհոնարացին	Բաւայոսոս քաղաք	Ն. ք. Վ. Հնենն. և հայրը
տպագիր	Գրիգոր	?	Վ. Ա. Զիլինկիրեան
նոտրագիր	Տիրացու Նաղարելթ	կ. Պոլիս Բերտ	Գ. Ս. Աբովյան
տպագիր	Տ. Յարութիւնն քննչ	Մատէն	Մ. Յ. Աղաբեկան
տպագիր	Ա. Մարտիրոս	Պոլիս	Վ. Գույշմաննեան
բոլորագիր նոտրագիր	2. 3. 4րդ Մարիոս արզ.	Կաֆայ Ա. Նշան	Վ. Գույշմաննեան
նոտրագիր	բոլորագիր պատրիր	Զաքարէ կրօնաւոր	Անապատիկ գիւղ
նոտրագիր	չեղագիր	?	?
չեղագիր	Սաղմկեցի Յովակի	Մաղմիկ	—
նոտրագիր	Դ. Ք. Ա. Ա. կ.	?	—
բոլորագիր	Գրիգոր քահանայ	Բաղէշ	—
նոտրագիր	Աշկոս Յով. Պետ. Պօլս. ի	Պօլսու Տ. Պօլսու Ա. Պօլսու	Պօլսու Տ. Պօլսու Ա. Պօլսու
տպագիր խոչոր	Միքայէլ	{ ?	{ —
» մանր	{ ?	{ ?	{ —
հաստ նոտրագիր	{ ?	{ ?	{ —
նոտրագիր	Յովիսան Պօլսուեան	Կարին	Կարին Ա. Թէոդորոսի Նաղարելթ Գէորգեան.
մանր նոտրագիր	Գրիգոր երէց	Բ գուռն Ա. Թէոդորոսի	—
մանր նոտրագիր	?	?	Յովիսի Սվաճեան
բոլորգիր. Խշը. և մնր.	{ Սաեփաննոս Եպս.	{ ?	{ Գրի. Թարգուլեան
նոտրագիր	?	?	Սարգար Օրմանեան
» » »	Գուղու օվլու Մինաս	Իսթամպոլ	Տիգրան Խաչիկեան
մանր նոտրագիր	Պետրոս քնչ. Պօլսուեան	Կարին	—
»	Ովանէս երէց Եւքան	{ Վանէսիկ ի Լեոպոլիէ	{ Վանան Գույշմաննեան
»	բացի	{ Վանէսիկ ի Լեոպոլիէ	{ Վանան Գույշմաննեան

Ժ. Բ.

ՀԱՍՈՅԹՆԵՐ ՈՒ ԾԱԽՔԵՐ

Ա. ՀԱՍՈՅԹՆԵՐ

Ինչպէս կ'երեւայ քամատմեայ հասոյթներու եւ ծախքերու ընդհանուր հաշուեցցին վար Էարանին նկովական մասակարարութեան միջոցները եղած են.

- 1º. Արժեթղթոյ տոկոսները.
- 2º. Կալուածական հասոյթներ.
- 3º. Աշակերտաց թոշակները.
- 4º. Երաժշտարանի հասոյթը.
- 5º. Կազմատան հասոյթը.
- 6º. Արհեստանոցի հասոյթը.
- 7º. Արտակարգ հասոյթներ.

Հարկ կը համարինք իւրաքանչիւր հասոյթի միջոցի վրայ քանի մը ամփոփ աեղեկութիւններ տալ.

1º. Արժեթղթոյ տոկոսներ. — Մկրտիչ Սանասարեան, ցորչափ կենդանի էր, իր վարժարանին ծախքերուն յատկացացած էր տարեկան 123,600 զրուցի (1,200 Օսմ. սոկի) գումար մը իրը սովորական նպաստ, բայց այդ նպաստը երբեք վարժարանի ծախքերուն չէր բաւեր, ուստի եւ ամէն տարի արտասովոր նպաստներ ալ ընել հարկադրուած էր վարժարանին բացը գոցերու համար. Սառնապեանի մահէն եագը իր կատած գրամագլուխի հասոյթէն գաղձեալ շարտունալուած է տարեկան 123,600 զրուցի գումարը իրը սովորական նպաստ, ինչպէս նաեւ արտասովոր նպաստ մը. Այսպէս քանի և այդ շրջանին մէջ վարժարանի գումագլուխի եկամուտէն տրուած է վարժարանին իր 2,472,000 զրուշ սովորական նպաստ, եւ 1,100,666 զրուշ արտասովոր նպաստ.

Սահատարեանի կաակը կը արամագրէ որ վարժարանին կտակեալ գրամագլուխը՝ կալուածական գնման յատկացեալ մասէն զատ՝ տոկոսարեր արժեթուղթերու վերածոփի եւ յանուն վարժարանին ի

պահ գրուի նուսական կամ Եւրոպական Պետական գրամատանց մէկուն մէջ, իրբեւ վարժարանին սնձեռնմիւխի գրամագլուխ եւ միայն այդ արժեթուղթերուն տոկոսները յատկացուին վարժարանին մատակարարութեան, ուստիցայ պատրաստութեան եւային. Վում: Կտակակատարները ըստ այս տրամադրութեան, գրամագլուխուր ապահով եւ արգեւնաբեր արժեթուղթերու վերածելով յաջողեցան զամնք ի պահ գնել նուսակոյ Պետական գրամատան մէջ վերոյիշեալ պայմաններով սրոնք արձանադրուած են յիշեալ գրամատան կողմէ կտակակատարաց յանձնուած ապահովագրին մէջ:

1890էն 1899 այդ մահեռնմիւխի գրամագլուխին տոկոսներուն մատակարարութիւնը կտակարած են վաւեմ: Կտակակատարները, իսկ 1899 գպրոյցական տարեգլուխին սկսեալ վում: Կտակակատարաց եւ նուսակոյ Պետական գրամատան հետ եղած կարգադրութեան համաձայն, այդ մատակարարութիւնը կը կտակարէ Կ. Պոլայ Խնամակալութիւնը տոկոսներն ու հաջունները սուսնալով յիշեալ գրամատունէն:

Հստ 1892ի վարժարանին հիմնական համոնագրութեան ելմը տայպով նախատեսուած ծախքերը վճարուելէ յետոյ աւելցած գրամագլուխ կը կազմոփի պահեստի գումար մը, զոր միայն Խնամակալութիւնը կարող է ծախսել վարժարագ պիտոյից համար. հետքը հետէ գոյացած այդ պահեստի գրամագլուխն ալ արժեթուղթերու վերածուած եւ ի պահ դրուած է նուսակոյ Պետական գրամատանը վում: Կտակակատարաց ձեռամբ. Այդ գումարէն է որ կը հայթայժուին վարժարանին արտասովոր նպաստները:

Բարեյիշատակ Տիկին Մարիամ՝ մօռագոյը վում: Կաղազկերանց՝ մօռագոյը վում: Կ. Եղեանցի՝ 1893ին վարժարանին կտակած է ինչպէս Տեղեկադրիս Բնիդիանուր Տեսութեան մէջ յիշած ենք 10,925 ուռագի արժեթուղթերը, որոնք ի պահ կը մետն նուսակոյ Պետական Պանդան եւ տոկոսին յատկացած են վարժարանի մատակարարութեան:

2º. Կալուածական հասոյթներ. — Ասոնց մասին խօսուած է վարժարանի կալուածները Դլուխին մէջ:

3º. Աշակերտաց բռակիները. — 1882—83ի յայտագրին համաձայն գիշերօթիկ թոշակաւորները պարտէին վճարել 18 սոկի սոսրին շրջանի համար, 20 սոկի միջին շրջանի համար, 22 սոկի

բարձրագոյն շրջանի համար, իսկ ցերեկեայ թոշակաւորները 10 0ամ: սովոր 1887—88ի շրջանին որոշուեցաւ առհասարակ ամէն գիշերօշիկ աշակերտէ առնել տարեկան 20 0ամ: սովոր, ինչ որ ցարդ կը մնայ անփոփոխ: Ցերեկեայ թոշակաւորները 1894—95է սկսելով կը վճարեն տարեկան 6 0ամ: սովոր: Աշակերտաները թոշակէ զատ կը վճարեն նաեւ մտից տուրք որ նախ 3 0ամ: սովոր ըլլալով, 1887—1888ին բարձրացաւ 5 0ամ: սովորի եւ 1889—90ին նորէն իջաւ 3 0ամ: սովորի որ ցարդ կը մնայ անփոփոխ: 1899—900 տարեշրջանին բացառաբար ընդունուեցան հաւաքօրէն 14 կիսաթոշակներ ապրեկան 12 սովորվ (մտից տուրքը միասին), աշակերտաներուն վրայ թողլով դասադրքի եւ հանդերձեղէնի ծախքերը: Քանիամեայ շրջանին մէջ Աշակերտի Գլուխէն դոյացած է 2,950,166 զրուշի գումար մը: Ինչպէս կ'երեւայ ընդհանուր հաշուեցոյցէն, այս հասոյթը շատ փոփոխական եղած է: 1881—82ին թոշակաւոր աշակերտ բնաւ չկար, հետեւեալ տարին արդէն 26,541 զրուշ կը գանձուի թոշակներէ, գումար մը որ վեց տարի յաջորդաբար կը բարձրանայ եւ 1887—88 տարեշրջանին կը համի մինչեւ 252,453 զրուշի բարձրագոյն թիւին, որ կը ներկայացնէ 128 թոշակաւոր, ապա պարագայից բերմանի այդ գումարը հետզետէ կը նուազի եւ 1894—95 տարեշրջանին կ'իջնայ 66,126 զրուշի, սակայն յետոյ չնորհիւ պաշտպանեալ թոշակաւորներու դրութեան հետզետէ կը բարձրանայ նորէն եւ 1900—901 տարեշրջանին կը համի 239,063 զրուշի:

4°. Երածարանի հասոր. — Դաշնակի դասերը կը սկսին 1883—84ի տարեշրջանին տարեկան 2 0ամ: սովոր թոշակով: 1884—85ին կը սկսին նաեւ ջոթակի դասերը եւ գործիական երաժշտութեան թոշակ կ'որոշուի 3 0ամ: սովոր, որ 1887—88ին կը բարձրանայ 5 0ամ: սովորի եւ 1889—900ին կ'իջնէ նորէն 3 0ամ: սովորի, եւ կը մնայ ցարդ անփոփոխ: 1899—900ին պաշտպանեալ թոշակաւոր 40 աշակերտաներ գործիական երաժշտութեան հետեւեած են, սակայն հետեւեալ տարին այդ աշակերտները Արհեստանոյին սկսած են հետեւիլ փոխանակ երաժշտութեան: Այս գլուխէն դոյացած քանիամեայ հասոյթն է 178,561 զրուշ, որ միշտ փոփոխական եղած է եւ վերջին տասնամեայ շրջանին նուազած:

5°. Կազմատան հասոր. — Կազմատանը դուրսէն յանձնա-

բարութիւններ ստանալով 1899—900 տարեշրջանին ունեցած է 1,546 զրուշի հասոյթ մը եւ 1893—94 տարեշրջանին 44 զրուշի հասոյթ մը, այսինքն բոլոր քսանամեայ շրջանին մէջ, ընդ ամէնը 1,589 զրուշի հասոյթ:

6°. Արհեստանոյը. — Արհեստանոյի աշակերտաները կը վճարեն 1887—88էն սկսեալ 5 0ամ: սովոր թոշակ, որ 1889—90ին զեղչուեցաւ 3 0ամ: սովորի եւ այսպէս կը շարունակէ ցարդ: Արհեստանոյի հասոյթներն են աշակերտաց թոշակները եւ շինուած առարկաներու վաճառման արգիւնքը, որնք քսանամեայ շրջանին մէջ արտադրած են 166,663 զրուշի գումար մը:

7°. Արտակարգ. — Վարժարանին սնտուկը ունի նաեւ զանազան արտակարգ հասոյթներ որոնց համագումարը եղած է 111,183 զրուշ, եւ որոնք կը գոյանան. Ա. Ալիանս Ֆրանսէղէ (Ալիանս Ֆրանսէղի կ. Պոլոյ մանաճիւղը Խնամակալութեան կողմէ եղած դիմումներու վրայ բարեհաճած է տարեկան 22 0ամ: սովորյ նպաստ մը ոահմանել Սանասարեան վարժարանի մէջ բրանսերէն լեզուին զարդացման համար. այդ գումարը կը վճարուի կանոնաւորապէս 1898—99 տարեշրջանէն սկսեալ). Բ. Վաճառեալ ուեեալէ (այն է ծախուած ալիւրի թեփէ, հայի մանրուքէ եւ վուռին մէջ այլոց համար եփուած հացի հասոյթէ), վաճառուած գեղերէ, հնոտիներէ եւ քարիւղի թիթեղներէ եւայն, եւայն. Գ. Հին պահանջներէ 6,362 զրուշի գումար մը որուն 6,259 զրուշը դանձուած է 1892—93 տարեշրջանին մէջ (այս պահանջները յետնեալ թոշակներէ եւ կամ դովոզներու յետնեալ վարձերէ գանձուած են):

Ա. Ֆ. Ա. Խ. Բ. Ե. Բ.

Վարժարանին ծախքերը տեղի ունեցած են տարուէ տարի նախապէս ծրագրուած ելմասացոյցներուն համաձայն: Այդ ելմասացոյցները մինչեւ 1890 Հիմնադիր բարերարին, իսկ իր մահէն եաքը վսեմ: Կտակակատարին եւ կ. Պոլոյ Խնամակալութեան վաւերացման ենթարկուած են, երբեմն տարւոյն համեմատ, ողովթեան կամ

աժանութեան, եւ կամ անակնկալ պարագայից պատճառաւաւ նախաւաելէն պակաս կամ աւելի ծախուելով։

Այս ծախուց մատակարարութիւնը եղած է Սանասարեանի կենդանութեան առեն վարժարանին Տեսչութեան եւ ապա Կարնոյ Տնտեսական Խորհրդոյ ձեռքով, իսկ 1891—92 տարեցրջանին սկսեալ, ըստ Կանոնադրութեան, ձեռումք վարժարանին Հոգաբարձութեան, որ համարատու է Կ. Պոլոյ Խնամակալութեան եւ ամեն տարի կը մտաւցանե իր մատակարարութեան հաջիները։

Ինչպէս կ'երեւայ ընդհանուր հաշուեցոյցէն, վարժարանին ծախքերը բաժնուած են 21 դլուխներու հետեւեալ կ'երպով։

1⁰. Վարժարան.

2⁰. Ննջարան.

3⁰. Դասարան-մարզարան.

4⁰. Ճաշարան-խոհանոց.

5⁰. Կրօնական.

6⁰. Պաշտօնական.

7⁰. Թոշակը ուսուցչաց.

8⁰. Վարչք սպասաւորաց.

9⁰. Ռւտելիք-լանզելիք.

10⁰. Զգեստը-կօշիկը.

11⁰. Մաքութիւն.

12⁰. Հիւանդանոց.

13⁰. Վառելիք.

14⁰. Լոյս.

15⁰. Գրադարան.

16⁰. Թանգարան.

17⁰. Երաժշտարան.

18⁰. Կազմատուն.

19⁰. Արհեստանոց.

20⁰. Կալուածք.

21⁰. Արտակարդ։

Հարկ կը համարինք այս դլուխներու իւրաքանչիւրին վրայ ամփոփ եւ հակիրծ ծանօթութիւններ առաջ։

1⁰. Վարժարան. — Այս Գլուխին մէջ նշանակուած տարեկան 10,300 դրուշի գումարը կը ներկայացնէ շէնքին վարձքը որ վճարուած է 1887—88 տարեցրջանէն սկսեալ։ Ասոր կը պատկանին նաեւ «Պահպանութիւն», Կահաւորում, Օդափոխութիւն եւ Պարտէզ» սոորարաժանութիւնները, որոնք կը պարունակեն շէնքին ինչ ինչ նորոգութեանց (գաճելու, ծեփելու եւայլն), կահկարամեաց գննան ու նորոգման, աշակերտաց եւ ուսուցչաց օդափոխութեան եւ պարտէզի մշակման եւ բուսաստանի վերաբերեալ ծախքերը։

2⁰. Ննջարան. — Այս Գլուխը եւ իր սոորարաժանութիւնը կը պարունակեն իրենց մէջ մահճակալներու, անկողիններու, վերմակներու, սաւաններու, եւայլն, գննան ու նորոգման ծախքերը՝ որոնք գիշերօթիկներու թիւին եւ պէտքերուն համեմատութեամբ երբեմն աւելի եւ երբեմն նուազ եղած են։

3⁰. Գասարան-մարզարան. — Վարժարանին կը վերաբերին գիշերօթիկ եւ ցերեկեայ աշակերտաց դրական պիտոյից եւ գասարից երբերը ծախքերը։

4⁰. Ճաշարան-խոհանոց. — Ասոնք են խոհանոցի պղնձեղներու եւայլն, ինչպէս նաեւ սեղանատան, պնակի, պատառաքաղի, դրգալի, սփռոյի, սեղանի, աթուի եւ մլրիշ պէտքերու գննան ու նորոգման ծախքերը։

5⁰. Կրօնական. — Այս Գլուխին կը վերաբերին Հոգելոյս Մկրտիչ Սանասարեանի եւ Ցիկին Մարիամ՝ Կաղաչկեանցի համար կատարուած տարեկան հոգեհանդապատեան, լուսագնի, նոյնողէս նաեւ Ցէրունական օրերու մէջ անօրհնէքի եւ ուրիշ այդ կարգի պատահական ծախքերը։

6⁰. Պատօնական. — Այս Գլուխին մէջն են գիւանական պէտքերու, թղթակցութեան, հեռագրի, յայտագրի տպագրութեան եւ լրագրական աղղերու ծախքերը, վարժարանին քարտուղար-հաշուակալին թոշակը եւ հիւրասիրութեան ու պաշտօնական յարաբերութեանց վերաբերեալ ծախքերը։

7⁰. Թուակի ուսուցչաց. — Ասոնք են վարժարանին երեք Տեսուչներու եւ բոլոր ուսուցչաց ամսաթոշակները եւ վարժարանին

դուրս բնակող երկու ծեռուչներու բնակարանի եւ վառելիքի ծախշքերու համար սահմանեալ ամսականները։ Այս Գլուխին համար առաջին տարիներու մէջ թէեւ նուազ ծախսուած՝ սակայն վարժարանի պահանջմանց եւ ուսանողներու թիւին համեմատութեամբ ուսուցչաց թիւը հետզետէ աւելնալով այդ ծախքը բարձրացած է տարեկան մինչեւ 1,400 լիրայի։

8°. Վարձ սպասաւորաց. — Որոնց քանակութիւնը թէեւ նախապէս նուազ, սակայն սպասաւորաց թուոյն համեմատ հետզետէ աւելցած է։

9. Ուտելիք-ըմպելիք. — Այս Գլուխը կը պարունակէ վարժարանին մէջ բնակող ծեռչին եւ պաշտօնէից, սպասաւորներուն, գիշերօթիկ եւ ցերեկեայ աշակերաններուն սնունդի ծախքերը, որոնք տարւոյն համեմատութեամբ պարէնի աժանութեան կամ սղութեան պատճառաւ երբեմն նուազ երբեմն աւելի եղած են ելմտացոյցով սահմանեալ գումարներէն։

10. Զգեստ եւ կօշիկ. — Ասմք են գիշերօթիկ աշակերտաց զգեստելէնները, ճերմակեղէնները, կօշիկներն ու ֆէսերը աշակերտաց թուոյն համեմատութեամբ։

11°. Մայրութիւն. — Այս Գլուխին մէջ են օճառի արժէրը, լուացարարներու եւ ջրկիրներու վարձերը եւ աշակերտաց բաղնիքի սափրիչի եւ այլ մաքրութեան ծախքերը։

12°. Հիւանդանոց. — Վարժարանը իր մէջ ունի յաստուկ հիւանդանոց մը, ուր միշտ պատրաստ կը դանուին թոշակաւոր գեղագործն ու բժիշկը. ի հարկին դրսէն կը բերուին ուրիշ բժիշկներ եւ աստմաբայժ։

13°. Վառելիք. — Այս Գլուխը կը պարունակէ վառարաններու գնման եւ նորոգութեան ծախքերը եւ վայտի, ածուխի եւ աթարի արժէրը։ Խնամակալութիւնն ու Հողաբարձութիւնը թէեւ այս Գլուխին մէջ ալ խնայողաթիւն ընել ուղած են, սակայն կարնոյ մէջ վառելիքի վերաբերող նիւթերու թանկութեան պատճառաւ չեն յաջողած։

14°. Լոյս. — Այս Գլուխը կը վերաբերի քարիւղի, մոմի, լուցկիի եւայն ծախքերուն, ինչպէս նաեւ լուսավառութեանց եւ թատերական ներկայացմանց։

15°. Գրադարան. — Գրադարանին համար գնուած են մանկավարժական, գիտական եւ ուրիշ դիրքեր ու հանդէմներ աշակերտաց ընթերցման համար։

16°. Թանգարան. — Այս Գլուխին կը վերաբերին բնապատմական եւ բնագիտական գործիքներու, հաւաքածոններու, խղանկարներու, ձեռագիրներու եւ այլեւայլ հնութեանց գնման ծախքերը։

17°. Երաժշարան. — Այս Գլուխը կը պարունակէ գործիական երաժշարութեան վերաբերեալ գործիքներու եւ ուրիշ պիտոյքներու գնման ծախքերը։ Վերջին տարուան մէջ վարժարանական նուագախումը մը կազմակերպութեան համար եւրոպայէն բերել արուած են պէտք եղած ամէն գործիքներ։

18°. Կազմատուն. — Ինչպէս յիշած ենք Արհեստանոց Գլուխին մէջ, 1885—86 տարեշրջանին նոր կազմակերպութիւն մը արրոտած ըլլալով կազմաբարութեան ճիւղին, Վանք. Բարերարն յշած է ասոր վերաբերեալ գործիքները եւ անկէ յետոյ տարուէ տարի հայթայթուած են այդ գործատան պէտքերը։

19°. Արհեստանոց. — Այս Գլուխը կը պարունակէ կահագործութեան եւ կապղաբարութեան երկու արհեստապետաց թոշակները եւ շահարաժինը, ի հարկին գուրաէն բերուած գործաւորաց վարձքերը եւ ձրխավարժ արհեստառոր աշակերտաց արուած շահարաժինները, ինչպէս նաեւ այդ ճիւղին վերաբերեալ գործիքի, ստաղձի, երկաթի, գամի, ներկի, ածուխի եւայլ ծախքերը։

20°. Կալուածք. — Կալուածքական ծախքը կը բազկանայ կալուածքական Պետական տուրքերէն, Աղվերէնի աղարակին եւ քաղաքամիջի ու Կէղ գիւղի արտերուն սերմի, մշակութեան եւ Աղվերէնի աղարակին գատին համար տեղի ունեցած ծախքերէն։

21°. Արտակարգ. — Արտակարգ Գլուխին տակ արձանաւորուած են ուսուցիչներէ ումանց եւ ձրխավարժ աշակերտաց ճանապարհածախքերը, Ասն Ցեսունիքրու վարժարանի փոխադրութեան առթիւ ի Սերաստիա, ի Խարբերդ եւ այլուր երթեւեկութեան ծախքերը, ուսուցիչներէ ումանց եղած գրամական պարզեւները եւ փոխադրութեան ու մաքսային ծախքերը։ նոյնպէս այդ Գլուխին մէջ նշանակուած են վարժարանին քով կառուցուած յաւելուածական շնչերու շնութեանց ծախքերը։

ՓՊ.

ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ԿԱԼՈՒԱԾՆԵՐԸ

—♦♦♦—

Վարժարանը ունի իրեն սեպհական անշարժ կալուածներ կարևոր կ. Պղպայ մէջ։
Այդ կալուածներն են։

10. Կարնոյ քաղաքին մէջ 9 կտոր արտ։
20. Կարնոյ Աղվերէն գիւղի մէջ ագարակ մը։
30. Կարնոյ Աղվերէն գիւղի մէջ սուն մը պարտէզով եւ պասմաշըզով։
40. Կարնոյ Կէլ գիւղի մէջ երկու արտ։
50. Կ. Պղիս Սիլքէճի Տէմիր-Գափու փողոցը խան մը։

Այս կալուածներուն առաջինը, Կարնոյ քաղաքին մէջ ինը կը տոր արտ, գնուած է ի կենդանութեան Հոգելոյս Բարերարին (1883 Մարտ 16 եւ Յունիս 26) 87,138 զրուշի, իրբեւ վարժարանի շնութեան գետին, սակայն ինչ ինչ պատճառներով, որոնք պարզուած են վերեւ Էնդիանուր Տեսուրիսն Դլսին մէջ, անկարելի ըլլալով հոն կառուցանել վարժարանի չենքը, իրը կալուած կը շահագործուին այդ արտերը՝ տարեկան 1,500 զրուշի չափ վարձք առնուելով անոնցմէ։

Երկրորդը՝ Աղվերէնի ագարակը, որ կը բաղկանայ 60 կտոր արտէ, 7 կտոր մարգագետինէ եւ 1 տունէ, 2 յարդանոցէ, 1 աղշբանոցէ եւ 1 գետինէ։ Այդ ագարակին նախսկին սեպհականատէրն էր Աղվերէն գիւղացի Լազ Եահեա օղլու Հաճի Մէհմէտ, որոյ սնան կութեան հետեւանոք, տեղական կառավարութեան միջոցաւ այդ ագարակը ի վաճառ հանուելով, 1883 Յունիս 20ին վարժարանը գնած է զայն փոխանցման եւ ուբիշ ծախքերով հանդերձ 111,683 ։ զրուշի։ Սակայն առածծախի պաշտօնական գործողութիւններն աւարտելէ յետոյ Հաճի Մէհմէտ ինչ ինչ առարկութիւններով շուշեր յանձնել ագարակը, որոն վրայ բողոք կը բարձուի կառա

վարութեան եւ երկար դատավարութենէ յետոյ Վերաքննիչ Աւտեանին կողմէ արուած վճոյն հետեւանոք 1884 նոյեմ. 16ին վարժարանը կը տիրամայ այդ ագարակին եւ կը շահագործէ զայն մինչեւ 1892, միջին հաշուով տարեկան 150 լիրա հատոյթ ստանալով անկէ, սակայն 1892ի վերջերը յիշեալ հաճի Մէհմէտի ժառանգորդները բռնի ագարակ մտնելով կը գրաւեն մէջը պատրաստ դանուած մթերը եւ ագարակը։ Այս մասին Հոգաբարձութիւնը տեղական իշխանութեան գիմելով վարժարանին իրաւունքը եւ եղած զսառոց հատուցումը կը պահանջէ, եւ միւս կողմէ Կ. Պղպայ Խնամակալութիւնը Պատրիարքական թագրիրով այս ոսնձգութեան դէմ կը բռզքէ։ ասոր վրայ խնդրոյն քննութիւնը կը յանձնուի Արդարութեան Գործոց նախարարութեան Էնձիւսէնին, որ 1900 նոյեմբեր 21ին կարծիք կուտայ սա հրամայ վրայ թէ, նկատելով որ Կայսերական Իրատէ մը հրամայած է ժամանակին՝ այդ կալուածները պարտուց փոխարէն չլածառել, հարկ է այդ կալուածոց արժէքը՝ եթէ մնան կութեան մասային մէջ կը գտնուի, վարժարանին վճարուի, իսկ եթէ դրամ մնայած չէ, Պետական գանձէն առնուելով դրամը յանձնուի վարժարանին, քանի որ այդ անձինք պահանջ ունին Սպարապետութեան Թունէն։ Այս որոշումը աննպաստ ըլլալով վարժարանին, Խնամակալութիւնը չընդունիր զայն, եւ իր արդարացի գիտողութիւնները կը ներկայացնէ Արդարութեան Գործոց նախարարութեան։ միւս կողմէ ստուգելով որ ակնարկուած Կայսերական Իրատէն ոչ թէ Եահեա օղլու հաճի Մէհմէտի անուանն է, այլ Փիրիմ օղլու հաճի Հիւսէյինի, անոր սեպհական կէս տունը պարտուց փոխարէն չլածառուելու համար՝ Պատրիարքական թագրիրով մը գիտում կ'ընէ Կայսերական Կառավարութեան եւ վարժարանին սեպհականութեան իրաւունքը կը պահանջէ։ Այս խնդրոյն կարդագրութեան համար հարկ եղած գիմելմեները ի գործ դրուած ըլլալով, տարակցյա չկայ որ վարժարանը ի մօտոյ տիրամայ դարձեալ այդ ագարակին եւ ստանայ անոր հասոյթներն։

Երրորդ՝ Աղվերէն գիւղի մէջ սուն մը պարտէզով ու պասմաշըզով որ գնուած է 1887 Մայիս 10ին 2,670 զրուշի Աղվերէնի ագարակին արտադրած հասոյթներով։ Այս տունը նորոգուած եւ տարեկան 2 սակույ վարձու տրուած է։

Զորբորդ՝ Կեզ գիւղի մէջ երկու արտ, որ նոյնպէս Աղվերէնի ագարակին հասոյթներովը գնուած է 1887 թուականին 3,090 զրուշի։ Այս արտերն վարժանի համար երկու տարին մէկ անդամ վարձու կը արտին եւ 1½ Օսմ. սկի վարչք կը բերեն։

Հետերորդ՝ Պոլիս Սիրէքծի Էմիրլէր թաղ Տէմիլ-Գափու փուղոց թիւ 5 խանը։

Հոգելոյս Բարերարը իր կտակով կամք յայտնած ըլլալով, որ իր կտակած գումարին կէսը յատկանայ յանուն վարժարանի կալուածներու գնման, Խնամակալութիւնը իր կազմութեան օրէն սկսեալ կտակակատար Վսեմ. Պ. Կարապետ Եղեանցի հետ խորհրդակցութեան առարկայ ըրած էր այդ խնդիրը։ Գնելի կալուածը հարկ էր ուղղակի վարժարանի անուան փոխանցել եւ անոր անբռնաբարելի սեպհականութիւնը ընել, ուստի որոշուեցաւ գնել զուտ միւլի կալուած մը եւ վագֆ ընել վարժարանին անուան։ Խնամակալութիւնը, յետ երկար հետազօտութեանց եւ մանրախոյլ քննութեան, յաջողեցաւ դտնել միւլի կալուած մը, որ հաստատուն շինուածանիւթով, առեւտրական կեդրոնի մը մէջ կառուցաւած ըլլալով առաջնութիւն ունէր ներկայացուած կալուածոց մէջ եւ ապագայ կը խոստանար։ Ուստի առ այս Վսեմ. Կտակակատարաց հաւանութիւնը եւ կարծիքը ստանալով 1899 Յուլիս 21ին գնեց այդ խանը Զէրքէղ Խոմայիլ փաշա զատէ Վսեմ. Իհան պէյէ, վճարելով անոր խանին փոխարժէքը 19,000 լիրա Օսմ. զոր ըստ կարգագրութեան Վսեմ. Կտակակատարաց ստացած էր ի ձեռն Վսեմ. Պ. Կ. Եղեանցի, Պետական Պանքային մէջ գտնուած վարժարանին անձեռնմխելի գումարէն։

Խանին ամսող տարածութիւնն է 2606 կանգուն 8 մատ, ուրուն 440 կանգունը միայն «Գուշէի զէսին», վագֆին կը վերաբերի, իսկ 2166 կանգուն 8 մատ զուտ միւլի ըլլալով Եէրիի եւ Քաղաքապետութեան պաշտօնէից միջոցաւ անոնց անջատման գործողութիւնը կատարուել յետոյ՝ երկրին Եէրիի օրէնքով միւլի մասը ինարէի վահիտելու վագֆի վերածուեցաւ յանուն Սանսապեան վարժարանի եւ գարձաւ վարժարանին մնայուն սեպհականութիւն։ իսկ մնացեալ 440 կանգուն «Գուշէի զէմին», մասն իսթիստալի դրութեամբ միւլքի վերածուելով՝ վարժարանին անուան վագֆ պիտի ըլլայ։

Այդ խանը, որ հիմայ «Սանսապ խան», անունը կը կըէ, ունի 32 կալուածներ, որոնք կը բաղկանան մթերանոյներէ եւ սենեկաներէ, որոնց ամենն ալ վարձուած են եւ հասոյթ կ'արտադրեն այժմ տարեկան 1444 լիրա Օսմանեան, որն որ յաւելնալու հակամէտ է։

Վարժարանին սեպհական վերոյիշեալ բոլոր կալուածոյ կալուածագիրներն ապահով վիճակի մէջ ի պահ կը մնան թուագրեալ ու արձանագրեալ իրենց յատուկ թղթածրաբով։

ԺՊ.

ՎԱՐԺԱՊԵՏՅՈՒՆԵՐՈՒ ՅԱՏՈՒԿ ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ

Մկանիչ Սամասարեանց, այն համովումը ունէր թէ Ազգային դաստիարակութեան բարձրացման համար անհրաժեշտ է ունենալ յատկապէս պատրաստուած ուսուցիչներ. ուստի իր կենդանութեան ատեն առ այս հարկ եղած հոգածութիւնը տանելէ յետոյ, յետ մահուան իր կտակով պատրաստել տուած է այս նպատակին յատուկ առանձին դրամագլուխ մը, որ կը գոյանայ վարժարանին անձեռնամըսելի դրամագլուխն հասութից 10 %ոով. Այս դրամագլուխը, որ տոկոսարեր արժեթուղթերու վերածուած եւ ի պահ դրուած է Ռուսական Պետական դրամատունը, Վաեմ: Կտակակատարայ անխսնջ ջանքերուն չնորհիւ արդիւնաւորուած ըլլալով, արդէն չորս աներ՝ Պ. Պ. Ա. Վահանեան, Յ. Մելքոնեան, Գ. Ճիյերճեան, Ա. Ազապալւեան կատարելագործած են իրենց մասնագիտութիւնն, առաջին երկուքը Տիվիակի եւ Բեմերսպուրկի Արհեստագիտական վարժարանաց մէջ, իսկ վերջին երկուքը Աւստրիոյ Ռայխսբերդ քաղաքի Արհեստագիտական բարձրագոյն վարժարանին մէջ բնագիտական բաժնի ընթացքն ու մեքենագիտութիւնն, եւ հիմայ չորսն ալ Կարին վերադած կը պաշտօնավարեն վարժարանին մէջ. նոյնպէս երկու սաներ Պ. Պ. Լեւոն Փաստանեան եւ Հրաշեայ Լուսպարնեան, 1902—903 դպրոցական տարեգլուխն պիտի յշուին ի Բարիդ 0թէոյի երօլ նումալլ Գաղղիերէն լեզուի մէջ կատարելագործելու եւ ապա վարժարանին մէջ պաշտօնավարելու համար:

Ասոնցմէ զատ նպաստ առացած է նաեւ Պ. Խաչատրեան, երբ կը գտնուէր յեւրոպա բարձրագոյն ուսման համար:

Ենորհակալութեամբ կը յիշատակենք հսու նաեւ թէ Վաեմ: Գրիգոր խան Եամտանեան տարեկան 20 ոսկի սահմանած է Հայ լեզուի մասնագէտ ուսուցիչ մը պատրաստել տալու եւ ապա Սանա-

սարեան վարժարանի մէջ ուսուցչութեան պաշտօն վարելու համար: Այս դումարը 1900—904 տարեցրջանէն սկսեալ հինգ տարի պիտի վճարուի:

ԺԵ.

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՆԵՐ ԵՒ ՆՈՒԷՐՆԵՐ

Ենորհակալութեամբ կը յիշատակուին քսանամեայ ըլջանի մէջ վարժարանին եղած հետեւեալ նուիրատութիւններն ևս Պ. Առաքել Ծատուրեան նուիրած է 12,000 ըուպի 1897ին: Ալիսոն Ֆրանսէզի Կ. Պոլոյ մասնաճիրը, նուիրած է 60 կտոր փառակաղմ զիրքեր և 50 կտոր գասագիրքեր: Կարգ մը նուիրատուք, որոց անունները նշանակուած են ԺՊ. ցուցակի մէջ (Եր. 72) զանազան ձեռագիրներ նուիրած են վարժարանին:

Ասոնցմէ զատ Ամեն. Օրմանեան Սրբազնն հին բուրվառ մը, հին վակաս մը և Ասսուածաշոնչի քանի մը ձեռագիր թերթեր, բարեյիշատակ Յովհաննէս Այլազովիքի նկար մը, որ կը ներկայացնէ Արեւմուսիր ծովու վրայ, բարեյիշատակ Յովսէփի Իզմիրեանց՝ երկհատուակ Հայկազեան Բառագիր, Վաեմ: Գարբիել էֆէնտի նորասունկեան Թուրքերէն աշխարհայոյց քարտէմներ, Գերմանիոյ Ռայխների քաղաքի Բաղմարուեստանոյի ուսուցիչներէն Պ. Հետուլ և նոյն քաղաքի գլավաճաններէն Պ. Բառլ Սովորաց գիտական գիրքեր, նոյնպէս զանազան կողմերէ նուիրուած են վարժարանին ոսկի, քեր, արծաթ և պղնին հին դրամներ, օրաթերթեր, համուէմներ, գիրքեր և որիշ նիւթեղէններ, որոնց համար բարեգործ նուիրատուքներուն սրտադին չնորհակալութիւն կը յայտնուի յանուն վարժարանին:

ՀԱՇՈՒԵՑՈՅՑԵՐ

Հոս կը դնենք:

1. Վարժարանին 1884—82է 1900—904 քառամեռայ հաւատվից ու ծախուց տախտակն:

2. Բաղդատական հաշուեցոյց վարժարանի ներքին հաստվթից և Հիմնադիր Բարերարէ վճարեալ նպաստից:

